

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA PENALĂ

Decizia nr. 419/A

Dosar nr. 122/43/2012

Ședința publică din 10 decembrie 2014

-(,)-

La data de 17 noiembrie 2014 s-a luat în examinare apelul declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Cluj împotriva sentinței penale nr.119 din 01 noiembrie 2013 a Curții de Apel Cluj – Secția Penală și de Minori, privind pe inculpatul T.N..

Dezbaterea a fost consemnată în încheierea din data de 17 noiembrie 2014, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 10 decembrie 2014.

ÎNALTA CURTE

Deliberând asupra apelului de față, constată următoarele:

Prin sentința penală nr.119 din 01 noiembrie 2013 pronunțată de Curtea de Apel Cluj – Secția Penală și de Minori a fost respinsă cererea de schimbare a încadrării juridice și în baza art.11 pct.2 lit.a rap.la art.10 lit d C.pr.pen., a fost achitat inculpatul T.N., ..., pentru săvârșirea infracțiunilor de :

-luare de mită în formă continuată prevăzută de art.254 alin.1 și 2 Cod penal rap. la art. 6 și 7(1) și (3) din legea nr.78/2000 modif. cu aplic. art.41 alin.2 Cod penal;

-efectuarea de operațiuni financiare, ca acte de comerț, incompatibile cu funcția, atribuția sau însărcinarea pe care o îndeplinește o persoană ori încheierea de tranzacții financiare, utilizând informațiile obținute în virtutea funcției, atribuției sau însărcinării sale, în formă continuată, prevăzută de art 12 lit.a din Legea nr.78/2000, cu aplic. art.41 alin.2 Cod penal

- instigare la reținerea sau distrugerea de înscrisuri, prevăzută de art.25 Cod penal rap. la art.272 Cod penal

S-a dispus ridicarea sechestrului asigurator instituit prin ordonanța din 28 februarie 2012 a DNA- Serviciul Teritorial Târgu Mureș în dosar nr. 49/P/2010 asupra bunurilor mobile și imobile ale inculpatului și asupra sumei de 5480 lei depuse în contul deschis la ... nr...., cod IBAN ..., la dispoziția DNA și restituirea acestei sume către inculpat.

A fost respinsă cererea formulată de inculpatul T.G. de restituire a amenzilor administrative și cheltuielilor de judecată către numiții B.A., N.L., G.L. și S.L., iar cheltuielile judiciare au rămas în sarcina statului.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a reținut că prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție Direcția Națională Anticorupție - Serviciul teritorial Târgu-Mureș din 15 martie 2012 în dosar nr.49/P/2010, s-a pus în mișcare acțiunea penală și a fost trimis în judecată inculpatul T.N., fost prim procuror al Parchetului de pe lângă

Judecătoria Toplița, jud. Harghita (până la data pensionării, conform Decretului nr. 634/04 iulie 2011), pentru săvârșirea infracțiunilor de:

- luare de mită, în formă continuată, faptă prevăzută de **art. 254 alin. 1 și 2 Cod penal, cu referire la art. 6 și 7 (1) și (3) din Legea nr. 78/2000 – modificată, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal** (4 acte materiale);

- efectuarea de operațiuni financiare, ca acte de comerț, incompatibile cu funcția, atribuția sau însărcinarea pe care o îndeplinește o persoană ori încheierea de tranzacții financiare, utilizând informațiile obținute în virtutea funcției, atribuției sau însărcinării sale, în formă continuată, faptă prevăzută de **art. 12 lit. a din Legea nr. 78/2000 – modificată, cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal** (2 acte materiale);

- instigare la reținerea sau distrugerea de înscrisuri, faptă prevăzută de **art. 25 Cod penal, cu referire la art. 272 Cod penal** ;

În sarcina acestuia s-a reținut că în calitate de prim procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria Toplița, având în lucru dosarul nr. 252/P/2006 privind pe învinuții B.B. (minor) și D.D., cercetați pentru săvârșirea infracțiunii de furt calificat, în schimbul adoptării unei soluții favorabile de scoatere de sub urmărire penală a învinutului B.B., a pretins tatălui acestuia, B.A. să-i execute (fie singur, fie împreună cu alte rude), în mai multe rânduri, lucrări la instalațiile sanitare și de canalizare la vila sa din ..., contravaloarea prestațiilor efectuate de către aceștia și neachitate (uneori în totalitate) ridicându-se la suma de 680 lei.

În baza aceleiași rezoluții infracționale, în calitate de prim procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria Toplița, având în lucru dosarul nr. 219/P/2007 privind pe învinuții N.L. și T.A.A., cercetați sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de amenințare și distrugere, în schimbul determinării părții vătămate să-și retragă plângerea și adoptării unei soluții favorabile de scoatere de sub urmărire penală a ambilor învinuți, a pretins învinutului N.L. să-i execute, în cursul anului 2007, diferite lucrări la vila sa din ..., contravaloarea prestațiilor efectuate de către acesta și neachitate ridicându-se la suma de 640 lei.

În baza aceleiași rezoluții infracționale, în calitate de prim procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria Toplița, având în lucru dosarul nr. 821/P/2007 privind pe învinuții N.L., C.M.V. și B.L.V., cercetați sub aspectul săvârșirii infracțiunii de lovire și alte violențe, în schimbul determinării părții vătămate să-și retragă plângerea și adoptării unei soluții favorabile de încetare a urmăririi penale a celor trei învinuți, a pretins învinutului N.L. să-i execute, în cursul anului 2008, diferite lucrări la vila sa din ..., contravaloarea prestațiilor efectuate de către acesta și neachitate ridicându-se la suma de 3.960 lei.

În baza aceleiași rezoluții infracționale, în calitate de prim procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria Toplița, având în lucru dosarul nr. 151/P/2009 privind pe învinuții G.L. și G.P., cercetați sub aspectul săvârșirii infracțiunii de braconaj piscicol, în schimbul adoptării unei soluții favorabile de scoatere de sub urmărire penală a acestora și aplicarea unei sancțiuni cu caracter administrativ, a pretins învinutului G.L. să-i execute, în cursul anului 2009, diferite lucrări la gospodăria sa, contravaloarea prestațiilor efectuate de către acesta și neachitate ridicându-se la suma de 200 lei.

De asemenea s-a reținut că, în perioada 2004-2011, a efectuat operațiuni financiare ca acte de comerț, incompatibile cu funcția de procuror, conform dispozițiilor art. 5 alin. 1 din Legea nr. 303/2004, oferind contracost servicii hoteliere la ..., unde este administrator de fapt. În baza aceleiași rezoluții infracționale, în cursul lunii decembrie 2008, înainte de Crăciun, a

efectuat operațiuni financiare ca acte de comerț, incompatibile cu funcția de procuror, conform dispozițiilor art. 5 alin. 1 din Legea nr. 303/2004, oferind în piețele din Mun. Reghin și com. Sîngeorgiu de Mureș, jud. Mureș, spre vânzare, brazi, fiind surprins de către organele de control cu mai multe nereguli.

În același timp s-a stabilit că, la data de 16.05.2011, în calitate de prim procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria Toplița, i-a cerut greșierii șef, numita S.L. să scoată din dosarul nr. 308/P/2011 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Toplița, Ordonanța privind măsura preventivă a obligării de a nu părăsi țara, luată față de învinuitul R.I. și să o distrugă, pentru ca acesta să-i fie restituit pașaportul.

În rechizitoriul a fost expusă următoarea **situație de fapt**:

1. În legătură cu infracțiunea de luare de mită

a) **În legătură cu soluționarea dosarului nr. 252/P/2006 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Toplița** din verificările dosarului a reieșit faptul că martorul B.B. a fost cercetat, alături de numitul D.D., pentru săvârșirea unei infracțiuni de furt calificat, faptă comisă afirmativ la data de 04.05.2006 (vol. 4 – filele 120-188).

Din actele acestui dosar mai reiese faptul că față de cei doi s-a confirmat începerea urmăririi penale de către procurorul M.P., la data de 26.07.2006, iar la data de 19.10.2006, prin Ordonanța prim procurorului – învinuit T.N., s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală a martorului B.B. (în temeiul dispozițiilor art. 10 lit. c Cod proc.pen. – „fapta nu există”, deși acesta, în prezența avocatului și a părintelui său, făptuitorul B.A., la data de 05.08.2006, a recunoscut fapta imputată) și scoaterea de sub urmărire penală față de numitul D.D., prin aplicarea unei sancțiuni cu caracter administrativ.

Probele administrate au stabilit faptul că la sfârșitul lunii mai, începutul lunii iunie 2006, profitând de înregistrarea la Parchet a dosarului 252/P/2006 (privind pe B.B. și D.D.), învinuitul – prim procuror T.N. i-a cerut **făptuitorului B.A.**, tatăl minorului B.B., să se ducă la lucru la ..., la vila sa: „...eu am fost la lucru la vila d-lui prim procuror în primăvară spre vară, cred că undeva spre sfârșitul lunii mai, începutul lunii iunie...deja la mare începeau să vină turiștii...” (vol. 1 – fila 84 verso). **Făptuitorul B.A. a declarat** faptul că s-a dus la lucru pentru prima dată la vila prim procurorului T.N., unde a efectuat lucrări de instalații sanitare la etajele 1 și 2, muncă pe care în parte a făcut-o în aproximativ 6 zile, iar finisajele le-a făcut în toamna anului 2006 sau în primăvara anului 2007 și că pentru întreaga lucrare a primit suma de 10 milioane lei ROL, la final. Probele administrate au mai dovedit că făptuitorul B.A. a fost ajutat la lucrările de instalații sanitare de la vila inculpatului, de la ... și de fratele său – martorul B.I. și că pentru muncile prestate de către acesta a fost plătit de către inculpat cu suma de 3 milioane ROL.

Cu ocazia audierii în calitate de învinuit, prim procurorul T.N. a declarat că l-a cunoscut pe numitul B.A. cu mult înainte ca fiul acestuia să aibă probleme cu legea și că ar fi apelat la serviciile sale, pentru că este un bun meseriaș: „...Pe acesta l-am cunoscut încă dinainte ca fiul său să aibă probleme cu legea. Acesta a lucrat pentru mine anterior problemelor fiului său...” (vol. 1 – fila 28). Inculpatul a mai susținut că făptuitorul B.A. a lucrat în mai multe rânduri la vila de la ... până în anul 2008, când între ei au intervenit niște neînțelegeri. T.N. a declarat că de fiecare dată l-a plătit pe lucrător, cu excepția anului 2008 și că de fiecare dată prețul lucrărilor era fixat chiar de către prim procurorul T.N.: „...o zi de

lucru în gospodărie poate valora între 50-60-70 lei sau pentru anumite lucrări calificate chiar și până la 100 de lei...” (vol. 1 – fila 28).

Martorul B.A. a negat categoric însă că l-ar fi cunoscut înaintea anului 2006 pe prim procurorul T.N., anul în care a fost înregistrat la Parchetul de pe lângă Judecătoria Toplița dosarul nr. 252/P/2006. Asupra contravalorii prestațiilor efectuate la vila de la ... de către martorul B.A., acesta a declarat că lucrările ar fi constat mai mult, dar prim procuror T.N. i-a spus că: „...am copii și dacă aceștia vor veni la mare, vor fi cazați la un preț bun...” (vol. 1 – fila 83 verso).

Cu ocazia audierii, martorul B.I., fratele numitului B.A., a declarat că: „...Chiar dacă contravaloarea muncii prestate de noi ar fi fost mai mare, noi ne-am mulțumit cu această sumă, pentru că dumnealui avea o anumită funcție și am acceptat să muncim pentru dumnealui” (vol. 1 – fila 151).

Faptul că munitul B.A. a acceptat să muncească, forțat de împrejurări, doar după ce fiul său a avut probleme cu legea (din 2006-2008), reiese din afirmația martorului B.I., care a declarat că: „...fratele meu este un foarte bun instalator, tot a refuzat să lucreze pentru dl. prim procuror, însă acesta umbla foarte mult după el și în cele din urmă a fot nevoit să lucreze pentru acesta...” (vol. 1 – fila 151).

Chiar dacă învinuitul - prim procuror T.N. i-a plătit făptuitorului B.A. lucrările efectuate la ..., la subpreț, motivând că-i va face reducere la cazare la vilă pentru copii, martorul B.B., fiul făptuitorului B.A., cu ocazia audierii a arătat că o singură dată a fost cazat la vila învinuitului la ..., dar că a plătit mai puțin, doar pentru că a stat în cameră cu 2 băieți și că nu și-a închiriat pat separat: „...Cred că în anul 2007 sau în anul 2008, împreună cu niște prieteni, ...am fost la mare și ne-am cazat la vila d-lui prim procuror T.N....Eu am plătit mai puțin, deoarece, camera fiind de doar două paturi, eu am luat o saltea și am dormit pe acea saltea, deci practic nu am plătit un pat. Cu siguranță nu am plătit mai puțin pentru că tatăl meu ar fi lucrat pentru dl. prim procuror...” (vol. 1 – filele 144 verso - 145).

Atât făptuitorul B.A., cât și martorul B.B., fiul său, au negat categoric că ar fi intervenit la prim procurorul T.N. pentru soluționarea dosarului 252/P/2006, însă cu ocazia audierii, martorul B.B. a declarat că pe parcursul urmăririi penale a fost la Poliție și ulterior la Parchet, la T.N., care l-a recunoscut ca fiind fiul munitului B.A.. B.A. a mai arătat faptul că la momentul când fiul său s-a întors de la parchet i-a relatat că prim procurorul T.N. i-a spus că dosarul nu va merge mai departe: „...După ce băiatul meu a venit acasă de la Parchet, mi-a spus că a fost la dl. prim procuror T.N. și că dosarul lui nu va merge mai departe...” (vol. 1 – fila 88).

Anterior începerii urmăririi penale, martorii B.A. și B.I., în declarațiile date au avut unele neconcordanțe cu privire la numărul de zile lucrate efectiv la vila inculpatului de la ... și cu privire la sumele de bani pe care aceștia le-ar fi primit ca urmare a prestațiilor efectuate. Pentru lămurirea cu aproximație a contravalorii unei zile de lucru, s-a efectuat o solicitare la Institutul Național de Statistică, iar din adresa-răspuns cu nr. 33319/21.10.2011, reiese faptul că în construcții, un muncitor – instalator apă, canal, pentru o lună (23 de zile lucrătoare), a fost plătit cu un salariu mediu brut de circa 1.085 lei (RON).

Neexistând o convenție scrisă între prim procurorul T.N. și martorul B.A. și date fiind declarațiile acestora din care reiese că o zi de lucru ar fi echivalentul între 60-70-100 lei, faptul că au lucrat fără zile libere și de dimineața până seara, făcând o medie, s-a constatat că

T.N. a achitat numitului B.A. aproximativ jumătate din valoarea prestațiilor efectuate, iar plata a fost efectuată foarte târziu: 6 zile în anul 2006 x 2 persoane x 70 lei/zi (media) = 840 lei

6 zile în anul 2007 x 2 persoane x 70 lei/zi (media) = 840 lei

Total 1.680 lei, din care s-a achitat 1.000 lei, rămânând neachitată suma de 680 lei – reprezentând valoarea serviciilor neachitate, dar efectuate.

Față de cele arătate mai sus, s-a apreciat că suma de aproximativ 680 de lei, reprezentând contravaloarea muncilor efectuate și neachitate, pretinse și acceptate de prim procurorul T.N., pe baza înțelegerii din primăvara-vara anului 2006, este un folos material necuvenit pentru acesta, obținut pentru soluționarea favorabilă a dosarului nr. 252/P/2006 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Toplița, iar prestația efectuată de către martorul B.A. a fost acceptată de către acesta pentru soluționarea favorabilă a dosarului 252/P/2006, în care fiul său B.B. era cercetat.

Apărarea inculpatului T.N. a susținut că acesta nu este proprietarul vilei Ana, procurorul a considerat că probele administrate au dovedit contrariul.

b) În legătură cu soluționarea dosarului 219/P/2007 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Toplița

În dosarul nr. 219/P/2007 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Toplița, prin Rezoluția din 05.03.2007 s-a confirmat de către procurorul M.P., începerea urmăririi penale față de făptuitorul N.L., sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 192 alin. 2 Cod penal, art. 217 alin. 1 Cod penal, art. 193 alin. 1 Cod penal, iar față de martorul T.A.A. pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 192 alin. 2 și art. 193 alin. 1 Cod penal, fapte comise la data de 02.02.2007, în jurul orelor 19⁰⁰, la locuința martorului P.V. (vol. 4 – filele 3-60). Deși, conform normelor interne, dosarul era în supravegherea procurorului M.P., prim procurorul T.N. s-a implicat în soluționarea acestui dosar. Astfel, la data de 04.04.2007, T.N. a luat declarații învinuitorilor din dosarul 219/P/2007 (respectiv făptuitorului N.L. și martorului T.A.A.) și martorului P.V., după care, în cursul aceleiași zile, a emis Rezoluția de scoatere de sub urmărire penală a lui N.L. și T.A.A., pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 193 alin. 1 Cod penal (probabil în temeiul dispozițiilor art. 10 lit. a Cod proc.pen.) și încetarea urmăririi penale față de N.L. și T.A.A., pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 192 alin. 1 Cod penal (probabil în temeiul art. 10 lit. h Cod proc.pen.).

Dând dovadă de o lipsă totală de rol activ, la data de 04.04.2007, prim procurorul T.N. a dispus încetarea urmăririi penale față de N.L. și T.A.A. și scoaterea de sub urmărire penală a acestora pentru distrugere și amenințare, în condițiile în care toate probele administrate în dosarul 219/P/2007 duceau la concluzia că cei doi au săvârșit faptele. Procurorul a considerat surprinzătoare soluția de încetare a urmăririi penale față de N.L. și T.A.A., pentru săvârșirea infracțiunii de violare de domiciliu, în condițiile în care, atât partea vătămată, cât și martorii prezenți și audiați, au arătat că cei doi au pătruns fără drept, pe timp de noapte, în curtea numitului P.V., pe care l-au amenințat, după ce în prealabil i-au distrus poarta.

După declanșarea anchetei de către D.N.A. – Serviciul Teritorial Târgu Mureș, cu ocazia audierii, martorul P.V. (partea vătămată din dosarul 219/P/2007) a declarat că în primăvara anului 2007 a fost căutat la locuința sa de N.L. și T.A.A., care i-au cerut să se împace și totodată să meargă la Parchetul de pe lângă Judecătoria Toplița, la T.N.. Cu toții s-

au deplasat la biroul acestuia, unde s-a perfectat împăcarea, ca urmare a presiunilor exercitate de inculpat: „...în fața d-lui prim procuror T.N. le-am spus celor doi să nu mai aibă treabă cu mine, iar aceștia mi-au promis că nu o să mai fie probleme, inclusiv dl. prim procuror mi-a spus că sigur nu o să mai aibă treabă cu mine, înțelegând că afirmația d-lui prim procuror este o garanție pentru mine că nu o să mai am probleme cu cei doi” (vol. 1 – fila 169).

Cele menționate de martorul P.V. au fost confirmate de făptuitorul N.L. care, cu ocazia declarației sale, a arătat că: „...dl. prim procuror T.N. efectiv a garantat pentru noi, afirmând că nu o să mai avem probleme cu el și să ne împăcăm, pentru a nu intra la pușcărie” (vol. 1 – fila 71). Martorul N.L. a declarat faptul că îl cunoștea pe prim procurorul T.N. de pe vremea când acesta a fost judecător, întrucât l-a judecat într-un dosar și că a lucrat aproape în fiecare sezon la ... a acestuia. În sensul celor menționate mai sus, martorul N.L. a arătat:

„Doresc să precizez că în urmă cu aproximativ 11-12 ani am fost arestat și condamnat, fiind cercetat de dl. T.N.. După ce am fost liberat din penitenciarul Miercurea Ciuc, am fost contactat de dl. prim procuror T.N. și periodic i-am lucrat acasă la munca câmpului (cosit, adunat fân, scos cartofi) inclusiv pe litoral la vila sa, prima dată când am lucrat pe litoral era ridicat doar nivelul 1. Astfel că din acel moment anual am fost la muncă pe litoral câte o săptămână sau două, în total am fost de vreo șase-șapte ori, aproape în fiecare an până în 2008. După cum am precizat, din 2008 când am lucrat ultimele luni am refuzat să mai merg.” (vol. 1 – fila 75). Cu ocazia audierii, N.L. a mai declarat că imediat după comiterea faptelor din dosarul 219/P/2007, împreună cu T.A.A., au fost duși la audieri la Poliția Mun. Toplița și ulterior la Parchetul de pe lângă Judecătoria Toplița, la dl. prim procuror T.N., care i-ar fi scos din birou pe polițiști și pe T.A.A.. Rămași amândoi în birou, dl. prim procuror T.N. i-a spus făptuitorului N.L. că situația sa este foarte gravă și că ar fi bine să se împace cu partea vătămată. Totodată, în cadrul aceleiași discuții, dl. prim procuror T.N. i-a cerut făptuitorului N.L. să meargă la lucru, pentru circa 1-2 săptămâni, la vila sa de la ..., la reparat de geamuri, mutat de mobilă, la cosit și la ceea ce mai era nevoie. N.L. a declarat că știa faptul că nu va fi plătit corespunzător de către dl. prim procuror T.N. pentru munca prestată, dar a acceptat solicitarea crezând astfel că dosarul cu nr. 219/P/2007 va fi soluționat favorabil: „...eu am înțeles că, dacă accept propunerea dumnealui, situația dosarului meu va fi una favorabilă mie.” (vol. 1 – fila 70 verso). N.L. a susținut că: „...știam că este destul de rău platnic, că nu plătește aproape deloc, dar m-am gândit că, acceptând propunerea dumnealui, mi se va da o soluție favorabilă în acest dosar.” (vol. 1 – fila 70 verso).

În aceste condiții N.L. a mers la lucru la ..., unde, a lucrat de dimineața până seara, circa 2 săptămâni. După ce s-a întors în Toplița, dl. prim procuror T.N. i-a achitat făptuitorului N.L. suma de 200 de lei pentru întreaga muncă efectuată. Martorul N.L. a mai arătat faptul că de fiecare dată când era trimis la ..., la muncă, pleca fie cu trenul, fie cu vreun tir, însă niciodată nu i s-a dat bani pentru transport. Conform declarației numitului N.L., după întoarcerea de la ..., acasă și-a găsit soluția dispusă de către învinuitul - prim procuror T.N., în dosarul cu nr. 219/P/2007.

Procurorul de caz a susținut în actul de sesizare că dl. prim procuror T.N. i se părea absolut normal să folosească persoanele cercetate în unele dosare penale, la muncă, la vila sa de la ..., aspect ce reiese din atitudinea acestuia față de aceste persoane. Astfel, martorul N.L. a arătat că: „...Țin să mai arăt faptul că atitudinea d-lui prim procuror T.N. față de noi cei

care lucram la vilă, chiar de dimineată până seara, era una nefirească, întrucât ne vorbea foarte urât, nu ne lăsa în pauze și au fost situații când ne înjura.” (vol. 1 – fila 71 verso).

Faptul că dl. prim procuror T.N. s-a implicat în soluționarea favorabilă a dosarului 219/P/2007 reiese și din declarația martorului T.A.A. (fost învinuit în același dosar) care, cu ocazia audierii, a arătat că în ziua când au fost duși la Parchet, la audieri, la prim procuror, acesta l-a scos din birou pe polițist, după care le-a cerut să meargă la partea vătămată și să-l aducă la el, ceea ce s-a și întâmplat: „...inițial am ajuns la Parchet împreună cu cumnatul meu N.L. și cu polițistul, după care dl. prim procuror i-a cerut polițistului să plece, iar nouă ne-a cerut să mergem la partea vătămată și să-l chemăm să vină cu noi la Parchet.” (vol. 1 – fila 160 verso). Martorul a mai declarat că nu știe dacă între cumnatul său, N.L. și dl. prim procuror T.N. a existat vreo înțelegere, în legătură cu soluționarea favorabilă a acestui dosar, dar „...știu că ulterior cumnatul meu a fost la lucru la ..., la vila d-lui prim procuror T.N...” (vol. 1 – fila 161).

Procurorul a concluzionat că pentru cele aproximativ 12 zile lucrate de către N.L., luând ca preț mediu, contravaloarea unei zile de muncă, dl. prim procuror T.N. ar fi trebuit să-i mai achite încă cel puțin suma de 640 lei pentru prestația celor două săptămâni la vila de la ..., pentru care i-a achitat doar suma de 200 de lei.

12 zile x 70 lei/zi (mediu) = 840 lei – 200 lei achitați = 640 lei neachitați

S-a arătat că suma de 640 lei este un folos necuvenit pentru prim procurorul T.N., reprezentând contravaloarea muncilor prestate de N.L. la ..., pe baza înțelegerii dintre cei doi, din data de 04.04.2007. Acest folos necuvenit a fost obținut de către prim procurorul T.N. pentru soluționarea favorabilă a dosarului 219/P/2007 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Toplița.

Așa cum de altfel reiese și din declarația martorului N.L., prestația sa a fost în considerarea soluționării favorabile a dosarului în care era cercetat.

c) În legătură cu soluționarea dosarului 821/P/2007 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Toplița

Din actele dosarului susmenționat a reieșit faptul că la data de 06.11.2007, pe raza Mun. Toplița, într-un bar, s-a iscat un scandal, în urma căruia s-a înregistrat dosarul 821/P/2007, având ca parte vătămată pe numitul P.J.(vol. 4 – filele 61-119). Plângerea numitului P.J. a fost formulată împotriva făptuitorilor N.L., C.M.V. și B.L.V.. Ulterior, în cauză s-a dispus începerea urmăririi penale față de cele trei persoane susmenționate, iar la data de 21.01.2008, prin rezoluția procurorului D.A., s-a dispus confirmarea începerii urmăririi penale. Chiar dacă dosarul cu nr. 821/P/2007 era în supravegherea d-nei procuror D.A., la data de 19.06.2008, dl. prim procuror T.N. a emis o Rezoluție de încetare a urmăririi penale față de cele trei persoane cercetate, inclusiv față de N.L., în temeiul dispozițiilor art. 10 lit. h Cod proc.pen..

Cu privire la modul de soluționare al acestui dosar, inculpatul T.N. a ținut să sublinieze, în cadrul declarației de învinuit, că niciodată nu a amestecat problemele de serviciu cu cele personale, dar a recunoscut că N.L. a fost în nenumărate rânduri la lucru la ...: „...L-am luat pe N.L. la Costinești, deoarece era omul care se pricepea și la cosit, la așezat de mobilă sau la ceea ce era nevoie” (vol. 1 – fila 29). Inculpatul a negat categoric faptul că i-ar fi promis făptuitorului N.L. soluții favorabile în dosarele în care acesta a fost cercetat, arătând

că: „...N.L. este cunoscut în zonă ca fiind o persoană agresivă, însă, așa cum am arătat, este un bun muncitor...”, ceea ce denotă că era folosit ori de câte ori avea nevoie (vol. 1 – fila 30).

N.L. a arătat faptul că la sfârșitul anului 2007 a avut un conflict, într-un bar din Mun. Toplița și că i s-a întocmit dosarul penal nr. 821/P/2007. Imediat după incident, N.L. a declarat că a fost la domiciliul dl. prim procuror T.N., cu diferite treburi, că i-a povestit acestuia ce s-a întâmplat, ocazie cu care învinuitul l-ar fi asigurat că va face ca totul să fie bine: „...După ce am avut acest incident în barul din Mun. Toplița, m-am întâlnit cu dl. prim procuror T.N., cred că m-am dus la domiciliul dumnealui de l-am ajutat să-și mute niște mobilă, ocazie cu care i-am povestit că iar am o problemă cu legea...Dl. prim procuror T.N. mi-a spus că lasă că o să vedem ce putem face...” (vol. 1 – fila 71 verso). Dată fiind promisiunea dl. prim procuror T.N., N.L. a acceptat solicitarea acestuia de a merge la lucru la vila de la ...: „...sub promisiunea că lucrurile vor fi rezolvate favorabil, am acceptat să mă duc la lucru la dl. prim procuror, în primăvara anului 2008.” (vol. 1 – fila 71 verso). Pe baza solicitării exprese a dl. prim procuror T.N. și sub promisiunea soluționării favorabile a dosarului 821/P/2007 (cu atât mai mult cu cât era recidivist), N.L. s-a dus în primăvara anului 2008 la lucru la ..., unde a stat circa 8 săptămâni, perioadă pentru care nu a primit niciun ban, iar la întoarcerea în Toplița ar fi primit suma de doar 200 de lei: „...Chiar dacă suma de 200 de lei a fost una foarte mică comparativ cu munca pe care am prestat-o de dimineața până seara, eu m-am gândit că această muncă mi-a fost plătită tocmai prin soluția pe care am primit-o în dosarul 871/P/2007, când dl. prim procuror T.N. a dispus încetarea procesului penal.” (vol. 1 – filele 71 verso - 72).

Cu privire la perioada de muncă efectuată de N.L., în cursul anului 2008, la vila dl. prim procuror T.N., acesta a arătat că pentru o perioadă de circa 2-3 săptămâni a stat la Costinești și inculpatul, care însă s-a întors acasă de sărbătorile pascale, fără a le lăsa bani de mâncare: „Îmi aduc aminte că după ce dl. prim procuror T.N. s-a întors la Toplița, pentru mâncare dânsul a lăsat niște bani la o alimentară din zonă, iar colegul meu M.J. se ducea și lua pâinea și ce mai putea să se încadreze în suma respectivă. Chiar dacă au fost unele situații în care am fost înjosiți și am rămas fără mâncare, am acceptat să lucrăm pentru dl. prim procuror T.N., care deținea o funcție importantă într-un oraș mic, pentru ca în schimb dumnealui să ne ajute în dosarele penale în care eram cercetați. Niciodată nu m-am gândit să-l reclam pe acesta, pentru că eu eram prea mic, comparativ cu funcția pe care dumnealui o avea la momentul respectiv.” (vol. 1 – fila 72).

Cu privire la suma care i s-ar fi convenit pentru muncile efectuate la ..., în primăvara anului 2007, martorul N.L. a declarat că o zi de muncă ar fi fost undeva între 70-100 de lei/zi, fapt confirmat de altfel chiar de către dl. prim procuror T.N..

În cadrul aceleiași declarații, N.L. a ținut să mai arate faptul că, deși concubina sa a rămas acasă cu copiii, fără bani de mâncare, el a acceptat să meargă la lucru la ..., pentru că trebuia să-și rezolve problema cu dosarul penal: „Concubina mea, T.M.M., cu care sunt împreună de circa 7 ani, știe faptul că am muncit la dl. prim procuror T.N., aceasta a rămas singură acasă cu copiii, fără bani de mâncare și fără niciun sprijin, însă aceasta a acceptat această situație, gândindu-se la faptul că eu trebuie să-mi rezolv problema cu dosarul penal și bucurându-se totodată că nu am ajuns în pușcărie. Îmi aduc aminte că pentru acest ultim dosar, la un moment dat am refuzat să mă mai duc la mare, să lucrez pentru dl. prim procuror T.N., iar acesta a venit personal la blocul unde eu locuiam în chirie, dimineața, pe

la ora 6, iar atunci când acesta a ajuns la ușă, eu m-am ascuns pe balcon, iar când soția i-a deschis ușa, a intrat peste ea în casă și a venit și m-a găsit pe balcon, reproșându-mi că mă ascund de el și că atunci când am avut nevoie, m-a ajutat, că a fost bine și că acuma mă ascund de el.” (vol. 1 – fila 72).

Martora T.M.M. a declarat faptul că: „... mi-a spus că dl. prim procuror T.N. i-a cerut să mergă la muncă în Costinești, promițându-i că îl ajută cu dosarul” și că „...iar când a refuzat să mai mergă la muncă, în dimineața unei zile, în fața blocului a venit dl. prim procuror T.N. și l-a strigat pe concubinul meu să iasă afară. Acesta s-a ascuns în balcon, iar eu l-am lăsat înăuntru pe dl. prim procuror T.N., care i-a reproșat concubinului meu că se ascunde de el în balcon și că atunci când a avut nevoie, a fost bine. Concubinul meu s-a îmbrăcat și a plecat cu dl. prim procuror T.N., revenind acasă după mai multe zile, spunându-mi că l-a dus la muncă la Costinești. ... înainte de a pleca, concubinul meu i-a spus d-lui prim procuror T.N. că nu am mâncare pentru copii, iar acesta mi-a dat 10 lei, după care au plecat.” (vol. 1 – fila 157 verso).

Cu ocazia audierii în calitate de martor, P.J.- parte vătămată în dosarul nr. 821/P/2007-, a declarat că în dimineața imediat următoare conflictului din bar, a fost dus la Poliție, unde era prezent și dl. prim procuror T.N., care i-ar fi cerut să se împace cu agresorii: „...Dl. prim procuror T.N., în fața celor prezenți, mi-a cerut să mă împac cu agresorii, motivând că aceștia nu au de unde să-mi dea bani. Eu am fost de acord cu solicitarea d-lui prim procuror T.N., ținând cont că de dânsul depindea felul în care se efectuau cercetările și eram conștient că nu voi avea câștig de cauză. Dacă nu îmi solicita dânsul acest lucru, mergeam mai departe și nu eram de acord să îmi retrag plângerea, dar în condițiile precizate mai sus, nu aveam de ales.” (vol. 1 – fila 177 verso).

Totodată, acesta a mai declarat faptul că, la scurt timp după incidentul din bar, N.L. i-ar fi transmis, prin intermediul unei rude, că: „...dacă nu mă împac cu el, oricum dl. prim procuror T.N. va rezolva favorabil dosarul...” (vol. 1 – fila 178), arătând totodată că personal l-a văzut pe acesta la lucru în curtea inculpatului și că oamenii din oraș au cunoștință că N.L. ar fi lucrat mult timp la vila de la

În contextul celor arătate mai sus, 52 zile x 80 lei/zi = 4.160 lei, din care inculpatul i-a achitat numitului N.L. doar 200 de lei, de unde rezultă un rest de **3.960 de lei**.

Suma de 3.960 lei reprezintă contravaloarea muncii prestate de către martorul N.L. la solicitarea dl. prim procuror T.N., în primăvara anului 2008, pentru soluționarea favorabilă a dosarului cu nr. 821/P/2007, sumă ce reprezintă un avantaj obținut fără nedrept

d) În legătură cu soluționarea dosarului 151/P/2009 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Toplița

La data de 26.02.2009, în zona localității Gălăuțaș, jud. Harghita, numiții G.L. și G.P., au fost surprinși la pescuit, cu unelte confecționate manual, pentru care nu dețineau autorizație, motiv pentru care în cauză s-a înregistrat la Parchetul de pe lângă Judecătoria Toplița dosarul penal cu nr. 151/P/2009, în care aceștia au fost cercetați pentru săvârșirea infracțiunii de braconaj piscicol (vol. 4 – filele 189-259). La data de 08.05.2009, dl. prim procuror T.N. a confirmat prin rezoluție începerea urmăririi penale față de cei doi frați G., după care dosarul a fost trimis la Poliția Mun. Toplița, pentru continuarea cercetărilor. La data de 27.05.2009, cele două persoane cercetate au fost invitate la Parchetul de pe lângă

Judecătoria Toplița, unde dl. prim procuror T.N. le-a luat câte un supliment de declarație. Ulterior, la data de 29.06.2009, dl. prim procuror T.N. a emis Ordonanța de scoatere de sub urmărire penală și aplicarea unei sancțiuni cu caracter administrativ față de cele două persoane cercetate, în temeiul dispozițiilor art. 10 lit. b¹ Cod proc.pen., coroborat cu dispozițiile art. 91 Cod penal.

Cu privire la modul de soluționare al acestui dosar, în cadrul declarației de învinuit, dl. prim procurorul T.N. a arătat că îi știe pe cei doi frați G.P. și F. încă dinainte ca aceștia să aibă probleme cu legea, declarând totodată că G.L. a lucrat sporadic, câte una-două zile pe an, în gospodăria sa, la munci necalificate, respectiv: „...*la întărit de garduri, la strânsul fânului, la adunatul cartofilor sau poate chiar și la prășit...*” (vol. 1 – fila 30). Inculpatul T.N. a ținut însă să precizeze faptul că de fiecare dată l-a plătit pe numitul G.L. pentru muncile prestate și că nu are nicio datorie față de acesta și că sub nicio formă nu ar fi condiționat soluționarea dosarului 151/P/2009, de efectuarea de munci în gospodăria sa. Inculpatul nu a negat faptul că și după soluționarea de către dosarului 151/P/2009, G.L. să fi desfășurat munci în gospodăria sa.

Martorul G.L. a declarat că în primăvara anului 2008, împreună cu fratele său, martorul G.P., au fost invitați la Poliția Mun. Toplița, de unde ulterior au fost duși la Parchetul de pe lângă Judecătoria Toplița, unde li s-au luat declarații: „...*În fața d-lui prim – procuror T.N., atât eu, cât și fratele meu am dat câte o declarație.*” (vol. 1 – fila 91). Această situație a fost confirmată și de martorul G.P.: „...*și-mi aduc aminte că dl. prim procuror ne-a spus că vom fi trimiși în judecată sau vom primi o amendă...*” (vol. 1 – fila 182 verso.).

Pentru a le crea celor doi frați impresia că situația lor este una destul de gravă, inculpatul le-a spus că: „*dosarul ...poate să ajungă la Judecătorie, înțelegând prin aceasta că urmează să fiu trimis în judecată...*” (vol. 1 – fila 182 verso).

Din declarația numitului G.L. a mai reieșit faptul că la plecare din sediul Parchetului de pe lângă Judecătoria Toplița, după consemnarea declarațiilor în dosarul 151/P/2009, dl. prim procuror T.N. i-a cerut să-l aștepte puțin afară. În curtea instituției, dl. prim procuror T.N. l-a întrebat pe martorul G.L. dacă vrea să lucreze pentru el câteva zile la ferma sa, în apropierea Mun. Toplița, promițându-i-se mâncare și bani în schimb. G.L. a arătat că, în mod expres nu i s-a condiționat soluționarea favorabilă a dosarului 151/P/2009, de muncile pe care el urma să le presteze în gospodăria dl. prim procuror T.N., dar a înțeles că dacă va accepta propunerea, are șanse ca el și fratele său să primească o soluție favorabilă: „...*eu m-am gândit însă că întrucât totul a avut loc în acea zi, dacă voi accepta propunerea d-lui prim – procuror voi primi cu siguranță o soluție favorabilă, respectiv o soluție cu o amendă și să nu fiu trimis în judecată*” (vol. 1 – fila 91 verso).

Acceptând practic propunerea inculpatului T.N., dar și asigurarea tacită din partea acestuia că dosarul nr. 151/P/2009 (în care era cercetat împreună cu fratele său – martorul G.P.), va fi soluționat favorabil, martorul G.L. s-a dus la lucru la chiar în acea zi. Din cele declarate de G.L., reiese că acesta ar fi lucrat circa 4 jumătăți de zi, pentru care inculpatul i-ar fi plătit circa 20 de lei.

Martorul C.N., agent șef de poliție, consătean cu G.L., a declarat că acesta i s-ar fi plâns că dl. prim procuror T.N. i-ar fi cerut să lucreze la el în gospodărie circa 2 săptămâni, pentru ca în schimb să primească o soluție favorabilă în dosarul în care era cercetat alături de fratele său, pentru braconaj. În cadrul aceleiași declarații, martorul C.N. a mai arătat că G.L. i-

ar fi spus că a fost lăsat fără mâncare de către inculpat, că nu a fost plătit și că la soluționarea dosarului 151/P/2009 ar fi primit o sancțiune administrativă destul de mare.

Aducându-i-se la cunoștință cele arătate de martorul C.N., numitul G.L. a negat categoric că ar fi lucrat mai mult de 2 – 3 zile în gospodăria inculpatului T.N., deși chiar și acesta din urmă a declarat că G.L. a lucrat de mai multe ori pentru el, la diferite munci.

În atare situație procurorul a reținut existența unei neconcordanță cu privire la numărul de zile de muncă efectuate de către G.L. în gospodăria dl. prim procuror T.N., motiv pentru care la stabilirea c/val prestației s-a ținut cont doar de cele declarate de martorul G.L. și inculpatul T.N., care așa cum am arătat mai sus, a precizat că o zi de muncă este între 50 – 60 – 80 și chiar 100 lei.

4 zile x 70 lei = 280 lei, din care s-au achitat 80 de lei (câte 20 lei pe zi), rămânând neachitați 200 de lei. Suma de 200 lei reprezintă un folos material necuvenit pentru inculpatul T.N., care în schimbul muncilor a adoptat o soluție de scoatere de sub urmărire penală a celor doi frați Groza și aplicarea unei sancțiuni cu caracter administrativ. Prestația martorului G.L. neachitată de inculpatul prim procuror T.N., a vizat obținerea unei soluții favorabile.

Deși din ansamblul probelor administrate pe parcursul urmăririi penale nu s-au putut dovedi decât cele 4 acte materiale ale infracțiunii de luare de mită, declarațiile persoanelor audiate au demonstrat faptul că aceste cazuri, de folosire a persoanelor cercetate în dosarele penale, la unele munci (... în gospodăria proprie – prășit, cosit, etc.), nu au fost izolate, acesta fiind un mod de lucru al dl. prim procuror T.N.

2. În legătură cu infracțiunea prevăzută de art. 12 lit. a din Legea nr. 78/2000 – modificată.

Potrivit dispozițiilor art. 5 alin. 1 din Legea nr. 303/2004 – privind Statutul judecătorilor și procurorilor: *„Funcțiile de judecător, procuror, magistrat-asistent și asistent judiciar sunt incompatibile cu orice alte funcții publice sau private, cu excepția funcțiilor didactice din învățământul superior, precum și a celor de instruire din cadrul Institutului Național al Magistraturii și al Școlii Naționale de Grefieri, în condițiile legii.”*

a) În legătură cu oferirea contracost de servicii hoteliere la ...

Cu ocazia audierii, în calitate de învinuit și cu privire la această acuzare, prim procurorul T.N. a recunoscut faptul că familia sa are în proprietate ..., dar a precizat că cel care s-a ocupat de achiziționarea terenului și ulterior de ridicarea, în mare parte, a clădirii este fostul său socru B.M. (decedat în anul 2010). În cadrul aceleiași declarații T.N. a mai arătat faptul că în vara anului 2000, împreună cu familia sa, inclusiv socrul, au fost în concediu pe litoral și că atunci au luat decizia achiziționării unei suprafețe de teren în vederea construirii unei vile: *„...Chiar dacă inițial socrul meu a demarat lucrările la această vilă cu destinația de concediu pentru familia noastră, dată fiind zona de amplasare a acesteia, pe parcurs socrul meu s-a gândit că ar putea fi o sursă bună de profit din închirierea camerelor.”* (vol. 1 – fila 24). Totodată a mai declarat faptul că vila „...” s-a construit pe etape, că atât el, cât și membrii familiei sale și-au petrecut concediile la muncile de la vilă și că abia *„...de prin anul 2007 au început să se facă cazări la Vila ...”* (vol. 1 – fila 25), ținând să precizeze că socrul său și fetele sale s-au ocupat de cazări. Inculpatul a mai arătat că au fost unele situații când anumite persoane nu au achitat costurile cazării, ca de exemplu situația rudelor sau persoanelor care au lucrat la construcția vilei. Inculpatul a mai susținut că, deși nu au

restaurant la vila de la ..., totuși au fost multe situații când turiștii cazați erau serviți cu mâncare făcută în bucătăria vilei: „...La vila de la ... nu avem un restaurant, însă au fost foarte multe situații când, fără nicio obligație, i-am servit pe oameni cu mâncare. Au fost situații când unele persoane erau cazate la alte vile și veneau în vizită la noi și mâncau.” (vol. 1 – fila 25).

În cadrul aceleiași declarații de învinuit, prim procurorul T.N. a mai arătat că în mai multe rânduri l-a ajutat pe socrul său să-și găsească muncitori la lucru sau că i-a indicat acestuia de unde să cumpere unele materiale de construcții sau de tâmplărie sau mobilier. Fiind întrebat dacă s-a ocupat de rezervări și cazare la ..., dl. prim procuror T.N. a negat: „...așa cum am arătat, tangențial, la diferiți prieteni și colegi, însă niciodată nu le-am luat bani.” (vol. 1 – fila 27).

În actul de sesizare s-a mai susținut că în raport cu probele administrate, proprietarul și administratorul de fapt al acestei vile ..., situată în ..., nu este nimeni altul decât dl prim procuror T.N..

Astfel, pornind de la accesarea site-ului www.cazareincostinesti.ro/fotografii și a site-ului www.turistinfo.ro/costinesti/cazare_costinesti/vila_ana/poze_vila_ana, se poate constata că la rubrica „contactează proprietari” apare numărul de telefon mobil ... și numele T.N.. Ca urmare procurorul a reținut că prim procurorul T.N. a pus la punct un adevărat sistem de comercializare a serviciilor de cazare la ..., reușind astfel să desfășoare adevărate activități de marketing-vânzări prin materialele publicitare publicate pe site-urile menționate mai sus, crearea și difuzarea de imagini, etc..

Așa cum reiese din declarația învinuitului – prim procuror T.N., această vilă, deși inițial construită doar pentru familie, ulterior s-a dovedit a fi o bună sursă de profit din închirierea celor 48 de camere. Din declarația de învinuitului, cât și din înscrisurile trimise de Primăria Costinești, reiese faptul că această vilă turistică a fost construită fără să fi avut eliberată o autorizație de funcționare (vol. 3 – fila 213).

În realitate dl prim procuror T.N. este cel care s-a ocupat de construirea vilei „...”, de procurarea materialelor de construcții, de mobilarea și de cazarea la această vilă, în cauză s-a procedat la audierea mai multor martori. Atât făptuitorul N.L. (cercetat în dosarele nr. 219/P/2007 și nr. 821/P/2007), cât și făptuitorul B.A. (tatăl minorului B.B., cercetat în dosarul nr. 252/P/2006) au declarat că au acceptat propunerile venite din partea prim procurorului T.N. și că s-au dus la lucru la vila de la ... a acestuia.

Astfel, **făptuitorul N.L.** a declarat că: „...mi-a mai spus faptul că dânsul ar avea nevoie de serviciile mele, cerându-mi să mă duc o săptămână sau două la vila dumnealui de la ... pentru a munci la vopsitul geamurilor, la mutat de mobilă, la cosit și la tot ceea ce era nevoie.” (vol. 1 – fila 72 verso).

Totodată **făptuitorul N.L.** a mai declarat faptul că și în anul 2008 a acceptat propunerea dl. T.N. și a lucrat la vila acestuia de la ... circa 2 luni și că „...dl. prim procuror T.N. a stat circa 2-3 săptămâni cu noi la mare, la vilă, el este cel care m-a dus cu mașina..., pentru mâncare dânsul a lăsat niște bani la o alimentară din zonă...” (vol. 1 – fila 72). Acesta a mai declarat faptul că de regulă dl prim procuror T.N. se ocupa de cazările la vilă, uneori și fiicele sale: „...pe perioada vacanțelor” și că „...o cameră se închiria cu circa 40-70 de lei de către dl. prim procuror T.N.” (vol. 1 – fila 70 verso).

Martorul B.A. a declarat că după ce l-a cunoscut pe prim procurorul T.N., a acceptat să lucreze pentru acesta la vila sa de la ...: „...mi-a spus că are ceva de lucru la instalațiile sanitare, la vila dumnealui din..... M-am dus, împreună cu dl. T., la vila dumnealui, mi-a arătat despre ce este vorba...” (vol. 1 – fila 83 verso).

Martora D.A., procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Toplița, cu ocazia audierii a arătat că are cunoștință despre faptul că familia dl. prim procuror T.N. deține o vilă la Costinești, despre care știa că a fost construită pe numele socrului său – B.M. și că în prezent vila este transcrisă pe cele 3 fiice ale învinutului. Aceasta a mai declarat faptul că în urmă cu câțiva ani a acceptat invitația șefului său, prim procurorul T.N. și împreună cu familia i-a făcut acestuia o vizită la ..., unde a stat doar câteva ore, timp în care au vizitat și câteva camere. Martora a declarat că nu l-a văzut pe socrul inculpatului la vilă. Cu privire la cazare, martora a arătat că: „...niciodată nu l-am întrebat pe dl. prim-procuror T.N. care este contravaloarea chiriei pentru că nu mă interesa. ...Știu că dl. prim-procuror T.N. mai primește telefoane pentru cazare, dar niciodată nu vorbește în prezența noastră.” (vol. 1 – fila 99).

Martora B.M.M., grefier în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Toplița, a declarat că are cunoștință de faptul că familia inculpatului are o vilă la ... și că fostul său șef s-a ocupat personal de construcțiile la această vilă, întrucât socrul său era o persoană în vârstă: „...îmi aduc aminte că ne spunea că în concediu urma să se ducă la muncă pe litoral” (vol. 1 – fila 104 verso). În ceea ce privește cazările la această vilă, aceeași martoră a declarat că în fiecare an, fostul său șef îi invita să-și petreacă concediul la vila ...” din...: „...la începutul verii, în fiecare an, șeful ne invita pe toți să mergem să ne cazăm la vilă la” (vol. 1 – fila 104 verso).

Martorul M.M., primarul com. Sărmaș, jud. Harghita, care este și nașul de cununie al uneia dintre fiicele inculpatului, a declarat faptul că în urmă cu 2-3 ani a dat curs unei invitații mai vechi și a făcut o vizită „...să vedem vila pe care dumnealui o are la ...” (vol. 1 – fila 141). Tot acesta ne-a mai declarat faptul că vila era finalizată aproape în întregime, că a vizitat câteva camere și că la vilă erau cazați turiști. Fiind întrebat dacă are cunoștință cine se ocupa de cazarea la vilă, martorul M.M. a declarat că din familia prim procurorului T.N., doar acesta și soția sa erau prezenți.

Martorul C.E., actualul prim procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria Toplița, cu ocazia audierii, a declarat că are cunoștință de faptul că inculpatul T.N. deține o vilă mare la Costinești: „...cu două sau trei nivele, cu circa 50 de camere.” (vol. 1 – fila 110 verso). Martorul a mai declarat că nu știe cu exactitate cine este proprietarul de fapt al acestei vile, însă a precizat că are cunoștință de faptul că socrii învinutului sunt dintr-un sat din județul Neamț: „...o familie modestă, care cu siguranță nu ar fi putut să ridice o vilă cu 50 de camere la ...” (vol. 1 – fila 110 verso). De asemenea, acest martor a mai arătat faptul că personal nu a discutat cu învinutul – prim procuror T.N. despre achiziția de materiale de construcții, mobilier și tâmplărie, însă din auzite știe că acesta s-a ocupat de toate cele necesare construirii vilei de la ..., de transportul materialelor, arătând totodată că ar fi auzit de nemulțumirile unor oameni care ar fi lucrat pentru învinuit, iar acesta nu și-ar fi achitat datoriile: „...chiar am auzit de un anume M... din loc. H., care i-ar fi transportat cu mașina materiale și ar fi confecționat ceva dulapuri pentru camerele de la vilă, i le-a dus la ... și că nu ar fi fost plătit.” (vol. 1 – fila 110 verso).

Martorul V.G., șoferul Parchetului de pe lângă Judecătoria Toplița, fiind întrebat în legătură cu acest aspect, a declarat că are cunoștință de vila de la ... și că „...știu că aparține familiei T...” (vol. 1 – fila 116 verso). Acest martor a mai declarat că în fiecare an, fostul său șef, învinuitul – prim procuror T.N., îl invita în concediu pe litoral, la vila de la „...dl. prim procuror T.N. mă invita în fiecare an, de prin 2005-2006, în concediu să mergem cu familia la vila de la” (vol. 1 – fila 116 verso).

Martorul V.G. a mai arătat că de multe ori l-a auzit pe fostul său șef vorbind la telefon: „...discuta cu unele persoane care doreau să se cazeze la vilă la ..., pe o anumită perioadă...” (vol. 1 – fila 116 verso) și că are cunoștință că foarte mulți tineri din Mun. Toplița s-au cazat la ... la vila învinuitului. Totodată, a precizat faptul că după ieșirea la pensie a fostului său șef, prin oraș a auzit zvonuri cum că acesta s-ar fi folosit la lucru de persoane cercetate în dosare penale, că a văzut în mai multe rânduri oameni la lucru la prim procurorul T.N., dar nu știe dacă aceștia erau sau nu plătiți.

Martora S.V., fostă grefier șef în cadrul Parchetului de pe Lângă Judecătoria Toplița, cu privire la acest aspect, a arătat următoarele: „faptul că în perioada cât am lucrat ca grefier șef, în sezonul estival dl. prim procuror T.N. se ocupa cu planificarea cazării turiștilor la vila din..., sens în care își întocmea notițe, tabele, liste de persoane cu perioadele de cazare...Tot în perioada cât am lucrat l-am auzit pe dl. prim procuror T.N. discutând la telefon cu diferite persoane pe care le întreba dacă nu merg în concediu la ... că mai sunt locuri, efectiv îi trimitea să meargă la vila sa pentru a-și petrece sejurul.” (vol. 2 – filele 101 verso - 102).

Martorul F.I.P., propus în apărare, a arătat că are cunoștință de faptul că familia dl prim procuror T.N. deține o vilă de vacanță la Fiind întrebat cine se ocupa de cazările la vilă pe perioada cât martorul a fost cazat acolo, acesta a arătat că: „...eu am văzut că toată familia se ocupa de cazare în frunte cu dl. T.N., care de fapt coordona întreaga activitate.” (vol. 1 – fila 222).

Martorul B.B., a declarat că împreună cu 2 prieteni au fost la mare, la ..., unde s-au cazat „...la vila d-lui prim procuror T.N.” (vol. 1 – fila 144 verso). Acesta a mai arătat faptul că în acea perioadă la vilă erau cazați și alți turiști și că rezervarea au făcut-o pe internet: „...Știu că rezervarea la vilă a fost făcută de unul dintre prietenii mei, care a luat numărul de pe internet, a sunat și astfel am ajuns să fim cazați acolo.

Cred că palierul pe care noi am fost cazați era ocupat în proporție de aproape 100 %.”(vol. 1 – fila 145). Acest martor a mai declarat că la plecare au predat camera unei cameriste.

Martorul B.I. a declarat că împreună cu fratele său au fost la lucru la vila inculpatului și că acesta este cel care a făcut negocierile. Martorul a mai declarat faptul că inculpatul și fetele sale se ocupau de cazarea turiștilor, de procurarea materialelor de construcție, dar a ținut să precizeze că niciodată nu l-a văzut pe socrul învinuitului – prim procuror T.N. la

Martorul S.I., unul dintre oamenii care a lucrat foarte mult la construcția vilei, a declarat că: „l-am cunoscut pe socrul d-lui T.N., acesta a venit la ... în anul 2000. Nu se pricepea la lucrări de construcții, am aflat de la acesta că era agricultor. A stat doar câteva zile, a îndreptat cuie, curăța scândurile de mortar. La un moment dat, dl. T.N. chiar s-a supărat pe dânsul deoarece încerca să facă ordine prin curte, însă dl. T. i-a spus că ordinea se face la sfârșit și să nu mai încurce. Până în anul 2007 l-am mai văzut pe socrul d-lui T.N. de vreo trei ori, însă venea doar în vizită. ...Când construiam nivelul doi al vilei, a venit un

control pentru a verifica apometrele. Persoana care a venit ne-a întrebat dacă aici locuiește B.M., iar eu i-am răspuns că aici locuiește dl. T.N., însă persoana ne-a arătat că pe documente figurează B.M.. Atunci am știut că vila este pe socrul d-lui T.N.. Când dl. T.N. a revenit la vilă, i-am spus că au fost în control de la apă și pe documente figura socrul dânsului. Dl. T.N. mi-a cerut ca altă dată să nu mai spun nimănui că vila îi aparține dânsului deoarece a trecut-o pe numele socrului său.” (vol. 2 – filele 43-44).

Martorul S.S.A. a declarat că: „Pe socrul d-lui T.N. l-am cunoscut, ne-a ajutat puțin la confecționarea cofrajelor și făcea curățenie prin curte. Nu a lucrat efectiv la construcție. În următorii ani a fost doar în vizită pe litoral. Am înțeles că era agricultor și se pricepea la construcții din lemn.” (vol. 2 – fila 119).

Martorul M.I. a declarat că: „În al doilea an, la solicitarea d-lui T.N. împreună cu acesta și socrul său ne-am deplasat cu trenul în Costinești. Mi-a spus că mergem cu trenul deoarece socrul său era pensionar și bolnav și avea reduce la biletele de călătorie. De asemenea mi-a mai spus că socrul său are dreptul la un însoțitor și că dorește să vadă vila. La aproximativ trei-patru zile, dl. T.N. împreună cu socrul său s-au reîntors la Toplița. În perioada celor trei zile, socrul său nu a lucrat la vilă deoarece de abia stătea pe picioare, fiind bolnav.” (vol. 2 – fila 113 verso).

Martora S.V., fost grefier șef al Parchetului de pe lângă Judecătoria Toplița, a declarat că: „...într-o discuție mai restrânsă cu colegii, dl. prim procuror T.N. a afirmat „Eu nu am nimica pe numele meu, vila este a socrului, mașina pe o fată, casa pe numele soției”.” (vol. 2 – fila 102).

La data de 09.06.2011, s-a procedat la audierea martorei B.E. (soacra inculpatului), care a ținut să precizeze că soțul său (decedat în 2010) este cel care a cumpărat terenul de la ..., pe care ulterior a fost construită vila „A.”, cu intenția de a-l lăsa moștenire fiicei sale și celor trei nepoate (soția, respectiv fiicele inculpatului). Martora a mai declarat că împreună cu soțul său au decis să facă o vilă pentru fete. Întrebată fiind de unde a câștigat banii necesari, aceasta a declarat că a crescut vaci, oi, a țesut cuverturi și au confecționat spete pentru războaiele de țesut, pe care le-au vândut ulterior prin țară. Martora a mai arătat că soțul său a avut o pensie de veteran de război pe care a investit-o în vilă și la fel și pensia sa de 300 de lei a investit-o tot în vilă. Aceasta a mai declarat că inițial au început cu construcția unei camere și în final au construit 43 de camere, deși în realitate vila are 48 de camere.

Procurorul a evaluat ca fiind nesinceră această declarație plecând de la faptul că socrul inculpatului s-au dovedit a fi o familie foarte modestă (o casă de 60 mp și un grajd, teren arabil 0,97 ha teren arabil, pășune 0,21 ha, fâneață 0,06 ha și curți-construcții – 0,31 ha, conform adresei nr. 425 din 20.01.2012 a Primăriei Com. Păstraveni, jud. Neamț – vol. 3 – fila 239) soacra fiind nevoită să se împrumute pentru înmormântarea soțului său, ca urmare nu poate verosimil că ar fi reușit cu propriile venituri să construiască o vilă de 48 de camere în stațiunea ...: „...când a murit (n.n. soțul său) chiar m-am împrumutat cu 2000 lei de l-am îngropat și ulterior am dat banii înapoi, după ce am primit ajutorul de înmormântare...” (vol. 1 – fila 125) și, în plus, „...în fiecare iarnă, ginerele meu T.N. îmi aduce lemne de foc, pentru că nu am cu ce să-mi cumpăr.” (vol. 1 – fila 125).

Faptul că dl. prim procuror T.N. a efectuat operațiuni financiare incompatibile cu funcția sa de procuror reiese și din discuțiile ambientale purtate în biroul său și din discuțiile

telefonice purtate de acesta în perioada 25.03.2011 – 22.06.2011, discuții înregistrate în baza Încheierilor și Autorizațiilor emise de către Curtea de Apel Tîrgu Mureș, susmenționate. Astfel, la data de 07.04.2011, ora 18:26, inculpatul a fost contactat pe telefonul mobil cu nr. ... (cel ce apare ca număr de contact pe internet – numele proprietarului vilei „A.”), de o doamnă care se interesa de închirierea unei camere cu patru paturi pentru sfârșitul lunii iulie – începutul lunii august. În acest context inculpatul a dat de înțeles că o cunoaște pe interlocutoare, a asigurat-o că se poate caza la vilă și i-a comunicat acesteia că o va costa cazarea în jur de 100 de lei.

În același context, la data de 09.04.2011, pe același număr de telefon, inculpatul a fost contactat telefonic (ora 12:15 și ora 18:36) de numitul M.D., administratorul unei societăți, care s-a interesat dacă poate închiria mai multe camere în perioada sărbătorilor pascale. Inculpatul T.N. i-a transmis interlocutorului faptul că nu au deschis vila pentru sărbătorile pascale, dar i-a sugerat acestuia să-l sune mai târziu pentru a-i da un număr de telefon al unui prieten care are vilă la ... și care poate să-l cazeze. În cele din urmă, inculpatul i-a recomandat numitului M.D. o altă cazare, dar i-a transmis totodată telefonic că-l așteaptă, la vila sa, în concediul din vară.

La data de 26.04.2011, ora 10:41, inculpatul, pe același număr de telefon ..., a fost contactat de o persoană identificată ca fiind M.I.. Acesta i-a transmis telefonic că dorește să închirieze două camere la vila de la ... a învinuitului, în cursul lunii august.

Cu ocazia audierii, martorul M.I. a declarat următoarele: *„După ce am coborât din tren, am fost abordați de mai multe persoane care aveau cheile în mână și ofereau spații de cazare. Unii au cerut aproximativ 100 lei, iar la un moment dat a apărut o persoană mai vârstă și ne-a întrebat de unde suntem. I-am răspuns că suntem din Harghita, moment în care, acesta ne-a spus că sunteți de-ai mei din Harghita și ne cazează la un preț mai mic, astfel am convenit 70 lei/cameră. Cu ocazia audierii mi s-a prezentat imaginea foto a d-lui T.N. având CNP: Într-adevăr aceasta este persoana care era în apropierea Gării CFR din... și ne-a cazat.*

În anul 2008 împreună cu soția, fiica mea, prietenul fiicei mele și fiul meu, cu autoturismul ne-am deplasat în ... la Vila unde am fost cazați în anul 2006. Aici l-am găsit pe dl. T.N. și am fost cazați trei sau patru nopți la etajul superior. La plecare i-am achitat d-lui T.N. suma convenită la cazare pentru nopțile dormite. Cu această ocazie am închiriat două camere. Precizez că înainte de cazare ne-am interesat de tarife la mai multe persoane, iar la Vilă am fost cazați de dl. T.N. la un preț mai avantajos...Precizez că în 2006 când am fost prima dată cazați la ..., i-am cerut să ne comunice un număr de telefon mobil pentru a-l putea contacta când vom mai reveni la mare. Acesta mi-a comunicat numărul ... pe care l-am salvat în telefonul meu mobil marca NOKIA sub denumirea „T.N. și nr.” (vol. 2 – filele 38 verso - 39).

La data de 30.04.2011 ora 16:54, dl. prim procuror T.N., pe același număr de telefon, a fost contactat de o persoană neidentificată, care l-a întrebat dacă mai are camere libere pentru 1 mai 2011. Inculpatul i-a răspuns: *„...Nu. Ne pare rău. Nu avem.”* (vol. 6 – fila 9 verso).

Un alt aspect din care reiese că dl. T.N. este cel care se ocupă în permanență de buna administrare a vilei de la ... reiese și din discuția telefonică a acestuia din 03.05.2011, când pe

aceiași număr de telefon a fost contactat de numita Stan Angela care s-a interesat de locuri de muncă la vila din....

Apropiindu-se sezonul estival din vara anului 2011, învinuitul – prim procuror T.N. a fost preocupat de angajarea unor lucrători la vila „A.” Astfel, la data de 09.05.2011 ora 19:10, inculpatul a primit un telefon din partea unei persoane din Remetea, care la rândul său i-a indicat numele și numărul de telefon al unei doamne G.I., care ar fi interesată să lucreze la vila de la

Un alt aspect din care reiese că inculpatul este cel care se ocupă efectiv de administrarea și bunul mers al vilei de la ... reiese și din discuția ambientală purtată de acesta la data de 01.06.2011, ora 10:08, în biroul său, cu un anume domn „M.”, care i-a făcut oferte pentru mobilierul cu care urma să se mobileze mai multe camere din vila de la În cadrul discuției pe care inculpatul T.N. a avut-o la data de 09.06.2011, ora 11:53, în biroul său, cu martorul cms. S.I., ofițer de poliție judiciară, la un moment dat, învinuitul i-a spus acestuia că este așa de stresat de ancheta D.N.A.-ului, încât : „...mă pensioneiez și mă duc și io acolo la ..., să ne vedem de treabă...” (vol. 6 – fila 51 verso).

Față de toate acestea procurorul a concluzionat că inculpatul este cel care s-a ocupat de achiziționarea terenului de la ..., de construcția vilei „A.” cu 48 de camere, de achiziționarea mobilierul, de administrare și implicit cazările din perioada 2004 la zi. Chiar dacă în unele situații fiicele inculpatului s-au ocupat de cazarea de la vila „A.” și chiar dacă în realitate sunt cele trei proprietare de drept ale clădirii (ca urmare a încheierii contractului de vânzare-cumpărare din 31.05.2006, când acestea aveau 20 de ani, 21 de ani, respectiv 23 de ani), în realitate însă această interpunere avea drept scop protejarea inculpatului și acoperirea incompatibilității prevăzute de art. 5 alin. 1 din legea nr. 303/2004.

Pentru lămurirea cu exactitate a situației terenului achiziționat de familia inculpatului în loc. ..., jud. Constanța și ulterior construcția vilei „A.”, s-au făcut mai multe verificări. Primăria Costinești a înaintat adresa nr. 5852/15.10.2010, din care rezultă că numitul T.N., căsătorit cu T.A., figurează în evidențe ca plătitor de impozite și taxe cu teren intravilan în suprafață de 72 m.p. lot ..., situat în ... (vol. 3 – fila 144). La adresă s-a atașat și o copie de pe contractul de vânzare-cumpărare autentificat sub nr. .../16.10.2003, la notarul public ..., încheiat între Primăria Comunei Costinești, în calitate de vânzătoare și T.N., căsătorit cu T.A., în calitate de cumpărător (vol. 3 – filele 145-146). Din cuprinsul contractului reiese că, în baza H.C.L. nr. 114/2000 și a procesului-verbal de adjudecare la licitația publică nr. .../23.09.2003, Comuna Costinești a vândut cumpărătorului T.N. suprafața de 72 m.p. Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Constanța - Biroul de Carte Funciară Mangalia a înaintat copie de pe C.F. ..., precum și documentele care au stat la baza mențiunilor din această carte funciară (vol. 3 - filele 186-203). Din aceste documente reiese că T.N. și soția sa T.A. figurează în C.F. ... nr. cadastral ..., cu suprafața de 199,44 m.p. teren intravilan.

Împreună cu copia C.F. ... a fost înaintat în copie și contractul de vânzare cumpărare, autentificat la biroul notarului public ... sub nr. .../20.09.1999. Acest contract a fost încheiat între numiții I.G. și I.L., în calitate de vânzători și T.N., în calitate de cumpărător, având ca obiect suprafața de 199, 44 m.p teren intravilan fără construcții (vol. 3 – filele 191-192).

Din cele expuse mai sus rezultă că inculpatul prim procuror T.N. nu figurează în evidențele Primăriei Costinești ca plătitor de impozite și taxe pentru imobilului în suprafață de 199,44 m.p. teren intravilan.

S-a solicitat Biroului de Carte Funciară Mangalia copia fidelă a C.F. ..., precum și copii de pe documentele care au stat la baza mențiunilor din această carte funciară. Din documentele înaintate rezultă că numiții B.M., căsătorit cu B.E. (socrii inculpatului), figurează în C.F. ... cu 814,13 m.p. teren intravilan fără construcții. Terenul a fost achiziționat în anul 2000 de la numitul C.Z., prin mandatar C.I.L., fiind încheiat contractul de vânzare-cumpărare autentificat sub nr. .../18.07.2000, la notarul public ... (vol. 3 – filele 187-190).

În baza cererii depuse de numiții B.M. și E. și înregistrată la Primăria Comunei Costinești sub nr. .../07.09.2000, această instituție a eliberat Autorizația de construire nr. .../08.09.2000, prin care s-a autorizat „Construire locuință P+M” pe terenul situat în Com. ..., autorizație valabilă 6 luni de la data eliberării (durata executării lucrărilor nu va depăși 24 luni).

Sub nr. .../08.05.2006, la Biroul Notarilor Publici ... s-a autentificat contractul de vânzare-cumpărare, încheiat între numiții B.M. și B.E., în calitate de vânzători și numitele T.A., T.E., T.O., în calitate de cumpărători (vol. 3 – filele 187-188). Primii au vândut cumpărătoarelor nuda proprietate din întregul drept de proprietate asupra imobilului situat în comuna ..., identificat cu numărul cadastral „...”, alcătuit din teren în suprafață de 804,13 m.p. și construcție cu destinație de locuință edificată pe acest teren, care urmează să fie edificată în regim P+M și care este realizată, afirmativ, la data vânzării în proporție de 50% (parter).

La data de 31.07.2007, comisia de recepție formată din B.M.-viceprimar, B.M. - referent și G.N. – referent, toți din cadrul Primăriei Com. Costinești, au încheiat proces-verbal de recepție finală nr. .../ 31.08.2007 și ulterior înregistrat la Primărie sub nr. .../31.08.2007, din care rezultă că obiectivul a fost finalizat, fiind compus din parter+etaj (vol. 3 – fila 148).

S-a solicitat Inspectoratului de Stat în Construcții Constanța efectuarea unei verificări pe linia legalității edificării imobilului situat în ... (vol. 3 – fila 253). Din răspunsul acestei instituții rezultă că la adresa din satul ..., există o construcție cu suprafață construită la sol de aprox. 250 m.p., cu regim de înălțime parter, două etaje și mansardă. Față de proiectul anexă, Autorizației de construire nr. ... din 08.09.2000, care prevedea o locuință parter și mansardă, pentru care a fost întocmit procesul verbal de recepție din 31.08.2007, s-a constatat că au fost executate lucrări constând în modificarea construcției recepționate în 2007 prin supraetajarea cu două niveluri, fără autorizație de construire (vol. 3 – filele 254-256). Constatările efectuate de Inspectoratul de Stat în Construcții Constanța au fost materializate în procesul-verbal de inspecție nr. 525/12.09.2011, care a fost înaintat la Primăria Costinești (vol. 3 – filele 263-264). La capitolul „Măsuri dispuse” din procesul-verbal de inspecție se prevede că personalul de specialitate din cadrul Primăriei Costinești va întocmi proces-verbal de constatare și sancționare a contravenției pentru executarea de lucrări fără autorizație de construire. Astfel, inspectorul principal de urbanism din cadrul Primăriei Costinești a încheiat procesul-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor nr. 5862/23.09.2011, fiind aplicată amendă în valoare de 1.000 lei contravenientei T.O. (vol. 3 – filele 265-266).

b) În legătură cu vânzarea pomilor de crăciun în pietele din Mun. Reghin și com. Sîngiorgiu de Mureș, jud. Mureș, de către învinuitul – prim procuror T.N.

Probele administrate pe parcursul urmăririi penale au dovedit că în cursul lunii decembrie 2008, inculpatul a fost depistat de către reprezentanții Inspectoratului Teritorial de Regim Silvic și Vânătoare Brașov - Serviciul Controlul Regimului Silvic valorificând, în două rânduri, pomi de iarnă pe raza Com. Sîngiorgiu de Mureș, jud. Mureș și Piața Agroalimentară din Mun. Reghin, jud. Mureș. În aceeași perioadă, martorul L.B.S. - consilier la Inspectoratul Teritorial de Regim Silvic și de Vânătoare Brașov - Serviciul Controlul Regimului Silvic, împreună cu șeful Postului de Poliție Sîngiorgiu de Mureș, la data de 21.12.2008, a efectuat un control comun pe linia legalității valorificării pomilor de iarnă pe raza localității Sîngiorgiu de Mureș, jud. Mureș. Pe str. Școlii din localitate cei doi l-au depistat pe martorul R.G.F. comercializând pomi de iarnă. Acesta nu a putut prezenta documentele legale de proveniență și transport, motivând că acestea se află la dl. prim procuror T.N., sens în care l-a contactat să se prezinte.

Conform legislației în vigoare, martorul L.B.S. a încheiat proces-verbal de predare în custodie, în care la Cap. 4 a menționat „comercializare pomi de crăciun fără documente legale de proveniență” (vol. 2 – filele 24-25).

Din declarația martorului R.G.F. rezultă că în dimineața zilei de 21.12.2008, la solicitarea inculpatului, de la locuința acestuia, a încărcat în jur de 30-35 pomi de iarnă, pe care i-a transportat în Com. Sîngiorgiu de Mureș și împreună cu dl. prim procuror T.N. au valorificat aproximativ 5-6 bucăți, după care acesta a plecat, lăsându-l pe martor singur în piață. La controlul efectuat de reprezentantul I.T.R.S.V. Brașov - Serviciul Controlului Regimului Silvic, martorul nu a putut prezenta documentele de proveniență și transport, motiv pentru care l-a contactat pe inculpat să se prezinte cu documentele care erau asupra sa: „...în dimineața zilei de 21.12.2008 la solicitarea d-lui prim procuror T.N., de la locuința sa am încărcat o cantitate de pomi de iarnă în autodubă și împreună cu acesta m-am deplasat pe raza Com. Sîngiorgiu de Mureș...

...Am încărcat din garaj acest pomi și au mai rămas aproximativ 6-7 bucăți. Dl. prim procuror T.N. mi-a spus că deține documente legale de proveniență și transport, însă nu mi le-a arătat.

După cum îmi amintesc am încărcat în jur de 30-35 pomi de iarnă. Când am ajuns în com. Sîngiorgiu de Mureș am descărcat pomii de iarnă cu excepția 5-6 bucăți care au rămas în autodubă. Am vândut atât eu cât și dl. prim procuror aproximativ 5-6 buc. pomi de iarnă din cei descărcați, cu prețul cuprins între 15 lei și 50 lei.

La un moment dat dl. prim – procuror T.N. s-a urcat la volanul autodubei spunându-mi că cele 5 - 6 bucăți pe care nu le-am descărcat trebuie să le ducă în oraș la cineva, eu rămânând să vând în continuare.

După aproximativ 1 oră de la plecare domnului prim – procuror T.N. la locul unde vindeam pomi de Crăciun, au sosit în control 2 persoane, una de la ITRSV cu numele de L. și un polițist în ținută militară. Mi-au solicitat să le prezint documentele însoțitoare, însă le-am spus că nu sunt la mine ci se află la proprietar și anume la dl. T.N..

Aceștia mi-au spus că nu mai am dreptul să vând pomi de iarnă deoarece nu am documente justificative. L-am sunat pe mobil pe dl. prim – procuror T.N., spunându-i că au venit în control de la ITRSV și poliție, nu mă mai lasă să vând și trebuie să le prezint actele.

Dl. prim – procuror mi-a spus să am răbdare, însă a sosit după aproximativ 1 oră și jumătate. Până la sosirea acestuia organele de control au întocmit un document, cred că era un document privind lăsarea în custodie.” (vol. 2 – filele 30 verso - 31).

După mai multe apeluri telefonice din partea martorului R.G.F. și a martorului L.B.S., dl. prim procuror T.N. a sosit la fața locului, procedând la amenințarea și intimidarea organelor de control, declinându-și calitatea de prim procuror și prezentându-și legitimația (încă neschimbată). Martorul L.B.S. a declarat că: „...a sosit dl. T., care mi-a fluturat prin față o legitimație afirmând pe un ton ridicat că este prim procurorul T.N. de la Toplița, l-a chemat pe R.G. și l-am auzit când îl învăța pe acesta, ca în situația în care vor fi probleme să afirme că eu i-am cerut bani. Auzind această discuție i-am spus d-lui prim procuror T.N. să-i fie rușine că îl învață așa ceva, la care dânsul mi-a replicat „ Bă! Ai fost vreodată cercetat de un procuror să vezi cum este? „ eu răspunzându-i că nu am fost cercetat, însă îmi fac doar datoria. ... prin atitudinea și comportamentul său încerca să mă intimideze. Șeful de post i-a solicitat d-lui prim procuror T. să aibă un comportament civilizat și să nu mai amenințe.

Văzând comportamentul d-lui T., i-am contactat telefonic pe polițiștii M.D. și N.A. de la IPJ Mureș-SIF. Precizez că și la sosirea celor doi polițiști dl. T. avea același comportament, însă cei doi au reușit să-l liniștească” (vol. 2 – filele 17-18).

Martorul R.G.F. a confirmat discuția aprinsă între inculpat și organele de control, inclusiv faptul că la fața locului, la un moment dat, au mai sosit două persoane în ținută civilă: „Când a sosit dl. prim – procuror a prezentat celor aflați în control documentele, am sesizat că între acesta și cei aflați în control discuția a fost mai aprinsă, moment în care eu m-am retras. ...La un moment dat în locul unde discutau au mai venit două persoane în ținută civilă, iar ulterior am aflat de la dl. prim procuror că erau polițiști” (vol 2 – fila 31).

Inculpatul T.N. a prezentat organelor de control Avizul de însoțire seria ... nr. .../19.12.2008, APV. 8300/2008 și Bonul de vânzare .../19.12.2008. Urmare a prezentării documentelor, martorul L.B.S. a încheiat proces-verbal de constatare și sancționare a contravenției silvice nr. .../21.12.2008, fiind aplicat un avertisment (vol 2 – filele 22-23).

Din analiza documentelor menționate mai sus s-a constatat de către procuror că în baza avizului de însoțire nr. .../19.12.2008, numitul T.V. a expediat către martorul R.G. 50 buc. pomi de crăciun specia brad. La numele delegatului care însoțește transportul a fost menționat T.N.. Pe avizul de însoțire, la rubrica documente de proveniență, figura Actul de punere în valoare nr. 8300/2008, Bonul de vânzare nr. .../19.12.2008 și data expedierii transportului - 21.12.2008, ora 07.00. Actul de punere în valoare nr. 8300/2008 a fost eliberat pe numele T.V., pentru 100 pomi de iarnă.

Bonul de vânzare Seria ... nr. ..., care figurează la rubrica „Documente de proveniență” din avizul de însoțire nr. .../19.12.2008, a fost eliberat de pădurarul T.G., în data de 16.12.2008, pentru numitul C.N. din loc. ..., pentru 150 pomi de iarnă.

Pe Avizul de însoțire nr. .../19.12.2008 figurează totodată chitanța cu nr. .../02.12.2008.

În carnetul cu chitanțiere, chitanța nr. .../02.12.2008 a fost eliberată pe numele inculpatului T.N., de la care s-a încasat suma de 150 lei, reprezentând „Taxă inventar apv. pomi de crăciun 250 buc.” (vol. 4 – fila 278).

Ulterior, în data de 23.12.2008, cu ocazia controlului efectuat în Piața Agroalimentară din Mun. Reghin, pe linia legalității valorificării pomilor de iarnă, martorul C.F.I., referent de

specialitate în cadrul Inspectoratului Teritorial de Regim Silvic și Vânătoare Brașov, l-a identificat pe dl. prim procuror T.N. și pe martorul R.G.F. valorificând pomi de iarnă, fără a avea aplicate sigiliile crotal. Și de această dată dl. prim procuror T.N. a prezentat organelor de control o legitimație, declinându-și calitatea de prim procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Toplița.

La solicitarea martorului C.F.I., la fața locului s-a deplasat o echipă de polițiști, respectiv martorul P.M.A., șef Birou de Investigare a Fraudelor din cadrul Poliției Mun. Reghin și subinspector M.C., ofițer în cadrul aceluiași birou. Lucrătorii de poliție au solicitat martorului R.G.F. să prezinte documentele de proveniență și transport, moment în care a intervenit dl. T.N., care și-a declinat astfel calitatea de prim procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Toplița, fără însă a prezenta legitimația. Ulterior, la insistențele lucrătorului de poliție, dl. prim procuror T.N. și-a prezentat cartea de identitate și avizul de însoțire pentru pomii de iarnă.

Martorului C.F.I. a arătat că: „Sesizând că unii pomi de iarnă expuși spre vânzare nu aveau sigiliu – crotal i-am întrebat pe cei doi, de ce nu au crotalii, la care persoana mai în vârstă mi-a răspuns că au crotalii, i-a scos din buzunar și i-a prezentat. De asemenea persoana respectivă mi-a prezentat o legitimație spunându-mi că este prim procurorul T.. Tot cu acea ocazie mi-a spus că legitimația respectivă este doar pentru procuror și nu cea de prim-procuror, motivând că este recent numit în funcție. După cum am precizat, sigiliile-crotal fiind asupra d-lui procuror T. și nu aplicați pe pomii de iarnă cum prevede legislația, am solicitat sprijinul Poliției mun. Reghin. Telefonice, am luat legătura cu dl. inspector principal P. spunându-i ce am constatat la fața locului, inclusiv faptul că una dintre persoanele depistate s-a legitimat ca fiind prim-procurorul T.”. (vol. 2 – fila 6).

Martorul P.M.A., șeful Biroului de Investigare a Fraudelor a declarat că: „În data de 23.12.2008 am fost contactat de către C.F.I. din cadrul ITRSV Brașov, care mi-a solicitat sprijinul pentru a efectua un control pe linia comercializării pomilor de crăciun, deoarece sunt ceva probleme cu niște brazi. Ajungând în Piața Mică din mun. Reghin împreună cu colegul meu subinspector M.C.I., referentul C.F. ne-a indicat pomii de crăciun care trebuiau verificați, spunându-mi că ar putea exista unii fără sigilii-crotali. La întrebarea mea referitoare la vânzător o persoană s-a apropiat de noi și s-a prezentat cu numele de R.. În timp ce discutăm cu R., s-a apropiat o persoană în vârstă de aproximativ 45 ani, s-a prezentat că îl cheamă T. și că este prim procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Toplița, spunându-mi că brazii sunt ai prietenului său R.. I-am solicitat numitului R. să-mi prezinte avizul de însoțire, mi-a răspuns că nu-l are asupra sa, iar dl. T. mi-a spus că avizul se află la dânsul, că este prim procuror și nu umblă cu prietenul său fără acte. Fiind deranjat de insistențele d-lui T. care își declina calitatea de prim procuror fără a-mi prezenta o legitimație, m-am retras în apropiere și l-am contactat pe d-l prim procuror D.D. de la Parchetul de pe lângă Judecătoria Reghin, care mi-a confirmat că prim procurorul de la Toplița este un domn T..

După discuția cu dl. prim procuror D. am avut convingerea că acea persoană este dl prim procuror T. de la Parchetul Toplița și i-am solicitat să-mi prezinte avizul de însoțire, lucru pe care l-a și făcut, înmânându-mi avizul și 12 sigilii crotal pe care le avea în buzunar. L-am întrebat pe dl. T. de ce are sigiliile-crotal asupra dânsului, la care mi-a răspuns că așa le-a primit de la pădurar împreună cu brazii de pe aviz. L-am invitat pe dl. T. la sediul

Poliției mun. Reghin unde s-a încheiat un proces-verbal de constatare în care s-a descris starea de fapt constatată, dl. T. și R. au semnat acest proces-verbal. I-am solicitat d-lui T. să consemneze o declarație, însă a refuzat pe motiv că nu este obligat să dea o astfel de declarație.” (vol. 2 – filele 10-11).

Proces-verbal de constatare încheiat cu această ocazie a făcut obiectul lucrării .../29.12.2008. Lucrarea a fost înaintată la Poliția Mun. Toplița pentru efectuarea de verificări, rezultatul verificărilor fiindu-ne comunicat cu adresa acestei instituții nr. .../19.01.20009 (vol. 3 – filele 26-35).

În concluzie, transportul pomilor de iarnă în Piața Agroalimentară din Mun. Reghin s-a efectuat în baza Avizului de însoțire nr. .../23.12.2008.

Conform avizului de însoțire, documentele de proveniență au fost: Actul de punere în valoare nr. 8300/2008 și Bonul de vânzare .../19.12.2008.

Actul de punere în valoare nr. 8300/2008 a fost eliberat pe numele lui T.V., pentru 100 pomi de iarnă, iar Bonul de vânzare nr. .../19.12.2008, a fost eliberat în data de 16.12.2008, pentru numitul C.N., pentru 150 pomi de iarnă.

Pe avizul de însoțire a fost menționată chitanța nr. .../ 02.12.2008, care a fost eliberată pe numele dl. prim procuror T.N., de la care afirmativ s-a încasat suma de 150 lei, reprezentând „taxă inventar apv. pomi de crăciun 250 buc.” (vol. 4 – fila 278).

Bonul de vânzare și avizul de însoțire au fost eliberate de către martorul T.G., pădurar la Ocolul Silvic Toplița.

În carnetul cu chitanțiere înaintat de Ocolul Silvic Toplița, se regăsește și chitanța seria ... nr. .../10.12.2008, emisă pe numele inculpatului, de la care s-a încasat suma de 1.350 lei, reprezentând diferență de valoare a 250 buc. pomi de crăciun la chitanța nr. 0013515/02.12.2008 (vol. 4 – fila 281).

S-a constatat astfel că organele silvice au aprobat tăierea a 100 pomi de iarnă de către numitul T.V. și 150 pomi de iarnă de către numitul C.N.. Bonurile de vânzare și chitanțele privind încasarea contravalorii prestațiilor silvice au fost întocmite de martorul T.G., pădurar la Ocolul Silvic Toplița, prestațiile silvice fiind achitate cu chitanța seria ... nr. .../ 02.12.2008 și chitanța seria ... nr. .../10.12.2008, de către învinuitul – prim procuror T.N., care a valorificat pomi de iarnă pentru care au avut aprobare de tăiere numiții T.V. și C.N..

Martorul T.G., pădurar la Ocolul Silvic Toplița, a declarat faptul că numitul T.V., fratele dl. prim procuror T.N. a avut aprobare pentru tăierea a 100 pomi de iarnă, iar numitul C.N., care este cuscru numitului T.V., a avut aprobare pentru tăierea a 150 pomi de iarnă.

Tot din declarația acestuia rezultă că prestațiile silvice au fost achitate de dl. prim procuror T.N. și că pomii de iarnă tăiați au fost transportați la domiciliul inculpatului, iar la solicitarea acestuia a marcat cu ciocanul cantitățile de pomi de iarnă care urmau să fie transportați. Totodată acesta urma să îi precizeze destinația și celelalte date trecute în avizele de însoțire și să aplice pe pomii care urmau să fie transportați sigiliile-crotal. Tot din declarația acestuia mai rezultă că, întrucât învinuitul – prim procuror T.N. a achitat prestațiile silvice pentru 250 pomi de iarnă, transportând doar o anumită cantitate din aceștia, a aplicat sigiliile-crotal doar pe pomii transportați, diferența până la 250 bucăți sigilii crotal i le-a predat învinuitului: „După cum îmi amintesc la nivelul anului 2008 T.V., fratele d-lui prim procuror T.N. a depus o cerere prin care solicita aprobarea tăierii din proprietate a unei

cantități de pomi de iarnă. Este posibil ca cererea să fi fost în numele d-lui prim procuror T.N..

Când a fost depusă cererea la ocolul Silvic Toplița au venit amândoi frații, iar dl. T.N. m-a rugat să fac un inventar pentru pomi de crăciun.

M-am deplasat la fața locului împreună cu un membru al familiei, posibil să fi fost chiar dl. prim procuror și am făcut inventarul în teren pe care l-am predat celui prezent la fața locului, pentru a-și achita taxa pentru inventariere.....

Cantitatea de pomi aprobată a fost tăiată și transportată la domiciliul d-lui prim procuror T.N., eliberând în acest sens un aviz de însoțire.

La scurt timp d-l prim procuror T.N. m-a chemat la domiciliul său pentru a elibera documentul cu care urma să plece cu pomii la vânzare în piață. La solicitarea d-lui prim procuror T.N. am eliberat aviz de însoțire pentru cantitatea pe care urma să o valorifice în piețe din județul Mureș.

Pomii de iarnă pe care trebuia să-i transporte i-am marcat cu ciocanul dreptunghiular și am aplicat sigiliile-crotal. Cu acea ocazie am dus numărul de sigilii crotal a căror contravaloare era achitată. Am aplicat sigiliile crotal doar pentru cantitatea de pomi de iarnă care se transporta în momentul respectiv, iar restul sigiliilor crotal le-am predat d-lui prim procuror T.N., urmând să-i aplic pe următoarea cantitatea de pomi de iarnă pe care dorea să o transporte în vederea valorificării.

Deoarece cu ocazia încheierii primei chitanțe nu am încasat întreaga sumă, am mai eliberat chitanța nr. .../10.12.2008 în valoare de 1350 lei ca diferență la valoare la chitanța inițială. Am eliberat această chitanță tot pe numele d-lui prim procuror T.N..

Avizul de însoțire seria ... nr. ... din 23.12.2008 l-am întocmit eu. La expeditor am trecut pe T.V., la beneficiar am trecut pe R.G. din Tulgheș care efectua transportul pomilor de iarnă în piețele din Județul Mureș, iar la delegat am trecut pe T.V. și T.N.. Am trecut datele respective la solicitarea d-lui prim procuror T.N.. Cu acel aviz trebuiau să transporte 46 buc. pomi iarnă.

Îmi amintesc faptul că referitor la acest transport de pomi de iarnă am fost audiat la Poliția mun. Toplița și atunci am aflat că dl. prim procuror T.N. a fost surprins în județul Mureș cu sigilii crotal avute asupra sa. După cum am precizat eu am aplicat sigilii crotal doar pentru cantitatea trecută în avizul de însoțire, iar restul sigiliilor crotal achitate le-am predat d-lui prim procuror T.N.. ... eu am întocmit documentele legale..., iar datele referitoare la cantități, beneficiar, destinatar, delegat le-am menționat conform solicitării d-lui prim procuror T.N.” (vol. 2 – filele 26 verso - 27).

În legătură cu comercializarea pomilor de crăciun, cu ocazia audierii sale în cursul urmăririi penale, inculpatul a recunoscut că în luna decembrie 2008, înainte de Crăciun, a fost în piețele din Mun. Reghin și com. Sîngeorgiu de Mureș, unde a comercializat brazi, fiind surprins de către organele de poliție. Acesta a ținut însă să precizeze faptul că acești brazi au fost tăiați de fratele său, numitul T.V., care ar fi achitat toate taxele necesare, dar care nu a mai putut să-i valorifice, deoarece s-a îmbolnăvit în acea perioadă și a fost internat în spital. Totodată inculpatul T.N. a mai arătat, în apărare, faptul că, întrucât el a fost cel care a suportat cheltuielile de spitalizare ale fratelui său, în înțelegere cu familia acestuia, pentru a-și recupera o parte din cheltuielile, a luat brazii și a decis ca el, însoțit de ale două persoane, să-i valorifice în piețele din Mun. Reghin și com. Sîngeorgiu de Mureș, jud. Mureș. Inculpatula

recunoscut că o parte din brazi nu erau crotaliați și că acest lucru ar fi stârnit nemulțumirea altor comercianți din zonă, care ar fi și declarat organelor de control: „Precizez că o parte din crotalii nu erau atașați pe brazi, ceea ce a stârnit indignarea unor comercianți din zonă. Aceștia au fost nemulțumiți și de faptul că nu am vrut să le vindem lor brazii la niște prețuri derizorii.” (vol. 1 – fila 27). De asemenea, inculpatul nu a negat nici faptul că a fost condus la sediul Poliției Mun. Reghin, unde s-a verificat „...dacă într-adevăr sunt procuror”, după care „...în cele din urmă am decis să plec să vând brazii în Sîngeorgiu de Mureș.” (vol. 1 – fila 27).

Martorul F.I.P., apropiat al inculpatului și propus în apărare de către acesta, a declarat: „După sosirea d-lui T.N. în piață, am început să vindem brazi și eu, și dumnealui și R.G. și cred că am vândut circa 15 – 20 - 25 de bucăți. ...Pe drum, l-am întrebat pe dl. T.N. ce facem cu brazii rămași, iar acesta mi-a răspuns că a doua zi urma să venim la Mureș să vindem acești pomi de Crăciun, fapt ce s-a și întâmplat. ...Am început toți trei să vindem brazi, însă piața a mers destul de prost.” (vol. 1 – filele 220-221).

Potrivit dispozițiilor art. 12 lit. a din Legea nr. 78/2000 – modificată, sunt incriminate ca fapte „efectuarea de operațiuni financiare, ca acte de comerț, incompatibile cu funcția, atribuția sau însărcinarea pe care o îndeplinește o persoană”.

Din anul 2001 până la data de 07.07.2011, inculpatul T.N. a îndeplinit funcția de procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Toplița, în mare perioadă de timp având și funcția de prim procuror al acestui Parchet.

Pentru existența infracțiunii prevăzute de art. 12 lit. a din Legea nr. 78/2000 – modificată este necesară întrunirea cumulativă a celor două condiții: pe de-o parte cazul de incompatibilitate prevăzut expres de lege, iar pe de altă parte efectuarea de operațiuni comerciale ca acte de comerț.

Procurorul a considerat că potrivit practicii judiciare, prin „operațiuni financiare”, în sens comun, se înțeleg acele operațiuni care implică circulația banilor sau a creditelor. În condițiile în care termenii folosiți în art. 12 lit. a din Legea nr. 78/2000 – modificată, în prima modalitate, nu au fost definiți în concret în textul legii, practica judiciară a dat o interpretare și a statuat faptul că, în conformitate cu dispozițiile Codului Comercial, se pot considera ca activități de comerț toate celelalte contracte de obligațiuni ale unui comerciant, dacă acestea nu sunt de natură civilă, în sensul că se înțelege ca act de comerț, în accepțiunea art. 12 lit. a din Legea nr. 78/2000 – modificată, desfășurarea oricărei activități care presupune o plată, o circulație a banilor sau a creditelor (a se vedea în acest sens Sentința penală nr. 234/09.02.2011 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – dosar nr. 10888/1/2006 și Decizia penală nr. 775/R/05.12.2011 a Curții de Apel Tîrgu Mureș – dosar nr. 14289/320/2009).

În actul de sesizare s-a conchis în sensul că dl. prim procuror T.N. a acționat cu intenție directă, scopul acestuia fiind acela de a obține bani pentru sine și pentru familia sa, prin închirierea camerelor de la ... și prin comercializarea pomilor de crăciun.

3. În legătură cu infracțiunea de instigare la reținerea sau distrugerea de înscrisuri reținută în sarcina inculpatului, în actul de sesizare s-au reținut următoarele:

La data de 13.05.2011 la Parchetul de pe lângă Judecătoria Toplița s-a înregistrat dosarul cu nr. 308/P/2011 privind pe R.I., cercetat în legătură cu comiterea unei infracțiuni de

vătămare corporală gravă din culpă, prevăzută de art. 184 alin. 2 și 4 Cod penal (vol 5 – filele 19-322).

Din actele dosarului cu nr. 308/P/2011 reiese că la data de 13.05.2011 s-a dispus, prin Rezoluție, începerea urmăririi penale față de R.I., iar în aceeași zi, prim procuror T.N., prin Rezoluție, a dispus confirmarea începerii urmăririi penale față de această persoană (vol. 5 – filele 23-24). În aceeași zi, odată cu înaintarea dosarului la Parchetul de pe lângă Judecătoria Toplița, lucrătorul de poliție din cadrul Poliției Oraș. Borsec, martorul C.N. a întocmit și un referat prin care a propus emiterea ordonanței și dispunerea unei măsuri preventive din cele prevăzute la art. 136 alin. 1 lit. b-d Cod proc.pen., respectiv obligarea învinuitului R.I. de a nu părăsi țara pe perioada 13.05 – 11.06.2011 (fiind vorba de un cetățean moldovean, vol. 5 – fila 32). Deși s-a făcut această propunere, în dosarul nr. 308/P/2001 nu s-a regăsit Ordonanța prin care procurorul s-a pronunțat asupra acelei măsuri preventive.

Din discuția ambiantală din biroul inculpatului T.N., obținută ca urmare a Autorizației nr. 4 din 21.04.2011, reiese faptul că în data de 16.05.2011, ora 15:53, acesta i-a cerut subordonatei sale, S.L., grefier șef, să ia de la numitul R.I. ordonanța prin care s-a dispus măsura preventivă a obligării de a nu părăsi țara, să nu o mai trimită cu poșta și să o distrugă.

Probele administrate ulterior acestei discuții dintre cei doi învinuiți au dovedit faptul, că la data de 13.05.2011, s-a admis propunerea lucrătorului de poliție și s-a dispus prin Ordonanță, de către prim procurorul T.N., admiterea propunerii și luarea măsurii preventive a obligării de a nu părăsi țara față de numitul R.I..

Martora S.L., grefier șef a declarat, în prezența apărătorului ales: *„După ce Ordonanța de a nu părăsi țara a fost redactată de către colega mea B.M., a fost adusă de către polițistul C.N. la secretariat, în mai multe exemplare, din care un exemplar s-a predat, pe bază de semnătură, d-lui C.N., împreună cu o adresă. Faptul că s-a înmânat un exemplar d-lui polițist C.N. rezultă și din condica semnată de către acesta. Un exemplar al ordonanței s-a predat învinuitului R.I., care a semnat de primire pe adresa întocmită către acesta.*

Întrucât era zi de vineri, după ora 17⁰⁰, celelalte două exemplare ale ordonanței privind măsura obligării de a nu părăsi țara, împreună cu adresele către Biroul Emigrări și Poliția de Frontieră, au rămas la urma dosarului, la secretariatul Parchetului, unde eu personal le-am pus în dulap, urmând să le trimitem marțea, când vine poșta specială.” (vol. 1 – fila 53). Martora grefier șef S.L. a mai arătat că, ulterior, în cursul zilei de luni, 16.05.2011, inculpatul T.N. i-a cerut urma dosarului 308/P/2011 (în care erau cele 2 exemplare ale Ordonanței privind măsura preventivă) și i-a solicitat totodată să-i ceară și lui R.I. exemplarul Ordonanței pe care i l-a înmânat. În cadrul aceleiași declarații, **martora** a mai arătat că a sesizat lipsa Ordonanței, dar nu l-a întrebat pe șeful său ce s-a întâmplat, negând într-o primă fază că ar fi distrus exemplarele acestei Ordonanțe privind măsura preventivă a obligării de a nu părăsi țara: *„Din câte am înțeles eu, când dosarul a ajuns la d-na procuror D.A., la data de 16.05.2011, pentru a-l audia pe învinuitul R.I., la dosar nu mai exista Ordonanța privind măsura obligării de a nu părăsi țara.”* (vol. 1 – fila 54).

Ca urmare a solicitării D.N.A. – Serviciul Teritorial Tîrgu Mureș, Parchetul de pe lângă Judecătoria Toplița, prin adresa cu nr. 918/III/1 din 21.09.2011, a fost înaintată la dosar o copie de pe fila din Registrul R2, pe care apare înregistrat dosarul 308/P/2011, iar în dreptul acestuia este făcută mențiunea *„Ordonanță de a nu părăsi țara 13.05.11”* (vol. 5 – filele 9-10).

Ulterior, prin adresa cu nr. 978/III/1 din 06.10.2011, Parchetul de pe lângă Judecătoria Toplița ne-a comunicat faptul că la urma dosarului nr. 308/P/2011 nu se regăsește niciun exemplar al Ordonanței emise de către inculpat la data de 13.05.2011, dar a fost înaintat un exemplar al Ordonanței, nesemnată, astfel cum a fost listată de pe calculatorul unității (vol. 5 – filele 4-6).

Martorul C.N. (lucrătorul de Poliție care a instrumentat dosarul 308/P/2011) a declarat că după înregistrarea dosarului a luat legătura cu prim procurorul T.N. și că acesta a fost de acord cu propunerea de a dispune în cauză măsura obligării de a nu părăsi țara. Acesta a mai declarat că personal, în biroul d-nei grefier – martora B.M.M. și pe calculatorul acesteia a redactat referatul cu propunerea de luare a măsurii preventive a obligării de a nu părăsi țara față de R.I.. Ulterior, a primit 2 exemplare ale Ordonanței emisă de învinuitul – prim procuror T.N., sens în care a și semnat de primire.

Martorul a mai declarat că în cursul zilei de luni, 16.05.2011, a predat dosarul inculpatului T.N. și că în dosar erau cele 2 exemplare ale Ordonanței, iar la câteva zile când a primit dosarul, această Ordonanță nu exista: *„La câteva zile după ce dosarul mi-a fost predat de d-na procuror D., am constatat că ordonanța cu măsura preventivă nu mai era la dosar, însă am crezut că a rămas la Parchet la dosarul de casă. Oricum nu mi-aș fi permis să o întreb pe d-na procuror acest lucru. Cert este faptul că eu am semnat pentru primirea unui exemplar al acestei ordonanțe.”* (vol. 1 – fila 136).

Faptul că învinuitul – prim procuror T.N. a emis o Ordonanță privind luarea unei măsuri preventive față de R.I., la data de 13.05.2011, în dosarul 308/P/2011 și că ulterior aceasta a dispărut din dosar reiese și din declarația martorei D.A., procurorul care a instrumentat acest dosar. Astfel, martora D.A. a declarat că până la momentul solicitării de către D.N.A. a dosarului 308/P/2011, nu a avut cunoștință de faptul că în acea cauză s-ar fi emis o asemenea ordonanță și că abia atunci a discutat cu grefiera șef – S.L., care i-ar fi comunicat că toate exemplarele Ordonanței i-au fost predate inculpatului T.N., la solicitarea acestuia, pe motiv că: *„...nu se mai impune această măsură și că ar fi revocat-o.”* (vol. 1 – fila 96).

Martora B.M.M., grefier în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Toplița, a declarat că nu a avut cunoștință de dispariția din dosarul 308/P/2011 a Ordonanței privind măsura preventivă a obligării de a nu părăsi țara, decât după solicitarea dosarului de către D.N.A. Tîrgu Mureș. Aceeași martoră a mai declarat că: *„Îmi aduc aminte că într-o zi de vineri, după terminarea programului, dl. C.N. a venit la dl. prim procuror T.N. cu dosarul, dl. prim procuror mi-a cerut să redactez Ordonanța cu măsura preventivă de a nu părăsi țara, eu am redactat-o, după care am dus-o sus la Secretariat și am predat-o d-lui prim procuror.”* (vol. 1 – fila 105).

Din declarația numitului R.I. din data de 13.05.2011 (din dosarul 308/P/2011), dată în fața prim procurorului T.N., reiese faptul că acestuia i s-a adus la cunoștință că s-a luat măsura preventivă a obligării de a nu părăsi țara: *„Regret comiterea acestei fapte și sunt de acord cu ordonanța de a nu părăsi țara...”* (vol. 5 – fila 95). Ulterior, în vederea soluționării dosarului 308/P/2011, s-a procedat la consemnarea unui supliment de declarație numitului R.I., din conținutul acesteia reieșind că, la data de 13.05.2011, s-a dispus prin Ordonanță măsura preventivă de a nu părăsi țara, Ordonanță care la data de 16.05.2011 i-a fost anulată, având astfel posibilitatea să meargă la Poliție și să-și ridice documentele (fiind vorba de

cetățean din Republica Moldova): „În data de 12.05.2011, mi-au fost ridicate actele respectiv pașaportul, permisul de conducere și toate actele mașinii în original de către organele de poliție. În data de 13.05.2011 am fost audiat la Parchetul de pe lângă Judecătoria Toplița, ocazie cu care am primit în mână o hârtie însă nu am citit-o și mi s-a spus verbal să nu părăsesc țara...astfel în data de 16.05.2011 m-am prezentat la Parchetul de pe lângă Judecătoria Toplița...mi-a cerut acea hârtie pe care scria să nu părăsesc țara...după care mi-a spus să merg la Poliție să-mi iau actele.” (vol. 5 – fila 3).

La data de 01.03.2012, în cadrul declarației, după ce i s-a adus la cunoștință faptul că în baza autorizației dată de către instanță, în biroul său de la Parchet s-au efectuat înregistrări ambientale, inculpatul T.N. inițial a contestat în integralitate conținutul acestor discuții, dar ulterior a recunoscut în parte conținutul discuției avute cu grefierul șef S.L. în data de 16.05.2011, ora 15:53, mai puțin discuția legată de distrugerea documentelor.

Prin același rechizitoriu s-a dispus **scoaterea de sub urmărire penală** a învinuitei S.L. pentru săvârșirea infracțiunii de reținerea sau distrugerea de înscrisuri, faptă prev. și ped. de art. 272 Cod penal, în temeiul art. 10 lit. b¹ Cod proc.pen., coroborat cu disp. art. 18¹ Cod penal și art. 91 Cod penal. și **neînceperea urmăririi penale** față de făptuitorii B.A., N.L., și G.L., pentru săvârșirea infracțiunii de dare de mită, faptă prevăzută de art. 255 alin. 1 Cod penal, cu referire la art. 6, 7 (2) din Legea nr. 78/2000 – modificată, în temeiul art. 10 lit. b¹ Cod proc.pen., coroborat cu disp. art. 18¹ (2) Cod penal și art. 91 Cod penal și aplicarea amenzi administrative.

Cauza a fost inițial înregistrată la Curtea de Apel Târgu Mureș sub nr.122/43/2012, iar ca urmare a sentinței penale nr.886/6 iunie 2012 în dosar nr.2872/1/2012 al ICCJ, prin care s-a dispus strămutarea judecării cauzei la Curtea de Apel Cluj, a fost trimisă spre competență soluționare acestei instanțe, fiind înregistrată sub nr. de mai sus.

Inculpatul a fost audiat, conform art.70 C.pr.pen., declarând că nu se consideră vinovat pentru infracțiunile reținute în sarcina sa.

Cu privire la **infracțiunea de luare de mită**, a susținut că este real că persoanele indicate în rechizitoriu și cercetate în dosarele menționate, au prestat servicii la solicitarea sa la ..., însă de fiecare dată, au fost plătite cu sumele cerute, iar pe lângă acestea, au primit țigări, mâncare, băutură, li s-a achitat transportul și cazarea. De asemenea, a arătat că el nu a promis niciuneia din persoanele cercetate că îi va ajuta sau va soluționa favorabil dosarele. Inculpatul a mai susținut că în dosarele respective, competența de efectuare a urmăririi penale aparține poliției, iar acesta a confirmat doar soluțiile propuse de organul de cercetare penală și singurul caz în care a dat soluție a fost acela în care partea vătămată și-a retras plângerea (P.V.).

În legătură cu **infracțiunea de acte de comerț incompatibile cu funcția**, prevăzută de art.12 lit.a din Legea nr.78/2000, inculpatul a declarat că ... a fost construită de socrii cu ajutorul său, iar din anul 2005, se află în coproprietatea fiicelor sale, că a fost folosită pentru închiriere cu sume relativ mici, dar sporadic, întrucât nu existau condiții corespunzătoare. Sumele cu care a fost închiriată vila a fost de 50-70 lei pe cameră, din care nu se puteau achita nici măcar taxele și impozitele.

Cu privire la vânzarea unor brazi oferiți pe piețele din județul Mureș, inculpatul a precizat că acea cantitate de brazi provine din pădurea proprietate personală a familiei și că fratele său s-a ocupat până atunci de această activitate, însă la momentul respectiv a avut probleme de sănătate și l-a rugat să îl înlocuiască, în sensul de a însoți în piață o persoană indicată de acesta urmând ca în avizul de însoțire a mărfii să fie trecut ca și proprietar inculpatul. În consecință, nu este vorba de un act de comerț, deoarece este vorba de un bun propriu, pentru care existau avize de comercializare.

Referitor la **instigarea la distrugerea de înscrisuri oficiale** prevăzută de 25 rap. la art.272 Cod penal, inculpatul a susținut că nu a săvârșit această faptă, în sensul că nu a întocmit ordonanța privind măsura preventivă a obligării de a nu părăsi țara și nu a luat nicio măsură în acest sens. În concluziile scrise, inculpatul a arătat că din probele administrate a rezultat faptul că ordonanța privind măsura preventivă nu era semnată și ștampilată, deci nu putea produce efecte juridice, lipsind astfel unul din elementele constitutive ale infracțiunii, adică „înscris emis de organele de urmărire penală”.

Analizând actele și lucrările dosarului, **probele administrate în cursul urmăririi penale** și anume: proces-verbal de constatare a efectuării unor acte premergătoare (vol. 1 – filele 11-14); declarații făptuitori: N.L. (vol. 1 - filele 70-72); B.A. (vol. 1 - filele 83-85); G.L. (vol. 1 - filele 91-92); declarații învinuiți: T.N. (vol. 1 - filele 22-33, 39-42, 208, 217); S.L. (vol. 1 - filele 51-56, 60-61, 204); declarații martori: D.A. (vol. 1 - filele 95-97); B.M.M. (vol. 1 - filele 104-106); C.E. (vol. 1 - filele 110-112); V.G. (vol. 1 - filele 116-118); B.E. (vol. 1 - filele 121-123); C.N. (vol. 1 - filele 128-132, 134); B.B. (vol. 1 - filele 144-147); B.I. (vol. 1 - filele 150-153); T.M.M. (vol. 1 – fila 157-159); T.A.A. (vol. 1 - filele 160-162); P.V. (vol. 1 - filele 165-167); C.M.V. (vol. 1 - filele 173-175); P.J.(vol. 1 - filele 177-179); G.P. (vol. 1 - filele 182-184); F.I.P. (vol. 1 – filele 219-223); D.N. (vol. 1 - filele 224-226); T.G. (vol. 2 - filele 26-29); R.G.F. (vol. 2 - filele 30-33); M.I. (vol. 2 - filele 38-40); S.I. (vol. 2 - filele 41-45); P.O. (vol. 2 - filele 52-53); K.L. (vol. 2 - filele 55-56); M.D.D. (vol. 2 – filele 63-67); F.T. (vol. 2 - filele 68-70); proces-verbal de confruntare – martor C.N. și făptuitor G.L. (vol. 1 - filele 188-190) și **cele administrate în faza de cercetare judecătorească**, respectiv: declarația inculpatului T.N. – f.10-11; declarațiile martorilor S.L. f 42-43, N.L. – f.47, G.L. – f.48, B.A. – f.49, B.B. – f.50, G.P. – f.93, M.M. – f.94, H.I. – f.95, T.G. – f.96, P.J.– f.97, C.N. – f.122, C.E. – f.124, C.F. – f.125, P.M.A. – f.126, L.S.B. – f.127, R.G.F. – f.128, C.M.V. – f.161, T.A.A. – f.162, B.E. – f.163, B.M.M. – f.164, V.G. – f.165, D.A. – f.166, S.V. – f.167, S.S.A. – f.168, S.I. – f.169, M.N. –f.188, F.T. - f.189, U.E. – f.190, G.A. – f.191, P.O. – f.192, P.V. – f.193, F.E. – f.194, R.O. – f.241, M.I. – f.242, T.V. – f.243, F.I.P. – f.244, D.N. – f.263, C.D. – f.264, B.A. – f.265, **instanța de fond a reținut următoarea stare de fapt:**

Inculpatul T.N. a avut calitatea de judecător în perioada anilor 1985-2001, iar de la 1 mai 2001 la 7 iulie 2011 când s-a pensionat prin Decretul nr.634/2011 publicat în M.Of. nr.484 din 7 iulie 2011, a îndeplinit funcția de procuror, inclusiv prim-procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Toplița, jud.Harghita.

La data de 6 septembrie 2010 Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție, Serviciul Teritorial Targu Mureș, s-a sesizat din oficiu cu privire la comiterea de către T.N., prim procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Toplița a infracțiunii prevăzute de art.12 lit.b din Legea 78/2000 modificată, iar pe parcursul actelor

premergătoare efectuate în legătură cu această infracțiune, s-a sesizat din oficiu, conform proceselor verbale întocmite în perioada 30.09.2010 – 30.08.2011 și cu privire la comiterea infracțiunilor ce fac obiectul prezentului dosar. Au fost audiate o serie de persoane în vederea începerii urmăririi penale și s-au analizat mai multe acte care au fost consemnate în procesul verbal de constatare a efectuării actelor premergătoare întocmit la 25.10.2011.

Ulterior, prin rezoluția din 26.10.2011 s-a dispus începerea urmăririi penale față de inculpat pentru infracțiunile prevăzute de art.254 alin.1 și 2 Cod penal rap.la art.6 și 7 alin.1 și 3 din Legea78/2000 modificată cu aplic.art.41 alin.2 Cod penal; de art.12 lit.a din Legea 78/2000 cu aplic.art.41 alin.2 Cod penal; de art.25 Cod penal rap.la art.242 alin.1 Cod penal, pentru toate acestea fiind trimis în judecată în prezenta cauză.

Referitor la infracțiunea de luare de mită, prevăzută de art.254 alin.1 și 2 Cod penal rap.la art.6 și 7 alin.1 și 3 din Legea 78/2000 modificată, cu aplic.art.41 alin.2 Cod penal, s-au analizat actele materiale reținute în sarcina inculpatului, care, pentru a fi în prezența formei continuate, fiecare în parte, trebuie să întrunească elementele constitutive ale aceleiași infracțiuni.

În ceea ce privește dosarul nr.252/P/2006 înregistrat la Parchetul de pe lângă Judecătoria Toplița la data de 23 mai 2006, prin rezoluția din 26 iulie 2006 s-a confirmat începerea urmăririi penale față de numiții D.D. și B.B. pentru săvârșirea infracțiunii de furt calificat, prevăzută de art.208 alin.1, art.209 alin.1 lit.a și i Cod penal cu aplic.art.99 alin.2 și art.75 lit.c Cod penal de către procurorul P.M., la propunerea organului de cercetare penală.

Urmărirea penală a fost efectuată de organul de cercetare penală, iar la data de 19.10.2006, prin ordonanța dată în dosarul 252/P/2006, inculpatul T.N., în calitate de prim procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Toplița, a dispus scoaterea de sub urmărire penală a învinuitului D.D. în baza art.10 lit.b/1 C.pr.pen. și aplicarea unei sancțiuni cu caracter administrativ și scoaterea de sub urmărire penală a învinuitului minor B.B., conform art.10 lit.c C.pr.pen., reținându-se că, pe de o parte, prejudiciul cauzat în valoare de 164 lei este redus, recuperat, iar învinuitul D.D. a avut o comportare corespunzătoare, nu a mai fost sancționat anterior, iar pe de altă parte, în privința lui B.B., acesta nu a participat la săvârșirea faptei.

În cursul anului 2006, înainte de începerea sezonului estival, numitul B.A., tatăl lui B.B. a fost contactat de către inculpat pentru a efectua anumite lucrări de instalații la Vila „A.” din... (aflată în proprietatea familiei inculpatului) și astfel, acesta a lucrat efectiv câte 6 zile împreună cu fratele său B.I., atât în vara anului 2006, cât și în toamna anului 2006 (sau 2007) când au fost finalizate lucrările, costul acestora fiind negociat de B.A. la suma de 10 milioane lei vechi, din care 3-4 milioane au fost date lui B.I.

Conform declarației date în fața instanței de B.A. (f.49) și declarației martorului B.I., acesta a fost plătit conform celor propuse și tarifelor care erau pe piață în momentul respectiv.

În cursul urmăririi penale, B.A. a fost audiat în calitate de făptuitor, fiind la rândul său cercetat pentru infracțiunea de dare de mită prev.de art.255 Cod penal, pentru care prin rechizitoriu s-a dispus neînceperea urmăririi penale conform art.10 lit.b¹ C.pr.pen. Cu acea ocazie, a susținut că poate lucrările ar fi costat mai mult decât a primit, dar atunci când a negociat cu inculpatul, acesta i-a spus că are copii și dacă vor merge la mare vor fi cazați la un preț mai bun, ceea ce s-a și întâmplat, aspect confirmat și de martorul B.B., care a susținut că împreună cu 2 prieteni au stat la ..., iar el a plătit mai puțin.

Din ansamblul probelor administrate în cauză a rezultat că, pe lângă sumele de bani, inculpatul și familia acestuia au asigurat și mesele pentru muncitorii aflați la vilă, inclusiv pentru B.A. și B.I..

Față de starea de fapt mai sus expusă, s-a stabilit că inculpatul, în calitate de prim procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria Toplița, având în lucru dosarul nr.252/P/2006 privind pe învinuții B.B. (minor) și D.D., cercetați pentru săvârșirea infracțiunii de furt calificat, a solicitat tatălui celui dintâi – B.A. - să-i execute (fie singur, fie împreună cu alte rude), în perioada anului 2006-2007, lucrări la instalațiile sanitare și de canalizare la vila sa din ..., ulterior dând soluție în dosar, însă nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită prev. de art.254 alin.1 și 2 Cod penal, întrucât nu există scopul prevăzut de lege și nici folosul necuvenit.

Potrivit art.254 alin.1 Cod penal, constituie infracțiunea de luare de mită fapta funcționarului care, direct sau indirect, pretinde ori primește bani sau alte foloase care nu i se cuvin, ori acceptă promisiunea unor astfel de foloase sau nu o respinge, în scopul, de a îndeplini, a nu îndeplini ori a întârzia îndeplinirea unui act privitor la îndatoririle sale de serviciu sau în scopul de a face un act contrar acestor îndatoriri. S-a arătat că dintre modalitățile alternative de comitere a infracțiunii, în raport de starea de fapt, se impune a fi analizată acțiunea de pretindere, care presupune acțiunea făptuitorului, celelalte modalități implicând inițiativa mituitorului sau o inacțiune a făptuitorului, în cazul nerespingerii promisiunii. Pretinderea trebuie, însă, să aibă la bază un anumit scop, iar în schimbul realizării acestuia să se obțină un folos.

S-a reținut că din probele de la dosar nu reiese ca inculpatul să fi solicitat efectuarea unor lucrări în scopul pronunțării unei soluții favorabile pentru fiul lui B.A.. De altfel, chiar acesta a susținut că nu au purtat niciodată discuții cu inculpatul despre dosarul aflat de rolul parchetului și nici nu l-a însoțit pe B.B. la audieri. Pentru a fi în prezența infracțiunii de luare de mită, acțiunea de pretindere (una din modalitățile alternative de comitere a infracțiunii) trebuie să fie neechivocă, să se refere la un folos necuvenit și să fie condiționată de îndeplinirea, neîndeplinirea sau întârzierea unui act privitor la îndatoririle de serviciu sau în scopul de a face un act contrar îndatoririlor de serviciu. Împrejurarea că inculpatul a solicitat efectuarea unor lucrări, pentru care a plătit o anumită sumă de bani, conform înțelegerii cu cel care urma să le presteze, în perioada în care dosarul fiului acestuia se afla pe rolul parchetului unde își desfășura activitatea în calitate de prim procuror, iar ulterior a dat o soluție favorabilă, s-a apreciat că nu este suficientă pentru a reține că a urmărit obținerea unui folos necuvenit și că aceste lucrări au fost pretinse în scopul unei astfel de soluții, în lipsa unor probe concrete care să întărească această presupunere.

În consecință, latura subiectivă a infracțiunii prev. de art.254 alin.2 Cod penal, respectiv intenția directă, calificată prin scop, s-a apreciat că nu este întrunită.

Cât privește folosul necuvenit, condiție esențială a laturii obiective a infracțiunii de luare de mită, în situația existenței unei înțelegeri referitoare la o sumă de bani, ce reprezintă contravaloarea prestațiilor efectuate, în lipsa unei promisiuni directe sau indirecte pentru îndeplinirea sau neîndeplinirea atribuțiilor de serviciu, nu s-a putut aprecia de plano, că plata făcută este insuficientă, raportat la prețul practicat pe piață pentru activități de același gen, iar diferența reprezintă un avantaj pentru inculpat. În același timp, algoritmul de calcul menționat în rechizitoriu are în vedere suma de 70 lei pe zi de muncă, în condițiile în care părțile au

susținut că 50 lei era o sumă practică de aceștia, iar la calculul respectiv nu s-a avut în vedere contravaloarea meselor și cea săptămână petrecută de fiul lui B.A. în Costinești.

S-a apreciat că nu sunt întrunite nici elementele constitutive ale infracțiunii de primire de foloase necuvenite prev. de art.256 Cod penal, întrucât prestarea activității de către B.A. a fost pretinsă și acceptată anterior îndeplinirii atribuțiilor de serviciu de către inculpat, însă, fără a exista o condiționare a acestora. Infracțiunea de primire de foloase necuvenite presupune ca primirea de bani sau foloase să aibă loc după ce funcționarul a îndeplinit actul la care era obligat, fără să fi existat o înțelegere sau acceptare anterioară a unei promisiuni de foloase necuvenite. Primirea unor foloase ulterior îndeplinirii atribuțiilor de serviciu trebuie, de asemenea, să fie într-o legătură interdependentă cu acestea, ori din cele reținute, lucrările nu au fost efectuate ca o contraprestație pentru soluția dată de inculpat.

Referitor la dosarul nr.219/P/2007 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Toplița, înregistrat la 22.02.2007, prin rezoluția din 5 martie 2007 s-a confirmat începerea urmăririi penale față de N.L. și T.A.A. pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art.192 alin.2, art.217 alin.1, art.193 alin.1 Cod penal și respectiv art.192 alin.2 și art.193 alin.1 Cod penal

La data de 4 aprilie 2007, inculpatul, având calitatea de prim procuror, a luat în acest dosar două declarații învinuitorilor și părții vătămate P.V., iar în aceeași zi, a dispus prin rezoluție scoaterea de sub urmărire penală a învinuitorilor pentru infracțiunile prevăzute de art.217 alin.1 și art.193 alin.1 Cod penal, ca urmare a retragerii plângerii și încetarea urmăririi penale pentru infracțiunea prev. de art.192 alin.1 Cod penal conform art.10 lit.a C.pr.pen.

În perioada instrumentării acestui dosar, când cei doi învinuși au fost duși la Parchetul de pe lângă Judecătoria Toplița, inculpatul le-a atras atenția că este bine să se împace cu partea vătămată, întrucât situația este gravă, iar cu ocazia i-a cerut făptuitorului N.L. să meargă la lucru la Vila de la ... la reparat de geamuri, mutat de mobilă, cosit și ce este nevoie. Astfel, inculpații au căutat-o pe partea vătămată P.V. acasă spunându-i că doresc să se împace, iar acesta a fost de acord, ulterior prezentându-se la parchet, unde în fața inculpatului a declarat că este de acord să-și retragă plângerea, semnând o declarație în acest sens.

Conform declarațiilor lui N.L., confirmate și de inculpat, anterior înregistrării acestui dosar la Parchetul de pe lângă Judecătoria Toplița, a lucrat de mai multe ori la ..., precum și acasă, la munca câmpului, cosit, adunat fân, scos cartofi, astfel că și în anul 2007 a acceptat să lucreze și fiind întrebat dacă știe care este plata, i-a spus inculpatului că da, deși știa că va fi prost plătit, după cum a fost plătit și anterior. Astfel, conform probelor administrate în cauză a rezultat că în primăvara – vara anului 2007, N.L. a prestat anumite servicii la Vila A. în Costinești pe o perioadă de aproximativ 12 zile, pentru care a primit suma totală de 200 lei, precum și trei mese pe zi și un pachet de țigări. N.L. a fost ascultat ca martor în instanță, arătând că inculpatul nu a condiționat soluționarea favorabilă a dosarului de efectuarea unor munci la Vila „A.”. În declarația de făptuitor dată în cursul urmăririi penale a susținut că inculpatul nu i-a cerut imperios să meargă să lucreze la vilă, dar a înțeles că dacă acceptă propunerea, situația dosarului va fi una favorabilă acestuia.

Din cele mai sus reținute și având în vedere că inculpatul nu a exercitat presiuni asupra părții vătămate pentru a-și retrage plângerea, ci aceasta a făcut-o în mod liber, la propunerea făptuitorilor, și că, deși a pretins martorului N.L. să-i execute, în cursul anului 2007, diferite lucrări la vila sa din..., jud. Constanța, Vila „A.”, nu a condiționat executarea acestor lucrări de exercitarea atribuțiilor de serviciu, respectiv soluționarea favorabilă a

dosarului nr.219/P/2013, nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită prevăzută de art.254 Cod penal, lipsind latura subiectivă, respectiv scopul prevăzut de lege.

În același timp, în privința laturii obiective, și anume folosul necuvenit, se reține că, N.L. a lucrat în repetate rânduri la ..., fiind plătit de fiecare dată la fel, iar atunci când i s-a solicitat din nou să meargă la muncă, a acceptat în aceleași condiții ca și anterior existenței dosarului. Plata contravalorii muncii prestate pe durata a 12 zile, conform declarațiilor martorului N.L. a reprezentat-o suma de 200 lei, precum și cele 3 mese pe zi și un pachet de țigări, inculpatul suportând și cheltuielile de transport.

În lipsa altor probe care să confirme susținerea martorului, în condițiile în care inculpatul a arătat că acesta a fost plătit în mod corespunzător, plata a fost cunoscută și acceptată, fiind în acord cu cutuma dintre cei doi, în lipsa unor elemente care să conducă la concluzia unei legături între soluția dată în dosar și o plata mai mică pentru serviciile efectuate, nu s-a putut reține că diferența dintre plata făcută și cea calculată conform rechizitoriului este un folos necuvenit pentru inculpat. De altfel, la acest calcul nu s-a avut în vedere contravaloarea meselor suportate de inculpat.

În consecință, s-a apreciat că nu este întrunită nici latura obiectivă a infracțiunii de luare de mită prev. de art.254 Cod penal

Nu s-a reținut nici infracțiunea de primire de foloase necuvenite prev. de art.256 Cod penal, în primul rând pentru că a existat o înțelegere anterioară îndeplinirii atribuțiilor de serviciu și, în al doilea rând, pentru că nu s-a primit un folos necuvenit în legătură cu aceste atribuții.

În legătură cu soluționarea **dosarului nr.821/P/2007** al Parchetului de pe lângă Judecătoria Toplița, înregistrat la 8.11.2007, ca urmare a plângerii formulate de partea vătămată P.J. împotriva numiților N.L., C.M.V. și B.L.V., prin rezoluția din 19 iunie 2008 dată de inculpat, s-a dispus încetarea urmăririi penale cu privire la învinuți pentru săvârșirea infracțiunii de lovire prevăzută de art.180 alin.1 Cod penal ca urmare a retragerii plângerii prealabile. Și în acest dosar urmărirea penală a fost efectuată de organul de cercetare penală, începerea urmăririi penale fiind confirmată de procuror D.A. prin rezoluția din 21.01.2008.

În primăvara anului 2008, la solicitarea inculpatului, N.L. a mers din nou la Costinești, unde a lucrat pentru o perioadă mai lungă. În privința perioadei de timp lucrate și a sumelor de bani cu care a fost plătit, N.L. a dat declarații contradictorii, în cursul urmăririi penale arătând că a fost de 8 săptămâni, fiind plătit cu 200 lei, iar în faza de judecată că cel mai mult a fost plătit pentru o perioadă de o lună cu 280 lei, dar i s-a asigurat și masa, iar fiica sa a stat aproximativ 2 săptămâni la mare, la Vila A., asigurându-i-se, de asemenea, transportul și cazarea.

De asemenea, martorul M.I. a arătat că a lucrat împreună cu N.L., că a fost plătit corespunzător, cu circa 65-70 lei pe zi, masa fiind asigurată de inculpat, N.L. lucrând ca ajutor, nu ca meseriaș, motiv pentru care era plătit mai puțin. Totodată, în cursul urmăririi penale, făptuitorul N.L. a susținut că la solicitarea inculpatului și sub promisiunea că se vor rezolva lucrurile, a acceptat să lucreze la acesta, în timp ce în faza de cercetare judecătorească, audiat fiind ca martor, a susținut că nu i s-a condiționat niciodată prestarea unor activități, de soluționarea favorabilă a dosarelor.

Având în vedere aceste contradicții, precum și valoarea probatorie a declarației făptuitorului, în raport de cea dată în calitate de martor, că acestea nu se coroborează cu alte probe nici în ceea ce privește pretinderea condiționată de prestarea unor activități și nici în legătură cu sumele de bani primite, nu se poate considera că pretinderea s-a făcut în scopul îndeplinirii atribuțiilor de serviciu, respectiv soluționării favorabile a dosarului, sau că s-a realizat un folos necuvenit pentru inculpat.

Suma stabilită în actul de acuzare ca fiind folos necuvenit pentru inculpat a avut la bază strict declarația făptuitorului din faza de urmărire penală, atât cu privire la perioada de timp lucrată, cât și cu privire la suma pe care ar fi trebuit să o primească pentru fiecare zi, fără a se lua în considerare masa și acele 2 săptămâni petrecute la mare de fiica inculpatului, deci nu s-a dovedit în mod cert că inculpatul nu a achitat integral contravaloarea muncii prestate de N.L..

În același timp, soluția pronunțată în dosar a fost determinată de împăcarea părților, nefiind favorizată de inculpat, acesta încercând împăcarea părților în limitele prevăzute de lege, fără exercitarea unor presiuni asupra părții vătămate.

Prin urmare, s-a apreciat că nu sunt îndeplinite latura subiectivă și obiectivă a infracțiunii de luare de mită prevăzute de art.254 alin.1 și 2 Cod penal

S-a mai apreciat că nu sunt întrunite nici elementele constitutive ale infracțiunii de primire de foloase necuvenite prevăzută de art.256 Cod penal, întrucât prestarea activității de către N.L. a fost pretinsă și acceptată anterior îndeplinirii atribuțiilor de serviciu de către inculpat, însă, fără a exista o condiționare a acestora.

Cu privire la dosarul nr.151/P/2009 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Toplița, înregistrat la 27 februarie 2009, s-a dispus începerea urmăririi penale ca urmare a rezoluției din 8 mai 2009 dată de inculpatul T.N. cu privire la săvârșirea de către numiții G.P. și G.L. a infracțiunii de braconaj prevăzută de art.64 lit.k din OUG 23/05.03.2008, probele fiind administrate de organul de cercetare penală, care prin referatul din 28 mai 2009 a propus scoaterea de sub urmărire penală a celor doi învinuiți și aplicarea unei sancțiuni cu caracter administrativ, urmarea căruia, prin ordonanța din 29 iunie 2009, inculpatul a dispus în sensul celor propuse.

În primăvara anului 2009, după ce au fost audiați în calitate de învinuiți, la Parchetul de pe lângă Judecătoria Toplița, inculpatul a solicitat făptuitorului G.L. să lucreze pentru câteva zile la ferma sa, promițându-i-se mâncare și bani. G.L. a acceptat și chiar în ziua respectivă, a acceptat să lucreze la ferma inculpatului, lucrând astfel 4 jumătăți de zi, respectiv câte 5 ore, pentru care a fost plătit cu 20 lei sau 30 lei pentru fiecare zi. Totodată, a arătat în declarația dată în fața instanței (f.48) că pe lângă banii primiți pentru munca prestată, a primit și masa de cină, un pachet de țigări pentru fiecare zi și o dată sau de două ori câte un litru de vin și 1 kg de slănină, iar în perioada respectivă pentru o zi de muncă întreagă putea să primească circa 40-50 lei și mesele.

Este de observat că, deși în actul de acuzare se reține că perioada în care a lucrat pentru inculpat, făptuitorul G.L., a fost de 4 jumătăți de zi, la calculul sumei pe care ar fi trebuit să o primească s-au avut în vedere 4 zile întregi și valoarea unei zile de muncă la 70 lei. Cu toate acestea, făcând un calcul pentru sumele cuvenite, raportat la munca prestată, s-ar ajunge la valoarea de 140 lei din care se susține că s-au achitat 80 lei sau chiar mai mult, precum și cina, un pachet de țigări pe zi și alte produse alimentare, deci nu există pentru

inculpat un avantaj material. Chiar dacă ar fi avută în vedere suma de 70 lei pentru o zi de muncă, ar fi rămas de achitat 60 lei și nu 200 lei, cât s-a reținut în actul de acuzare, iar suma de 60 lei poate fi considerată ca intrând în valoarea acelor produse. La 50 lei ziua de muncă, nu mai există nicio diferență.

Din declarațiile martorilor audiați și a inculpatului, a reieșit că acesta din urmă nu a condiționat soluționarea dosarului de muncile pe care urma să le presteze în gospodărie, G.L. presupunând doar că va obține o soluție favorabilă, dacă va accepta. Presupunerea numitului G.L. și împrejurarea că soluția a fost una de netrimitere în judecată, s-a apreciat că nu sunt suficiente pentru a reține în mod cert că inculpatul a pretins anumite servicii, în scopul îndeplinirii atribuțiilor de serviciu, mai ales că acestea au fost remunerate. Chiar dacă martorul C.N. a susținut că G.L. i s-ar fi plâns că inculpatul i-a cerut să lucreze în schimbul unei soluții favorabile cca 2 săptămâni, s-a arătat că această declarație nu este susținută de nicio probă administrată în cauză, fiind contrazisă chiar de către făptuitor.

Față de această situație și văzând că din probele aflate la dosar nu rezultă ca inculpatul să fi solicitat numitului G.L. prestarea unor activități lucrative în schimbul soluționării favorabile a dosarului în care era cercetat, că acesta nu a urmărit și obținut un folos necuvenit, cu atât mai mult cu cât munca a fost plătită conform înțelegerii și chiar prețurilor de pe piață, s-a apreciat că nu sunt întrunite latura obiectivă și subiectivă a infracțiunii de luare de mită prev. de art.254 Cod penal, neexistând scopul - intenție directă - și elementul material - folosul necuvenit.

Întrucât acțiunea de pretindere și chiar executarea lucrărilor au avut loc înainte de îndeplinirea actului, conform celor arătate mai sus, nu sunt realizate nici elementele constitutive ale infracțiunii de primire de foloase necuvenite prevăzută de art.256 Cod penal

Se mai reține că în nicio situație dintre cele prezentate, soluțiile adoptate de inculpat nu au fost infirmate, legalitatea și temeinicia acestora neputând fi pusă la îndoială.

Această practică a inculpatului de a-și „recruta” forța de muncă din rândul persoanelor cercetate penal în dosarele aflate în supravegherea parchetului unde avea funcția de prim procuror, nu este una care să aducă cinste imaginii justiției și onoarei funcției de magistrat, putând fi analizată eventual ca o abatere de la deontologia profesională, dar în condițiile în care nu s-a făcut dovada că pretinderea unor servicii prestate în interes personal s-a făcut în scopul îndeplinirii sau nu a atribuțiilor de serviciu și că s-a obținut un folos necuvenit, s-a apreciat că nu se poate reține infracțiunea de luare de mită prevăzută de art.254 alin.1 și 2 Cod penal rap.la art.6 și 7 alin.1 și 3 din Legea 78/2000 modificată, cu aplic.art.41 alin.2 Cod penal, motiv pentru care și în concordanță cu cele arătate în considerentele de mai sus, în baza art.11 pct.2 lit.a rap. la art.10 lit.d C.pr.pen., s-a dispus achitarea inculpatului pentru această infracțiune.

Cererea de schimbare a încadrării juridice a faptei în infracțiunea de primire de foloase necuvenite prevăzută de art. 256 Cod penal, a fost respinsă ca neîntemeiată, pentru motivele prezentate pe larg.

Cu privire la infracțiunea de efectuare de operațiuni financiare, ca acte de comerț, incompatibile cu funcția, atribuția sau însărcinarea pe care o îndeplinește o persoană ori încheierea de tranzacții financiare, utilizând informațiile obținute în virtutea funcției, atribuției sau însărcinării sale, în formă continuată, prevăzută de art.12 lit.a din Legea 78/2000 modificată cu aplic.art.41 alin.2 Cod penal, reținută în sarcina

inculpatului, în sensul că în perioada 2004-2011, a efectuat operațiuni financiare ca acte de comerț, incompatibile cu funcția de procuror, conform dispozițiilor art. 5 alin. 1 din Legea nr. 303/2004, oferind contracost servicii hoteliere la ..., unde este administrator de fapt, iar în baza aceleiași rezoluții infracționale, în cursul lunii decembrie 2008, înainte de Crăciun, a efectuat operațiuni financiare ca acte de comerț, incompatibile cu funcția de procuror, conform dispozițiilor art. 5 alin. 1 din Legea nr. 303/2004, oferind în piețele din Mun. Reghin și com. Sîngeorgiu de Mureș, jud. Mureș, spre vânzare, brazi, fiind surprins de către organele de control cu mai multe nereguli, s-a arătat că din probele administrate în cauză rezultă următoarea stare de fapt:

În cursul anului 2000 numiții B.M. și B.E. (socrii inculpatului T.N.) au achiziționat un teren în suprafață de 814,13 mp teren intravilan fără construcții, înscris în CF nr...., în baza contractului de vânzare cumpărare autentificat sub nr.../18.07.2000, pe care s-a edificat conform autorizației de construire nr.../2000 o construcție locuință P+M, iar ulterior în baza contractului de vânzare cumpărare ... din 08 mai 2006, terenul în suprafață de 804,13 mp și construcția edificată, realizată la data vânzării în proporție de 50% parter a fost vândută fiicelor inculpatului T.A., T.E. și T.O., în cote egale pentru fiecare, vânzătorii B.M. și B.E. păstrându-și dreptul de uzufruct viager.

La 31 iulie 2007, s-a încheiat proces verbal de recepție finală a construcției edificate pe terenul mai sus menționat, din care a rezultat că obiectivul a fost finalizat, fiind compus din parter plus etaj, iar ulterior s-a constatat că au fost executate lucrări prin supraetajarea cu două niveluri fără autorizația de construcție.

Din modul în care a fost edificată și utilizată, construcția a avut destinația unei structuri de primire turistică, fiind denumită Vila A. cu adresa în ..., aceasta fiind prevăzută cu 48 camere, care au început să fie oferite pentru cazare începând cu anul 2007.

Din declarațiile martorilor, precum și a inculpatului a rezultat că începând cu anul 2004 până în anul 2011, acesta s-a implicat în lucrările de construcție și amenajare a vilei, de aprovizionarea cu materiale de construcție și angajarea unor muncitori pentru diferite servicii, alături de familia sa, respectiv socrii și fiicele acestuia, care, de altfel figurau în actele de proprietate ca titulari ai dreptului asupra terenului și ulterior asupra construcției. De asemenea, s-a reținut că în afară de fiicele inculpatului, care își petreceau fiecare sezon estival la vila din..., asigurând masa muncitorilor și desfășurând diferite activități necesare pentru acele lucrări de construcție, precum și de cazarea turiștilor, în mod sporadic s-a ocupat de cazarea turiștilor interesați și inculpatul, în mare parte pentru prieteni, fără o plată, dar și pentru persoane străine, contra cost.

Aceasta rezultă din interceptarea convorbirilor telefonice și din declarațiile martorilor V.G., S.V., F.I.P., I.M., M.I., R.O., S.I., dar și din faptul că pe site-ul „turist info” a fost menționat, ca date de contact, numărul de telefon pe care îl utiliza inculpatul, chiar dacă acesta figura pe numele SC R. SRL, a cărei administrator era soția lui, fiind apelat de câteva ori de diferiți clienți.

Pentru a fi în prezența infracțiunii prevăzute de art.12 lit.a din Legea 78/2000, este necesar ca subiectul activ al infracțiunii să fi efectuat operațiuni financiare ca acte de comerț incompatibile cu funcția, atribuția sau însărcinarea pe care o îndeplinește, în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite.

Potrivit art.5 alin.1 din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, funcțiile de judecător, procuror, magistrat asistent și asistent judiciar sunt incompatibile cu orice alte funcții publice sau private, cu excepția funcțiilor didactice din învățământul superior, precum și a celor de instruire din cadrul Institutului Național al Magistraturii și al Școlii Naționale de Grefieri în condițiile legii.

Efectuarea de operațiuni financiare are relevanță penală și poate constitui elementul material al infracțiunii numai dacă este săvârșită ca acte de comerț și dacă acestea sunt incompatibile cu funcția, atribuția sau însărcinarea pe care o îndeplinește o anumită persoană.

Din ansamblul probelor administrate, s-a reținut că prin implicarea în edificarea unei construcții cu destinația de a fi închiriată, iar apoi oferirea de servicii hoteliere contra cost, inculpatul a realizat acte de comerț, în sensul disp.art.3 din Codul comercial, însă acesta nu a efectuat operațiuni financiare ca acte de comerț.

Operațiunile financiare nu au fost definite în lege, iar potrivit dicționarului explicativ, acestea reprezintă orice operațiuni care țin de organizarea finanțelor, de circulația banilor, a creditului, titlurilor de valoare, operațiuni de bancă și schimb, iar ca acte de comerț sunt reglementate în art.3 pct.11 doar operațiunile de bancă și schimb, care reprezintă acte de comerț.

În practica judiciară, au fost interpretări diferite asupra noțiunii de operațiune financiară ca act de comerț, unele instanțe apreciind că aceasta se limitează la operațiunile de bancă, iar altele, pornind de la sentința nr.234/09.02.2011 a ÎCCJ rămasă definitivă prin decizia 1144/06.06.2011, au apreciat că prin operațiuni financiare ca acte de comerț se înțelege desfășurarea oricărei activități apreciată ca act de comerț, conform art.3 pct.11 și art.4 din Codul comercial, care presupune o plată, o circulație a banilor sau a creditelor. Deci, elementul material nu poate fi limitat la efectuarea de operațiuni bancare. Cu toate acestea, în considerentele hotărârii, se face precizarea că în cauză subiectul activ al infracțiunii prev.de art.12 lit.a din Legea 78/2000 a întocmit o serie de facturi fiscale, acte contabile, implicându-se în activitatea unei societăți comerciale.

Având în vedere cele de mai sus, precum și dispozițiile art.27 din legea 365/2002 care incriminează infracțiunea de efectuare de operațiuni financiare în mod fraudulos și enumeră ce astfel de operațiuni pot reprezenta o operațiune financiară, respectiv transferuri de fonduri, retrageri de numerar, precum și cele de mai sus, s-a concluzionat că activitatea inculpatului de oferire a unor servicii de cazare contra cost nu se poate circumscrie noțiunii de operațiuni financiare, în condițiile în care acesta nu s-a implicat în încheierea unor acte contabile, nu a întocmit facturi și chiar încasarea banilor s-a făcut de către acesta în mod cert în 2 sau 3 situații.

În jurisprudența CEDO, a fost subliniată importanța asigurării accesibilității și previzibilității legii, instituindu-se și o serie de repere pe care legiuitorul trebuie să le aibă în vedere pentru asigurarea acestor exigențe. Astfel, în mai multe cauze (Rotaru împotriva României, Damman împotriva Elveției etc.), CEDO a subliniat că o normă este previzibilă, numai atunci când este redactată cu suficientă precizie, în așa fel încât să permită oricărei persoane - care la nevoie poate apela la consultanță de specialitate - să își corecteze conduita și în special, o normă este previzibilă atunci când oferă o anume garanție contra atingerilor arbitrare ale puterii publice. De asemenea, se impune ca legislația să fie clară, predictibilă, unitară și coerentă (cauzele Facini Doriv Recre, Foto-Frostv Hauptzollamt Lubeck Ost).

Transpunând principiile mai sus amintite în materia dreptului penal și mai exact a speței de față, curtea a constatat că deficiențele arătate mai sus cu privire la definirea noțiunii de „operațiuni financiare”, element constitutiv a infracțiunii pentru care a fost trimis în judecată inculpatul, profită acestuia.

Chiar și așa fiind, o condiție esențială pentru a se putea reține această infracțiune este ca activitatea desfășurată, respectiv operațiunile financiare ca acte de comerț, să fie prevăzută printre incompatibilitățile prevăzute de lege.

În ceea ce privește incompatibilitățile procurorului, calitate deținută de inculpat la data săvârșirii faptei, acestea vizează exercitarea unei funcții publice sau private, așa cum este reglementată în art.5 alin.1 din Legea 303/2004, astfel că operațiunile financiare ca acte de comerț trebuie să se circumscrie noțiunii de funcție publică sau privată.

Funcția publică este definită în art.2 alin.1 din Legea 188/1999 ca ansamblul atribuțiilor și responsabilităților stabilite în temeiul legii, în scopul realizării prerogativelor de putere publică, de către administrația publică centrală, locală și autoritățile administrative autonome, reprezentând o grupare de atribuții, puteri și competențe în cadrul unui serviciu public. Este evident că în cazul activității desfășurate de inculpat, nu s-a exercitat o funcție publică.

În ceea ce privește funcția privată, nu există definiție în lege, însă orice funcție presupune o activitate administrativă pe care o prestează cineva în mod regulat și organizat într-o instituție, în schimbul unui salariu. Inculpatul nu a desfășurat o astfel de activitate într-un cadru organizat și nici nu a fost remunerat pentru aceasta, deci nu a îndeplinit o funcție privată.

Pentru aceste considerente, nu s-a putut reține ca fiind întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prev.de art.12 lit a din Legea 78/2000 modificată, în legătură cu fapta de a fi oferit contra cost servicii hoteliere la ..., județul Constanța, această faptă putea fi eventual analizată ca o încălcare a dispozițiilor legale care atrag răspunderea disciplinară a magistratului.

În legătură cu vânzarea pomilor de crăciun în piețele din Municipiul Reghin și comuna Sîngeorgiu de Mureș, s-a reținut că în dimineața zilei de 21 decembrie 2008, numitul R.G.F. a fost însoțit de inculpatul T.N. în piața din com.Sîngeorgiu de Mureș, unde au valorificat o cantitate de circa 5-6 brazi, fiind solicitate de către organele de control documentele necesare din care s-a constatat că în baza avizului de însoțire ... din 19 decembrie 2008 numitul T.V. (fratele inculpatului) a expediat către martorul R.G. 50 bucăți de pom de crăciun. Actul de punere în valoare a fost eliberat pe numele lui T.V. pentru o cantitate de 100 de pomi de iarnă, iar bonul de vânzare care figurează la rubrica documente de proveniență a fost eliberat de pădurarul T.G. la data de 16.12.2008 pentru numitul C.N., pentru 150 pomi de iarnă. La numele delegatului care însoțește transportul a fost menționat inculpatul T.N. cu datele din cartea de identitate.

La data de 23.12.2008, în piața agroalimentară din Mun.Reghin, inculpatul și martorul R.G.F. au transportat, de asemenea, în vederea comercializării, circa 46 bucăți de pomi de iarnă în baza avizului de însoțire nr.../23.12.2008, a actului de punere în valoare nr.8300/2008 și a bonului de vânzare nr.../19.12.2008, aceleași ca și în cazul de mai sus, din care s-au vândut o parte, rămânând circa 12 brazi.

Inculpatul a recunoscut că s-a deplasat în cele două piețe, însoțind transportul unor cantități de brazi pentru care a existat aprobare legală de tăiere din pădurea proprietate personală, că în mod obișnuit fratele său T.V. era cel care se ocupa de această activitate, însă la data respectivă, acesta a fost nevoit să se deplaseze în Ungaria pentru tratament medical, aspect confirmat de probele administrate în cauză, motiv pentru care inculpatul a fost trecut pe avizele de însoțire, însă vânzarea efectivă a fost făcută de numitul R.G., care a și efectuat transportul.

Față de această situație de fapt și analizând conținutul constitutiv al infracțiunii prev. de art.12 lit.a din Legea 78/2000, s-a reținut că:

Potrivit art.3 pct.2 din Codul comercial constituie acte de comerț vânzările de produse, vânzările și închirierile de mărfuri în natură sau lucrute, când au fost cumpărate cu scop de revânzare sau închiriere. De asemenea, conform art.5 din Codul comercial în vigoare la data săvârșirii faptei, nu sunt considerate fapte de comerț vânzările produselor pe care proprietarul sau cultivatorul le are pe pământul său ori pe care le-a cultivat.

Având în vedere că tăierea brazilor a fost efectuată din pădurea proprietate personală la solicitarea lui T.V. și a martorului C.N., obținându-se toate avizele necesare în acest scop, că inculpatul nu a cumpărat în scop de revânzare o anumită cantitate de brazi, s-a apreciat că activitatea sa nu poate fi considerată act de comerț.

În același timp, această activitate nu se circumscrie noțiunii de operațiune financiară pentru argumentele expuse mai sus și nici nu are caracterul unei funcții private pentru a se încadra la incompatibilitățile prevăzute de Legea nr.303/2004.

Pentru aceste considerente, nefiind întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.12 lit.a din Legea 78/2000 modificată, s-a dispus achitarea în baza art.11 pct.2 lit.a rap. la art.10 lit.d C.pr.pen. pentru infracțiunea prevăzută de art.12 lit.a din Legea 78/2000 cu aplic. art.41 alin.2 Cod penal

În condițiile în care nu sunt întrunite elementele constitutive pentru niciunul din actele materiale analizate, cu toate că raportat la conținutul acestora, modalitatea diferită de comitere, perioada de timp în care s-au săvârșit și specificul fiecărei acțiuni, nu s-a reținut că a existat o singură rezoluție în vederea săvârșirii ambelor fapte, deci nu sunt incidente disp. art.41 alin.2 Cod penal, nu s-a dispus nici schimbarea încadrării juridice în sensul reținerii a două infracțiuni prevăzute de art.12 lit.a din Legea 78/2000 în concurs real, prev. de art.33 lit.a Cod penal, așa cum a fost pusă în discuție cu ocazia dezbaterilor în fond a cauzei.

Cu privire la infracțiunea de reținere sau distrugere de înscrisuri prevăzută de art.25 rap. la art.272 Cod penal au fost audiați în calitate de martori S.L., D.A., C.N., B.M., din declarațiile cărora, coroborate cu actele de la dosar și procesele verbale de redare a convorbirilor telefonice, rezultă următoarele.

La data de 13.05.2011 la Parchetul de pe lângă Judecătoria Toplița s-a înregistrat dosarul cu nr. 308/P/2011 privind pe învinuitul R.I., cercetat în legătură cu comiterea unei infracțiuni de vătămare corporală gravă din culpă, prevăzută de art. 184 alin. 2 și 4 Cod penal, iar inculpatul, prim procuror T.N., prin rezoluție, a dispus confirmarea începerii urmăririi penale față de această persoană. În aceeași zi, odată cu înaintarea dosarului la Parchetul de pe lângă Judecătoria Toplița, lucrătorul de poliție din cadrul Poliției Oraș. Borsec, martorul C.N. a întocmit și un referat prin care a propus emiterea ordonanței și dispunerea unei măsuri preventive din cele prevăzute la art. 136 alin. 1 lit. b-d Cod proc.pen., respectiv obligarea

învinuitului R.I. de a nu părăsi țara pe perioada 13.05 – 11.06.2011 . Ulterior a fost confirmată măsura de către inculpat, a fost întocmită ordonanța în mai multe exemplare, dintre care una a fost înmănată lucrătorului de poliție, cealaltă persoanei cercetate R.I., iar restul au rămas la dosar.

Totodată au fost întocmite adresele către Biroul Emigrări și Poliția de Frontieră, care au rămas la urma dosarului, la secretariatul parchetului.

S-a arătat că ordonanța privind măsura preventivă a fost dispusă și întocmită de inculpat rezultă din declarațiile martorilor, atât din faza de urmărire penală, cât și din cursul cercetării judecătorești, precum și din registrul aflat la parchet, unde în dreptul dosarul nr.308/P/2011 se face mențiune despre măsura obligării de a nu părăsi țara și mențiunea făcută de R.I., în sensul că este de acord cu măsura luată.

Din discuția ambiantă din biroul inculpatului T.N., prim-procuror, obținută ca urmare a Autorizației nr. 4 din 21.04.2011, coroborată cu declarația martorei S.L., grefier șef, a reieșit totodată faptul că în data de 16.05.2011, ora 15:53, acesta i-a cerut subordonatei sale, să nu mai trimită cu poșta măsura preventivă a obligării de a nu părăsi țara, și să o distrugă. În faza cercetării nu a mai fost găsit niciun exemplar al ordonanței în forma originală, iar martorii audiați au confirmat faptul că aceasta a fost semnată de către inculpat, însă nu și ștampilată. În același timp, rezultă că înscrisul respectiv a fost redactat în data de 13 mai 2011 (vineri), iar la 16 mai 2011, inculpatul a revenit asupra măsurii dispuse și a solicitat distrugerea înscrisului.

Potrivit art.272 Cod penal constituie infracțiunea de reținere sau distrugere de înscrisuri, reținerea sau distrugerea unui înscris emis de un organ de urmărire penală, de o instanță de judecată sau un alt organ de jurisdicție, ori împiedicarea în orice mod ca un înscris destinat unuia dintre organele arătate să ajungă la acesta, când astfel de înscrisuri sunt necesare soluționării unei cauze.

Prin urmare, pentru ca distrugerea unui înscris emis de un organ judiciar să constituie infracțiune, se impune ca acesta să fie necesar soluționării unei cauze. În doctrină, s-a apreciat că este vorba de înscrisul care poate ajuta organul judiciar la luarea unei măsuri sau darea unei hotărâri judecătorești, ori pronunțarea unei soluții pe parcursul desfășurării activității procesuale. În consecință, este vorba de o acțiune de împiedicare a îndeplinirii justiției. În speță, distrugerea înscrisului a fost dispusă tocmai de organul de urmărire penală care a luat măsura preventivă. Inculpatul, în calitate de prim procuror, avea oricând posibilitatea legală să revină asupra acesteia, revocând-o. Ținând cont că ordonanța privind măsura preventivă a obligării de a nu părăsi țara nu a fost ștampilată și nu a fost expediată la organele în drept să o pună în executare, aceasta nu era aptă să-și producă efectele. În același timp, revenirea asupra măsurii luate, desigur într-o altă manieră decât cea prevăzută de lege, nu a afectat soluționarea cauzei, respectiv luarea unei măsuri, în condițiile în care cel care a distrus înscrisul, a fost tocmai organul judiciar competent să-l întocmească.

În consecință, s-a apreciat că nu este îndeplinită latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art.272 Cod penal, cu aplic. art.25 Cod penal

Cu privire la latura subiectivă, s-a reținut, de asemenea, că inculpatul nu a prevăzut și nu a acceptat ca acțiunea sa să creeze o stare de pericol pentru îndeplinirea justiției, în condițiile în care, în situații de același gen, astfel de măsuri preventive nu erau dispuse, iar în

dosarul vizându-l pe R.I. a apreciat atât el, cât și procurorul D.A., în instrumentarea căreia se afla, că o astfel de măsură nu este necesară.

Pentru aceste motive, Curtea a apreciat că nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii prev. de art.272 Cod penal cu aplic. art.25 Cod penal dispunând achitarea inculpatului, în temeiul art.11 pct.2 lit.a rap. la art.10 lit.d C.pr.pen.

Având în vedere soluția pronunțată, nefiind îndeplinite cerințele prevăzute de art.118 Cod penal referitoare la confiscare, s-a dispus ridicarea sechestrului instituit prin ordonanța din 28 februarie 2012 a DNA - Serviciul Teritorial Târgu Mureș în dosar nr. 49/P/2010 asupra bunurilor mobile și imobile ale inculpatului și asupra sumei de 5480 lei depuse în contul deschis la ... Sucursala Târgu Mureș nr...., cod IBAN ..., la dispoziția DNA și restituirea acestei sume către inculpat.

Inculpatul a solicitat restituirea amenzilor administrative aplicate și a cheltuielilor de judecată stabilite pentru B.A., N.L. și S.L., cerere care nu a fost admisă, deoarece soluțiile procurorului dispuse față de persoanele menționate prin rechizitoriu nu au fost contestate în instanță, iar aplicarea amenzilor și cheltuielilor judiciare este o consecință a acestora. De altfel, inculpatul nici nu poate fi titularul unei astfel de cereri cu privire la amenzi sau cheltuieli judiciare suportate de alte părți.

Împotriva sentinței penale nr.119 din 01 noiembrie 2013 a Curții de Apel Cluj – Secția Penală și de Minori, a declarat recurs Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Cluj solicitând în baza art. 385¹⁵ raportat la art. 385⁹ pct. 17¹ Cod procedură penală, admiterea recursului, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de condamnare a inculpatului T.N..

În susținerea recursului Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Cluj a arătat că din probele administrate rezultă că inculpatul T.N. a săvârșit infracțiunea de luare de mită în formă continuată prin cele patru acte materiale arătate prin actul de sesizare apreciind că toate mijloacele de probă sunt de natură a demonstra activitatea infracțională desfășurată de inculpat, iar împrejurarea reținută de instanța de fond conform căreia soluțiile adoptate de inculpat în dosarele penale în discuție sunt temeinice și legale, nefiind infirmate, nu exclude existența elementelor constitutive ale infracțiunii de luare de mită.

În ceea ce privește infracțiunea de efectuare de operațiuni financiare, ca acte de comerț, incompatibile cu funcția, atribuția sau însărcinarea pe care o îndeplinește o persoană ori încheierea de tranzacții financiare, utilizând informațiile obținute în virtutea funcției, atribuției sau însărcinării sale, s-a arătat că din ansamblul probelor administrate rezultă că prin implicarea în edificarea unei construcții cu destinația de a fi închiriată, iar apoi oferirea de servicii hoteliere contra cost, inculpatul a realizat acte de comerț și a săvârșit infracțiunea reținută în sarcina sa.

În ceea ce privește instigarea la infracțiunea de reținere sau distrugere de înscrisuri prevăzută de art.25 rap. la art.272 Cod penal anterior, Ministerul Public a învederat că distrugerea înscrisului a fost dispusă tocmai de organul de urmărire penală care a luat măsura preventivă. Inculpatul, în calitate de prim procuror, avea oricând posibilitatea legală să revină asupra acesteia, revocând-o, însă a nu a procedat în modalitate permisă de lege, ci a preferat

să recurgă la sustragerea și distrugerea înscrisului depus în dosarul de urmărire penală. S-a mai apreciat că pentru existența faptei nu interesează modul în care înscrisul era conceput ori dacă era ștampilat și semnat, relevant fiind faptul că datorită sustragerii acestuia de la dosar, măsura preventivă instituită de inculpat nu și-a mai produs efectele.

Prin încheierea de ședință din data de 21 mai 2014, Înalta Curte, din oficiu, raportat la data înregistrării cauzei, respectiv 09.01.2014, a recalificat calea de atac a recursului ca fiind apel, potrivit art. 10 alin. 2 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală.

În faza apelului, în fața Înaltei Curți, cauza a avut următoarele termene:

- **21 mai 2014**, când s-a admis solicitarea Ministerului Public privind audierea celor 11 martori din rechizitoriu: B.A., N.L., G.L., C.E., B.M., V.G., S.V., F.T., R.G., L.B. și S.L. și s-a stabilit că audierea inculpatului T.N., pentru a se da posibilitatea organizării apărării și valorificării acestui drept, se va realiza după finalizarea audierii tuturor martorilor solicitați de Ministerul Public;
- **02 iunie 2014**, când au fost audiați martorii B.A., G.L., C.E., B.M. și V.G. și s-a admis proba cu audierea martorilor T.A., T.M. și B.B. având în vedere imposibilitatea audierii martorului N.L.;
- **16 septembrie 2014**, când au fost audiați martorii S.L. și R.G.F.;
- **08 octombrie 2014**, când au fost audiați martorii T.M., T.A., L.B.S., F.C. și B.B. și s-a respins cererea formulată de intimatul inculpat T.N. privind efectuarea unei expertize psihiatrice a martorei S.V.
- **05 noiembrie 2014**, când a fost audiat inculpatul T.N., a încuviințat proba cu înscrisuri solicitată de apărarea inculpatului T.N. constând în poziția unui cabinet de psihologie clinică privind maladia martorei S.V. și a încuviințat proba solicitată de Ministerul Public privind audierea martorului P.V.. La același termen reprezentantul Ministerului Public a precizat că organul de cercetare penală s-a sesizat în legătură cu săvârșirea infracțiunii de mărturie mincinoasă de către martorii T.M., T.A. și B.B. audiați în ședința publică din 08 octombrie 2014.
- **17 noiembrie 2014**, când a fost audiat martorul P.V. și au avut loc dezbaterile.

Examinând apelul formulat de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Cluj, din prisma motivelor invocate și a dispozițiilor art. 417 Cod procedură penală, Înalta Curte de Casație și Justiție constată următoarele:

Prealabil, instanța arată că apelul are un caracter devolutiv, calea de atac formulată impunând cenzura sub toate aspectele de fapt și de drept, motiv pentru care s-a reluat administrarea probatoriului în limitele solicitate de părți și reprezentantul Ministerului Public și s-a suplimentat cu probe noi, înscrisuri și martori.

Astfel, **la termenul din 02 iunie 2014 a fost audiat martorul B.A.** care a declarat următoarele: *„Îmi mențin declarațiile date anterior întrucât acestea corespund adevărului.*

Întrebări adresate de reprezentantul Ministerului Public:

1.De când îl cunoaște pe inculpatul T.N.?

R: îl cunosc de 20 de ani. Suntem din aceeași localitate. Nu pot să apreciez că suntem cunoștințe apropiate.

2.Are cunoștință de faptul că inculpatul și-a construit o vilă la ..., în ce perioadă și dacă a lucrat la acea vilă?

R: am lucrat la vila din... din 2005/2006 până în 2008. Am lucrat în două trei perioada, cca 4/5 zile.

3.În acea perioadă fiul dvs a avut probleme cu legea? A fost cercetat, anchetat de către inculpatul T.?

R: a fost cercetat în anul 2006 de către organele de poliție într-un dosar având ca obiect o infracțiune de furt. Fiul meu era minor la data aceea și a primit un avertisment. Soluția a fost dată de către dl T.N..

4.Momentul la care inculpatul a solicitat efectuarea lucrărilor la vila din... în raport cu data soluționării dosarului privindu-l pe fiul martorului B.A., respectiv pe B.B.?

R: la vilă am lucrat și înainte și după soluționarea dosarului privindu-l pe fiul meu.

5.A fost plătit pentru lucrările efectuate? De câte ori și cu ce sumă?

R: de fiecare dată mi s-au achitat lucrările. Mi s-au oferit cca 10 milioane lei vechi, la fiecare lucrare, dar mai precizez că nu am lucrat singur.

6.Suma de 10 mil. reprezenta toată lucrarea sau o etapă?

R: de fiecare dată am fost plătit separat.

7.În declarația din 26 ianuarie 2012 martorul arată că nu a fost plătit pentru toate lucrările efectuate de către inculpat, la momentul finalizării acestor lucrări (fila 83 bis., paragraful 5)

R: după ce mi s-a citit paragraful precizez că eu am fost plătit pentru munca mea și am fost mulțumit. Din banii primiți mi-am plătit și colaboratori.

8.În timp ce lucra la vila din... o parte din aceasta era dată în funcțiune. Erau cazați turiști.?

R: am efectuat lucrări numai în extrasezon.

9.Cunoaște martorul cine se ocupa de cazări la acea vilă?

R: Nu cunosc acest lucru. Precizez că fiicele domnului T. lucrau la vilă. Se ocupau de întreținerea vilei (făceau curat).

10.Cum explică susținerile din faza de urmărire penală în sensul că dl T. se ocupa de cazarea turiștilor și că în perioada cât se afla acolo au început să sosească turiștii. (declarația din 26 mai 2012)

R: după ce mi s-a citit pasajul (fila 83 bis. paragraf 8) arăt că în sezon estival nu am lucrat niciodată. Precizez că persoane au locuit în acea vilă, dar nu cunosc în ce calitate, ca turiști, ca rude.

11.Cum se explică contradicțiile dintre cele declarate astăzi și cele declarate la urmărirea penală?

R: eu nu îmi amintesc nici ce am mâncat ieri. Nu mi-am încărcat memoria cu toate acestea. Nu am lucrat la inculpat ca să rezolv problema băiatului meu.

12.De ce la urmărire penală ați declarat că lucrările efectuate valorau mai mult decât ați fost plătit.?

R: cât eu am lucrat, uneori copii mei au fost cu mine și au beneficiat de cazare și de mâncare. Mâncam împreună, și eu cumpăram mâncare și dl T. și foloseam bucătăria din vilă.

13. Dacă își ducea copii în vacanță, nu erau și turiști acolo?

R: înainte de această audiere nu am stat de vorbă cu dl T.. Turiști la mare sunt, dar nu pot preciza dacă erau și când am fost eu acolo.

14. L-ați cunoscut pe socrul inculpatului T. și dacă acesta era prezent în timpul lucrărilor efectuate la vilă?

R: Nu.

Întrebări formulate de apărătorul ales al inculpatului.

1. În ce stadiu se aflau lucrările la vilă când a început martorul?

R: când am mers prima dată etajul 1 era în fază de finisare.

2. În anul 2008 în ce stadiu de construcții se afla vila? Când apreciază că s-au putut începe cazările în această vilă?

R: în 2008 vila era terminată, et.1 și 2 erau finisate și cred că se puteau face cazări. Anterior anului 2008 nu existau condiții optime pentru cazarea turiștilor.

3. În anul 2008 restaurantul era terminat?

R: exista o cameră care se folosea pe post de bucătărie.

4. În perioada în care a lucrat la vilă, dacă i se asigura hrana pe baza unei înțelegeri anterioare cu inculpatul?

R: da cu siguranță.

5. Își menține declarația dată la urmărire penală (fila 88 paragraf 4)?

R: după ce mi s-a citit paragraful precizez că în perioada anului 2007 am lucrat la vila dlui procuror împreună cu fratele meu, am fost cazați în acea vilă și am primit pentru activitatea noastră 10 milioane lei vechi pe care i-am împărțit.

6. A discutat vreo dată cu inculpatul despre dosarul fiului său sau dacă inculpatul a condiționat soluționarea dosarului de munca prestată de martor.

R: nu am avut asemenea discuții, nu s-a condiționat munca mea de soluția dosarului fiului meu. Când copilul meu a avut dosar, consider că organele de anchetă au făcut exces de zel, creând un dosar pentru un prejudiciul de 28 lei.”

De asemenea, la același termen de judecată a fost audiat martorul G.L. care a declarat: „Mențin declarațiile date anterior, întrucât acestea corespund adevărului.

Întrebări formulate de reprezentantul Ministerului Public:

1. De cât timp îl cunoaște pe dl T., în ce relații sunt și în ce context s-au cunoscut.?

R: l-am cunoscut pe inculpat când am fost audiat în dosarul în care eram cercetat pentru braconaj.

2. Inculpatul T. a instrumentat dosarul în care erați cercetat?

R: da. Eu și fratele meu am fost chemați la parchet, la dl procuror T.. Acolo am fost audiat în legătură cu faptele de braconaj. Nu mi-a spus nimic pe moment, mi-a spus să îl aștept afară din birou pe holul clădirii. Pe hol m-a întrebat dacă lucrez undeva, și i-am răspuns că la acel moment nu lucrez. În acest context mi-a spus că are nevoie să lucrez câteva zile la reparatul unui gard, la grădina dlui T.. Am fost două trei zile – dupăamiaza, la lucru, la gard. Am făcut 50m de gard din scândură. Am fost plătit pentru acest serviciu primele două zile câte 20 lei și a treia zi cu 30 lei. Am fost mulțumit, întrucât mi-a dat și țigări și mâncare. În general pentru un astfel de gard aș fi fost plătit cu cca 80 – 100 lei.

3. Ziua de lucru cu cât era plătită în acea perioadă?

R: în vara anului 2010 ziua de lucru era 50 lei de dimineața până seara.

4. Dosarul de braconaj a fost soluționat? când și cu ce soluție?

R: am primit o amendă de cca 270 lei? Hârtia mi-a venit acasă în plic și cred că era semnată de dl T.. Am primit această amendă în iunie, începutul lui iulie 2010, respectiv după ce am lucrat la gard. Mă așteptam la o soluție. Nu am discutat cu dl. T. despre acest dosar sau despre soluție. Am lucrat pentru dl T. întrucât aveam nevoie de bani, aveam un credit de plătit.

Revin și arăt că atunci când am muncit la gard am discutat cu dl T. despre dosarul meu. Dl T. mi-a spus că urma să finalizeze dosarul. Eu m-am gândit că îl va finaliza bine, respectiv cu o amendă, întrucât am mai avut una anterior, dată de Parchetul Reghin. Dar nu i-am cerut dl T. o astfel de soluție și nici acesta nu mi-a vorbit despre o astfel de soluție.

Întrebări formulate de apărătorul inculpatului.

1. A legat inculpatul T. soluționarea favorabilă a dosarului de munca prestată de martor?

R: nu am avut astfel de discuții. Mă așteptam să fiu plătit pentru ce lucram”.

De asemenea, **la termenul din 02 iunie 2014 a fost audiat martorul C.E.** care a declarat următoarele: „Îmi mențin declarațiile date anterior întrucât acestea corespund adevărului.

Întrebări adresate de Ministerul Public:

1. Îl cunoașteți pe inculpat? De cât timp și în ce relații sunteți cu dl T.?

R: îl cunosc din 1985 „, de când era judecător, apoi a venit la Parchet în calitate de procuror, prin anul 2001 și mi-a fost ulterior șef, în calitate de prim-procuror.

2. Cunoaște că inculpatul a construit o vilă la

R: cunosc din auzite că inculpatul și-a construit o vilă la ..., însă nu am fost niciodată acolo.

3. Cunoaște dacă vila este introdusă în circuitul turistic și dacă inculpatul T. a fost implicat în desfășurarea activităților turistice în legătură cu acea vilă?

R: din auzite cunosc că vila se închiria, însă nu știu cine se ocupa de aceasta. Cred că se ocupa familia.

4. Aveți cunoștință despre implicarea inculpatului în comercializarea unor brazi de Crăciun?

R: nu cunosc despre această activitate nu am fost audiat anterior, dar am văzut la parchet în timpul sărbătorilor de iarnă cum dl T. strângea brazi și îi ducea cu șoferul, dar nu știu unde. Îi strângea în curtea din spatele clădirii. Erau mai mulți brazi, cred că peste 10, dar nu i-am numărat. Nu l-am întrebat despre acești brazi pentru că eu eram subalternul său.

5. În calitate de șef, au fost situații în care inculpatul T. a dispus soluții sau măsuri în dosarele instrumentate de martor?

R: au fost soluții infirmate de dl T., însă după infirmare nu știu soluția. Nu mi s-a spus despre eventualele infirmări. Revin și arăt că în timpul urmăririi efectuate de mine s-a întâmplat ca dl T. să ia dosarul să îl continue. Acest lucru s-a întâmplat și în dosare ce aparțineau altor colegii de-ai mei. După ce dosarul se întorcea cu referat de trimitere în

judecată, nu aveam cum să știu dacă era repartizat altui coleg. De altfel, nici nu trebuia să ajungă la mine. De la secretariat era dus la prim-procuror și el îl repartiza prin rezoluție.

6. Are cunoștință că inculpatul avea obișnuința să abordeze persoane cercetate în dosarele instrumentate de procurorii aceluiași parchet.

R: au fost astfel de cazuri, inclusiv în dosare instrumentate de mine, dar nu îmi amintesc cum îl chema pe cel cercetat, era vorba despre o infracțiune silvică.

7. Care era finalitatea acelor abordări a persoanelor cercetate?

R: Am văzut cum dl T. purta discuții cu persoanele citate pentru audiere în dosarele mele, înainte ca acestea să intre la audieri.

8. Cunoaște martorul că inculpatul ar fi solicitat pentru munci în gospodăria personală, persoane cercetate în dosarele parchetului pe care inculpatul îl conducea în acea perioadă?

R: l-am văzut pe șoferul inculpatului când conducea persoane ce veneau la parchet cu mașina personală sau a instituției, dar nu știu unde se deplasa cu acestea.

9. Cum explică susținerile din faza de urmărire penală, din declarația din 03 februarie 2012 (fila 111 paragraf 2 și 3)

R: după ce mi s-au citit paragrafele menționate, arăt că așa a fost cum am menționat la urmărirea penală, doar că am uitat datorită faptului că a trecut atâta timp. Dl T. era căutat de diverse persoane, prin birourile procurorilor, acestea susținând că au de efectuat lucrări pentru dl T.. Aceștia îmi păreau cunoscuți de prin dosare, în sensul că mai fuseseră pe acolo, dar nu cunosc în ce cauze au fost cercetate.

10. În legătură cu dispariția ordonanței privind măsura obligării de a nu părăsi țara dispusă în dosarul 308/P/2011 privind-l pe învinuitul R.I., ce cunoaște martorul?

R: de la grefierul șef am aflat că s-a emis acea ordonanță, un exemplar fiind dat pe condică lucrătorului de poliție, iar după aceea acest exemplar s-ar fi distrus. Nu cunosc ce s-a întâmplat cu dosarul sau cu exemplarul ordonanței din dosar, dar cred că inculpatul a fost trimis în judecată.

11. Cunoaște martorul cine a distrus ordonanța?

R: nu cunosc.

Întrebări formulate de apărătorul ales al inculpatului:

1. Ce înțelege prin sintagma „strângea brazi” și de către cine?

R: dl T., pentru că l-am văzut pe acesta împreună cu șoferul.

2. Cunoaște martorul că inculpatul T. deținea o pădure și ce anume făcea inculpatul cu brazii strânși?

R: nu știu ca dl T. să aibă pădure și nu știu ce făcea cu brazii.

3. Au exista cazuri în care începerea urmăririi penale era confirmată de dl procuror T., iar ulterior mergeau pentru instrumentare la alți procurori?

R: cred că au existat astfel de cazuri.

4. Cunoaște martorul ce discuta inculpatul cu persoanele chemate la audieri în dosarele martorului?

R: i-am văzut doar discutând, dar nu cunosc conținutul acelor discuții.

5. Cunoaște nominal vreo persoană care a discutat cu dl T. anterior audierii?

R: am relatat deja, este vorba de dosarul cu infracțiune silvică despre care am vorbit anterior. L-am văzut pe dl T. vorbind în fața unității de parchet cu cei 4 sau 6 făptuitori, ce ulterior au venit la mine la audieri.

6. Poate preciza nominal martorul vreo persoană care îl căuta pe inculpatul T. pentru a efectua lucrări în gospodăria acestuia.

R: nu îmi amintesc .”

La termenul din 02 iunie 2014 a mai fost audiat martora B.M. care a declarat că: „Îmi mențin declarațiile date anterior întrucât acestea corespund adevărului.

Întrebări formulate de Ministerul Public:

1. În 2011 unde își desfășura martora activitatea și în ce calitate?

R: eram greșier în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Toplița.

2. Ce cunoaște martora în legătură cu ordonanța dispusă în dosarul 308/P/2011 privind măsura preventivă a obligării de a nu părăsi țara referitoare la numitul R.I.. Cine a avut în instrumentare dosarul, cine a dispus măsura și cine a redactat ordonanța, ce s-a întâmplat pe parcurs?

R: ordonanța am redactat-o eu. Măsura a fost dispusă de dl T. care era prim-procuror. Ordonanța a fost redactată în timp ce dl T. audia împreună cu dna greșier șef. După ce am terminat de redactat ordonanța am dus-o la secretariat la semnat. Mai târziu am aflat că a fost înmănată făptuitorului din acel dosar, iar apoi am auzit că ordonanța a dispărut, dar nu știu cum.

3. A aflat ulterior, în timp, în ce circumstanțe a dispărut ordonanța.

R: la DNA am aflat că ordonanța a dispărut. Ordonanța trebuia comunicată la poliție, la vamă și învinuitului și un exemplar rămânea la dosar. Nu am verificat dacă s-au făcut comunicările. Eu am întocmit numai adresele pentru comunicare, de comunicarea propriu-zisă se ocupa greșierul șef. La acea vreme greșier șef era doamna S.L..

4. Are martora cunoștință despre faptul că inculpatul deține o vilă la ...?

R: da. Cunosc că familia dlui T. are o vilă la

5. Cunoaște dacă vila este folosită în regim hotelier?

R: nu știu cum este folosită sau dacă este gata.

6. Cunoaște dacă inculpatul T. se ocupa cu comercializarea brazilor de crăciun

R. nu știu.

Întrebări formulate de apărătorul inculpatului:

1. A fost invitată la vila din... ?

R: da, la fel ca toți colegii,

2. A fost invitată cu titlu gratuit?

R: cred că da, pentru că nu ne-a spus niciodată nici un tarif.”

Ultimul martor audiat **la termenul din 02 iunie 2014, V.G.** a precizat următoarele: „Îmi mențin declarațiile date anterior întrucât corespund adevărului. Nu am de făcut completări sau precizări. Am fost șoferul dl T. în toată perioada cât acestea a fost prim-procuror, respectiv pentru o perioadă de cca 10 ani.

Între noi a fost o relație firească de subordonare și de serviciu.

Întrebări formulate de Ministerul Public:

1. Cunoaște martorul că inculpatul deține o vilă la ...?

R: da, am aflat aceasta după ce au început cercetările în prezenta cauză. După ce au început cercetările în cauză mi-a spus dacă vreau să merg la vila sa din....

2.Cum explică declarația din fața instanței de fond referitoare la faptul că era contactat de diferite persoane pentru închirierea vilei de la ...?

R: nu îmi amintesc în ce perioadă au avut loc acestea. Probabil după demararea cercetărilor în cauză.

3.Cunoaște că inculpatul se ocupa de comercializarea brazilor în perioada Crăciunului?

R: din auzite știu că dl T. a avut probleme cu brazilii. Nu țin minte ca brazilii să fi fost depozitați în curtea interioară a parchetului și nici ca eu să îl fi ajutat pe dl T. să îi care.

Întrebări formulate de apărătorul ales al inculpatului:

1.Inviatația la vila din... a fost cu titlu gratuit.?

R: da, întrucât am fost șoferul acestuia atâta vreme. ,,

La termenul din 16 septembrie 2014 a fost audiată martora S.L. care a declarat următoarele: „Din 1989 sunt greșier la Parchetul de pe lângă Judecătoria Toplița, iar din 2005 sunt greșier șef la aceeași instituție.

Întrebări formulate de Reprezentantul Ministerului Public:

1. În ce împrejurări a fost dispusă și redactată ordonanța privind măsura preventivă a obligării de a nu părăsi localitatea a numitului R.I.?

R: în 13 mai 2011 pe la ora 15:30 s-a prezentat un lucrător de la Poliția Borsec la dl prim procuror T.N., cu un dosar, au discutat cca 5 minute, după care mi s-a cerut să atribui un număr unic la dosar, iar polițistul a coborât la parterul clădirii la colega mea B.M.M. pentru a redacta rezoluția de începere a urmăririi penale. Dl prim procuror T.N. i-a luat declarație de învinuit dl R.I. împreună cu mine, iar după terminarea declarației a urcat polițistul cu dosarul în care se aflau și ordonanțele de interdicție de a nu părăsi țara și adresele de comunicare ale ordonanței.

Câte un exemplar din ordonanță împreună cu adresa am comunicat-o Poliției Borsec pe bază de semnătură, precum și numitului R.I., care a semnat pe copia adresei de înaintare a ordonanței, iar la Poliția de Frontieră și Biroului de Imigrări trebuia să comunicăm marțea când venea poșta specială. La vremea respectivă nu puteam comunica adresele prin fax, ci doar prin poșta specială. Această dispoziție de comunicare prin poșta specială apreciez că aparținea conducerii Parchetului de pe lângă Tribunalul Harghita. Erau cazuri când făceam comunicări și prin fax și apoi prin poșta specială.

Am plecat acasă, după ora 17:00, iar luni dimineața în jur de ora 09:00, s-a prezentat din nou lucrătorul de la Poliția Borsec cu dosarul, a discutat cu dl T.N., iar după cca 10 minute dosarul a fost predat doamnei procuror care se ocupa de caz. Știu că în ziua respectivă R.I. a fost audiat de către doamna procuror D.A.. În vinerea în care s-a emis ordonanța doamna procuror D.A. a fost invitată la DNA Tg Mureș, fiind plecată din sediu întreaga zi. Dacă s-ar fi aflat în sediu, acel dosar adus de către lucrătorul de poliție ar fi ajuns la aceasta. Dacă ar fi fost prezentă doamna procuror ar fi soluționat cererea privind măsura preventivă. Inviatația la DNA venită pe numele doamnei procuror D.A. am primit-o prin fax și am înmănat-o doamnei procuror. Nu rețin exact, dar probabil a venit înainte cu o săptămână. Această invitație nu s-a înregistrat dar a fost notată în condica de prezență pentru ziua de vineri ”Invitație DNA”.

Luni, înainte de terminarea programului, în secretariat se afla dl prim procuror T., doamna procuror D. și polițistul de la Borsec, nu am fost atentă la ce discutau, însă am înțeles că s-a revenit asupra măsurii. Probabil în urma discuției avute între cei trei, s-a revenit, eu am întrebat luni dacă trebuie să comunic ordonanța la Poliția de Frontieră și mi s-a răspuns Nu pentru că s-a revenit asupra măsurii. Nu îmi amintesc cine mi-a spus că nu mai sunt necesare comunicările de la poliția de Frontieră. Ulterior doamna procuror D. mi-a spus că nu știa despre ordonanța respectivă. Știu că se putea reveni asupra măsurii printr-o altă ordonanță, care nu a fost emisă însă. Cu ordonanța comunicată la Poliția Borsec nu cunosc ce s-a întâmplat, iar cu ordonanța comunicată dl R.I., luni dimineața după discuția pe care a avut-o cu dl T., i-am luat-o eu și i-am dat-o lucrătorului de poliție. Nu se procedează așa de obicei și nu au mai existat astfel de situații similare.

Ordonanța a fost înregistrată în registrul penal, iar copia filei din registru a fost înaintată la cererea Ministerului Public și depusă în dosarul penal prezent.

În luna noiembrie 2011 inculpatul R.I. a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de ucidere din culpă.

2. După ce s-a comunicat că s-a revenit asupra măsurii preventive ce s-a întâmplat cu ordonanțele care au fost redactate

R: după ce s-a revenit asupra măsurii preventive mi s-a spus să iau ordonanțele din urma dosarului. Exemplarele ordonanței au fost depuse într-o mapă și ulterior probabil că au fost distruse. La momentul respectiv nu mi s-a părut nimic ieșit din comun.

3. Are martora cunoștință despre împrejurările în care inculpatul și-a construit vila din.... În ce condiții, cu cine?

R: cunoșteam că socrii procurorului T. aveau o vilă la Costinești, iar pe perioada verii știam că îi ajută împreună cu familia. Într-o ocazie, în 2006 sau 2007 am dormit și eu la vila din... o noapte sau două.

4. cunoaște martora cum a fost construită vila respectivă? A participat și dl T. la construcția vilei?

R: nu am cunoștință.

5. Dacă pe perioada verii inculpatul îi ajuta pe socri, înainte de sezon inculpatul căuta clienți pentru vilă, chiar și de la parchet prin prisma funcției pe care o avea?

R: nu am cunoștință.

6. Cunoaște aspecte despre activitățile de valorificare a unor brazi în perioada 2007-2008 de către inculpat?

R: nu am cunoștință.

Întrebări formulate de apărătorul inculpatului:

1. În concret acest gen de ordonanțe emisă și în speță era trimis și prin fax sau numai prin poșta specială?

R: ordonanțele de acest gen erau foarte puține în decursul unui an, două sau trei și nu a mai existat o situație similară. Prin fax comunicam un răspuns la un ordin și niciodată ordonanțe emise în materia măsurilor preventive. Poșta specială ridica această corespondență în aceeași zi sau în ziua următoare și era livrată în maxim 24 ore. Repet că posta specială ridica ce era de comunicat în zilele de marți și vineri.

2. Vizita la vila din... a dl T. a fost contra cost și dacă s-a deplasat singură ori cu familia.?

R: m-am deplasat cu familia, respectiv cu soțul și fiica mea, iar cazarea nu a fost contra cost.

3. Cunoaște numele lucrătorului de poliție care a venit cu dosarul privind pe dl R.I.?

R: lucrătorul de poliție se numește C.N..”

La termenul din 16 septembrie 2014 a fost audiat martorul R.G. care a declarat: „îmi mențin declarațiile date anterior, care corespund adevărului.

Întrebări formulate de reprezentantul Ministerului Public:

1.În ce perioada a comercializat brazi cu dl T., și în ce a constatat această comercializare.

R: în jurul Crăciunului, acum 4 sau 5 ani, am transportat de două ori cca 35 de brazi în zona Reghin. Sunt agricultor. Eu am condus un autovehicul, respectiv mașina mea încărcată cu acești brazi. Acei brazi aparțineau lui dl T.V. aspect pe care l-am aflat ulterior când în timpul vânzării din piață dl T.N. a predat actele reprezentanților ITRSV (Inspectoratul Teritorial Silvic). Cu brazii am mers în piață, am vândut cca 20 și ulterior s-au prezentat cei de la Ocolul Silvic, mi-au cerut actele de proveniență pe care nu le aveam la mine, se aflau în mașină iar mașina era plecată cu dl T.N.. În piață cu mine s-a deplasat și dl T.N. în locul fratelui său T.V., care se afla internat în Ungaria. Din acte am văzut că brazii aparțineau numitului T.V.. În piață am rămas numai eu și cu numitul F.I.. L-am sunat pe dl T.N. să vină, atunci când mi s-au cerut actele la control. După cca o oră a sosit. Acesta a vorbit cu domnii de la ITRSV. Ulterior dl T.N. mi-a spus să strângem brazii fiindcă era noapte. Pentru această operațiune am fost plătiți de către dl T.N.. Brazii rămași i-am dus la dl T.N. acasă pentru că fratele său locuiește mai departe. De unde i-am încărcat acolo i-am descărcat.

2. În ce condiții a fost abordat de către T.N.. Se cunoșteau anterior.?

R: nu. Ne-am întâlnit la un ales de oi la o stână unde se afla și dl T.N.. A văzut că am mașină și m-a întrebat dacă nu-i transport niște brazi până la Reghin. Am fost de acord și i-am spus să mă anunțe din timp. I-am spus că va costa cursa 350 lei. Am mai primit peste această sumă probabil 100 lei. În piață se mai afla și dl F. care vindea tot brazii dl T.V..

3. A existat vreun incident la întâlnirea dintre cei de la ITRSV și inculpat?

R: nu. Reprezentanții ITRSV s-au supărat că dl T.N. că a întârziat cu actele.

Întrebări formulate de apărătorul inculpatului:

1.Își amintește conținutul discuției între reprezentanții ITRSV și dl T.N..

R: au venit reprezentanții ITRSV și la cererea acestora a venit și un lucrător de poliție în civil. La momentul la care a venit lucrătorul de poliție era prezent și dl T.N..

2.În 2007-2008 cunoaște martorul cu cât era plăti pentru ziua de lucru.

R: Ziua era plătită cu 25 maxim 30 lei pentru lucru de dimineață până seara. La aceasta plată se adăuga mâncarea. În timp ce mă aflam în piață am mai discutat cu dl F.I., însă nu despre aspectul plății sale.”

La termenul din 08 octombrie 2014 a fost audiată martora T.M., care a declarat următoarele: „Mențin declarațiile date anterior, întrucât corespund adevărului.

Întrebări formulate de Ministerului Public.

1.Cu cine era în relații de concubinaj în perioada 2005-2007?

R: în perioada 2005-2007 eram în relații de concubinaj cu L.N.. Acesta a lucrat la dl T.N.. A fost plătit cu 30-40 lei pe zi. Acesta era ziler, iar la dl T. nu cunosc cu ce s-a ocupat. Cred că a lucrat pentru dl T. 2-3 săptămâni.

2. Cât a lucrat la T., dl N. era cercetat penal?

R: Nu.

3. S-a deplasat inculpatul la domiciliul martorei pentru a-l lua la lucru pe L.N.?

R: Da, a venit la noi pentru a-l lua pe L.N. la muncă.

4. A fost de acord N.L., l-a primit pe dl T. la momentul respectiv?

R: da. Acesta a fost de acord să plece la lucru.

5. Dacă în afară de N.L. a mai lucrat pentru dl T. o altă rudă de-a martorei?

R: Nu.

Întrebări formulate de apărare:

1. De câte ori s-a deplasat inculpatul la domiciliul martorei pentru a-l lua pe N.L. la lucru?

R: nu îmi amintesc.

2. Dacă poate aprecia martora care era plata pentru o zi de lucru în acea perioadă?

R: 30 – 40 lei/zi.

3. Dacă au existat situații în care inculpatul i-a dat direct martorei bani și pentru ce anume?

R: nu am primit bani de la dl T..”

La același termen de judecată a fost audiat martorul T.A.A., acesta declarând că:
„Mențin declarațiile date anterior, întrucât acestea corespund adevărului.

Întrebări formulate de Ministerul Public:

1. Ce poate relata martorul despre cauza în care a fost cercetat în 2007 alături de N.L.?

R: N.L. este cumnatul meu. Am fost cercetat împreună cu acesta într-un dosar penal în 2007, în legătură cu o poartă.

2. Cunoaște dacă în perioada cercetărilor cumnatul său a lucrat la Costinești la vila dl-ui T.?

R: cunosc că N.L. a lucrat la Costinești, într-o vară, pentru dl T. și a fost plătit, însă nu îmi amintesc în ce an s-a întâmplat.

3. La inițiativa cui s-a împăcat martorul cu partea vătămată? În ce condiții s-au împăcat?

R: Partea vătămată și-a retras plângerea cu condiția ca noi doi să-i refacem poarta, lucru pe care l-am făcut ulterior încheierii dosarului penal. De fapt cel vătămat a cerut doar să-i aducem scândură și vopsea, lucru pe care l-am făcut după ce și-a retras plângerea.

4. Partea vătămată s-a prezentat la parchet pentru împăcare sau retragerea plângerii?

R: cred că da, însă nu am fost prezent.

5. A fost chemat la parchet martorul împreună cu partea vătămată și cu N.L.?

R: da, o dată. Acolo am discutat să ducem scândura și vopseaua pentru ca dl P.V. să-și retragă plângerea. La acea discuție dl T. nu a fost prezent.

6. pe cine a chemat partea vătămată la parchet?

R: nu îmi amintesc. La parchet am fost eu și cumnatul meu.

7. De către cine a fost audiat la parchet, polițist, procuror, prim-procuror?

R: în cameră la parchet am fost eu, dl Portic, dl T. și cumnatul meu.

8. a mai existat vre-o întâlnire anterioară între martor, cumnatul său și dl T.?

R: nu.

Întrebări formulate de apărare:

1. A auzit discuții dintre cumnatul său și inculpat în legătură cu soluționarea dosarului?

R: nu.

2. Are idee cu cât se plătea o zi de muncă în anii 2007/2008?

R: 30-35 lei pe zi.”

La termenul din 08 octombrie 2014 a fost audiat martorul L.B.S. care a declarat:
„Mențin în totalitate declarațiile anterioare, întrucât corespund adevărului.

Întrebări formulate de Ministerul Public:

1. Ce poate relata martorului, în legătură cu controlul din decembrie 2008, în ceea ce privește pomii de Crăciun ?

R: în luna decembrie se fac controale pentru prevenirea și combaterea comercializării pomilor de Crăciun în mod ilegal. În data de 20-21 decembrie 2008 am identificat o persoană ce vindea brazi fără acte de proveniență asupra sa, aceasta spunându-mi că actele se află la dl T.. Nu am reținut al doilea nume, dar este fostul prim-procuror de la Parchetul de pe lângă Judecătoria Toplița. În această calitate s-a și recomandat când a sosit la fața locului după o oră, o oră și jumătate.

Mi-a prezentat avizul de însoțire a pomilor de iarnă, bonul de vânzare, și am aplicat un avertisment celui care vindea pomii de Crăciun, însă nu dlui T., respectiv numitului Rugină. I-am recomandat să ia pomii de iarnă și să-i vândă în piață, iar nu pe stradă.

2. Cum a decurs controlul când s-a prezentat cu actele dl T.?

R: în baza unui proces-verbal am reținut 7/8 pomi de Crăciun. Când s-a prezentat cu actele dl T., am aplicat un avertisment, cum am menționat. Dl T. s-a recomandat ca fiind prim-procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Toplița, dorind probabil să mă intimideze cu funcția sa, însă nu a reușit.

Întrebări formulate de apărare:

1. Pentru ce fapt a aplicat avertismentul?

R: pentru comercializarea fără documente de proveniență, în baza Legii 31/2000, abrogată azi.

2. La momentul la care s-a prezenta inculpatul cu documentele, existau toate documentele legale?

R: am vorbit cu dl T. la telefon. Am reținut brazii și ulterior mi-a prezentat bonul de vânzare care la acel moment era echivalent cu un document de proveniență.”

Tot la termenul din 08 octombrie 2014 a fost audiat martorul F.C., acesta arătând:
„Mențin declarațiile anterioare, întrucât corespund adevărului.

Întrebări formulate de Ministerul Public:

1. În 2007 martorul a lucrat la vila din Costești a dl T.N.?

R: da. Nu-mi amintesc anul, dar am fost să lucrez, într-o perioadă în care era frig afară. Era toamnă. La acea vilă am pus rigips într-o mansardă. Am fost trimis de firma SC M. SRL, și aceasta m-a plătit. Șeful firmei se numește M.D.D.

2. Cum s-a deplasat la Costinești?

R: dimineață la ora 06:00 ne-a așteptat dl T. cu mașina sa și acesta ne-a dus.

3. Au existat neînțelegeri cu privire la plata serviciilor prestate, ce au generat întreruperea lucrului la vilă?

R: nu cunosc, pe mine șeful m-a plătit. Am stat o săptămână și 2 zile.

Întrebări formulate de apărare:

1. Pe perioada lucrului la Costinești cine se afla la vilă?

R: în acea săptămână l-am văzut doar pe dl T., mai existau și câțiva muncitori.

2. Dacă martorul primea mese, iar în caz afirmativ cine asigura masa?

R: da, dl T. ne mai asigura masa.

Întrebare formulată de instanță:

Aveți cunoștință despre existența unui dosar penal pe numele dl M.D., șeful firmei la care lucrați?

R: nu cunosc.

La același termen din 08 octombrie 2014 a fost audiat martorul B.B. care a afirmat următoarele: „Îmi mențin declarațiile date anterior, întrucât corespund adevărului.

Întrebări formulate de Ministerul Public:

1. Dacă în perioada 2006-2008 tatăl său a efectuat servicii de instalații și alte lucrări la vila din... a dl. T.?

R: nu cunosc o dată exactă, dar e posibil să fie în 2008. Știu că în mai mulți ani a lucrat pentru dl T., este posibil și în 2007. Cred că pe la începutul verii.

2. A fost cazat martorul la vila dl T. unde a lucrat tatăl său în 2007/2008?

R: cred că am fost cazat în 2009 sau 2010, nu mai știu exact în ce an.

3. Îi cunoaște pe K.A. și pe V.I.?

R: da

4. Au fost cazați la aceeași vilă?

R: da

5. martorul a fost cercetat penal de dl T.N. în 2006?

R: da am fost cercetat, pentru o anumită problemă. În acel dosar s-au dat declarații și până la urmă cine a fost vinovat a plătit. În acel dosar eu am avut calitatea de martor.

Întrebări formulate de apărare:

1. A fost împreună cu tatăl său, pe timpul minorității sale, la vila din...?

R: cred că o singură dată, dar nu îmi amintesc când.

2. A auzit vreă dată că tatăl său a vorbit cu dl T. în legătură cu acel dosar, în afară de momentul la care a dat declarații?

R: nu.

3. Îmi momentul în care s-a prezentat cu prietenii săi, la vila din..., cine se mai afla acolo? Cine se ocupa de administrarea vilei?

R: Fata dlui T. este cea care ne-a întâmpinat și se ocupa de cazare.”

La termenul din data de 17 noiembrie 2014 a fost audiat martorul P.V. ce a declarat următoarele: „Mențin declarațiile date anterior, întrucât corespund adevărului. Sunt șapte ani de când am dat ultimele declarații și nu îmi amintesc integral toate cele relatate datorită stării de sănătate.

Întrebări formulate de reprezentantul Ministerului Public:

1. În legătură cu conflictul cu N.L. și T.A., în anul 2007, cum a ajuns să se împace cu aceștia?

R: îmi amintesc de acea faptă, a avut loc în noiembrie 2007. Aceștia au venit peste mine, după ce au consumat băuturi alcoolice, dorind să mă omoare. Au spart poarta, iar eu m-am încuiat în grajd. A doua zi au venit să-și ceară scuze. Poliția a întocmit un dosar. Dl Procuror T. mi-a luat o declarație despre cum m-am împăcat cu ei.

2. În ce mod a contribuit procurorul T. la împăcarea martorului cu N. și T.?

R: am fost chemat la parchet. Acolo am dat declarație și le-am cerut să nu mai aibă treabă cu mine.

3. A primit garanții din partea dl T. în sensul că cei doi se vor comporta corespunzător în viitor?

R: le-a zis dl procuror să își vadă de treabă.

4. Dacă nu ar fi primit asigurări din partea dl T. cu privire la comportamentul celor doi, s-ar fi împăcat cu cei doi.

R: Eu i-am zis procurorului că cei doi chiar a doua zi au venit și și-au cerut scuze. Eu de a doua zi am dorit să mă împac cu ei, eu nu aveam nicio vină. Nu am primit despăgubiri pentru reparații, ci le-am făcut eu personal.

5. În afară de intenția personală de împăcare, procurorul T. i-a cerut martorului să se împace cu cei doi?

R: el a zis să mă împac cu ei, dar eu eram împăcat cu ei de a doua zi după incident."

Înalta Curte, a procedat **la data de 05 noiembrie 2014 la audierea inculpatului T.N.** care a declarat următoarele:

„Îmi mențin în totalitate declarațiile date la urmărirea penală și în cursul judecății la Curtea de Apel Cluj. Aș dori să menționez că în declarația dată în fața organelor de urmărire penală în 2011, am menționat, fiind întrebat, „în prezent o persoană care lucrează în gospodărie este plătită cu 50,60,70 lei pe zi până la 100 lei, în funcție de calificarea pe care o are și se negociază această sumă și în funcție asigurarea mâncării, țigărilor, cafea, etc?“, însă în rechizitoriu s-a calculat media acestor valori, indicându-se media de 80 lei pe zi de muncitor, fără să se țină cont că muncitorii lucraseră cu 3-4 ani anterior. În realitate, eu am plătit muncitorii în funcție de cât mi-a solicitat fiecare. Unii mi-au solicitat 30-40 lei pe zi dar cu asigurarea mâncării, alții mi-au solicitat și 70 lei, fiind calificați.

În legătură cu infracțiune de luare de mită, organele de urmărire penală, au solicitat oficial de la Institutul Național de Statistică să precizeze cu cât era plătit un instalator. Le-au comunicat și s-a trecut în rechizitoriu că erau plătiți cu 1040 lei/ lună.

În ceea ce privește dosarele soluționate de mine, aș dori să precizez că la Parchetul de pe lângă Judecătoria Toplița, dosarele sunt repartizate pe localități astfel ca fiecare procuror să supravegheze posturile de poliție a unor localități (distinct). Eu aveam în supraveghere postul de poliție al mun. Toplița și postul de poliție al com. Gălăuțași. În situația în care unul dintre procurori nu era prezent în instituție în momentul în care veneau organele de poliție pentru confirmarea începerii urmăririi penale, această confirmare se făcea de alt procuror care era în instituție, pentru celeritate, însă dosarul era supravegheat de către procurorul care, avea în supraveghere postul de poliție. Asemenea măsură pe considerentul celerității se aplica indiferent de durata lipsei procurorului desemnat din sediul parchetului, chiar dacă aceasta era temporară, pentru ziua în curs.

Dosarele privind-i pe B.A. și N.L. mi-au fost repartizate de drept, însă confirmarea începerii urmăririi penale s-a realizat de către colegi, respectiv M.P. și D.A., întrucât în momentul în care au sosit organele de cercetare penală nu eram în instituție.

În legătură cu cele trei persoane care au lucrat la mine și s-au reținut patru acte materiale, aș dori să arăt că niciodată nu am purtat discuții cu ei în sensul că o să-i ajut în dosare sau că o să le dau soluții favorabile. Nu aveau în acel moment dosare în instrumentare, au lucrat la mine anterior declanșării cercetărilor lor sau a rudelor. Aceste persoane erau fără loc de muncă și lucrau și la alte persoane, erau angajați sporadic. Nu am insistat în pofida voinței lor să presteze munci în favoare mea și la solicitarea mea.

În legătură cu declarația martorului N.L. fac precizarea că nu am insistat împotriva poziției sale declarate de refuz în a-l convinge să lucreze pentru mine. M-am deplasat la ușa domnului N. pentru a-i solicitat să vină la muncă, dar aceasta numai pe fondul înțelegerii noastre anterioare și a acordului său. Dl N. se răzgândise în aceeași dimineață, iar eu nu aveam de unde să știu. Totuși a plecat la vila familiei noastre de la

În legătură cu martorul B.A., precizez că în oraș se aflau doar 2-3 instalatori. Acesta a mai lucrat anterior în gospodăria mea, fără să prevăd atunci că fiul său minor va ajunge să fie cercetat de mine. Anterior înregistrării dosarului pe numele lui B.B. i-am solicitat tatălui, B.A., să lucreze și la vila din.... B.A. a continuat lucrările și după înregistrarea dosarului fiului său. Am confirmat soluția organelor de poliție de a-l scoate de sub urmărire penală pentru că nu a participat la săvârșirea infracțiunii. Tatăl minorului a continuat să lucreze și după soluția de scoatere de sub urmărire penală a fiului pentru că a luat lucrarea înainte și a continuat și după. Consider că aceasta a fost o încălcare a deontologiei și o abatere disciplinară și nu o infracțiune.

Pe B.A. l-am plătit de fiecare dată exact cu sumele pe care mi le-a solicitat. I-am spus acestuia că își poate aduce copii la mare și că poate beneficia de cazare și mâncare în mod gratuit. Eu am fost întotdeauna o persoană generoasă.

În ceea ce-l privește pe N.L., l-am plătit de fiecare dată cu cca 30-40 lei /zi, așa cum erau prețurile la vremea respectivă pentru un muncitor necalificat.

Cu privire la infracțiunile de luare de mită, arăt că în toate cele patru dosare soluționate de mine, consider că am dat soluții legale și temeinice neținând cont de persoanele cercetate. Cercetările au fost efectuate de organele de poliție, eu am confirmat doar propunerea în trei dosare, iar într-un dosar în care parte vătămată era P.V., am constat că în fața mea s-a prezentat P.V. și N.L. și T.A. și au declarat că s-au împăcat. Organele de poliție i-au prezentat a doua zi pe cei doi făptuitori, pentru audiere. Organele de poliție mi-au comunicat că cei doi s-au împăcat cu partea vătămată și mi-au solicitat să le iau eu declarații. Ulterior organele de poliție au prezentat-o și pe partea vătămată. Aceștia mi-au declarat că s-au împăcat a doua zi după comiterea faptei.

Eu nu am influența niciuna din cele două părți vătămate pentru împăcarea cu N.L..

În legătură cu instigarea la distrugerea de înscrisuri, așa cum am arătat și la urmărire penală, de zona Borsec răspundea doamna procuror D.A.. În ziua când au venit organele de poliție de la Borsec cu dosarul respectiv, am constat că fapta s-a comis cu 48 de ore înainte. În ziua respectivă, într-o vineri, D.A. era la DNA Tg Mureș pentru a da o declarație ce mă privea pe mine, respectiv prezentul dosar. Era spre sfârșitul programului și am rugat grefierii să rămână să înregistrăm dosarul. Am confirmat începerea urmăririi

penale. La acel moment și cel de-al treilea procuror ce funcționa în cadrul parchetului nostru lipsea fiind ora 15:55, la sfârșitul programului. Eu am audiat făptuitorul la acel moment, deși am constatat că organele de poliție trebuia să ia acea declarație.

În unitatea de parchet unde am lucrat, fiind o unitate mică, nu existau permanențe. În cazuri urgente, eu eram sunat. Toate numerele de telefon ale procurorilor în funcție și a personalului auxiliar erau cunoscute de către pază. Aveam și o planificare de permanență.

Lucrătorul de poliție C.N. era îngrijorat că fiind cetățean străin din Rep. Moldova, exista riscul să plece în cazul eliberării pașaportului. Audierea am început-o în timpul programului înlocuind-o pe doamna D.A.. Nu aveam ordonanță de reținere în acel dosar. Exista doar o adresă de înaintare a dosarului și o propunere de începere a urmăririi penale. Ordonanța de luarea măsurii preventive a fost întocmită pe calculator de doamna greșier B.M. sau de către polițistul C.N.. Această ordonanță, a fost înregistrată în registrul de măsuri preventive de greșiera S.L.. Nu eu am semnat această ordonanță și nici nu am aplicat ștampila, aspect confirmat și de C. și de toată lumea. Ștampila aveam și eu și prim-greșierul. Acea ordonanță nu a purtat nicio ștampilă. După ce am audiat făptuitorul R., am apreciat că nu se impunea nici măsura reținerii, nici măsura obligării de a nu părăsi țara. În acest context făptuitor, a arătat că este de acord cu obligarea de a nu părăsi țara, dar a dorit să fie cercetat în stare de libertate.

Nu am știut că un exemplar al ordonanței a fost înmănat lucrătorului de Poliție și nu am văzut ulterior acel exemplar. S.L. m-a întrebat luni dacă era necesar să trimită ordonanțele la frontieră. I-am răspuns că am revenit asupra măsurii. Am considerat că ordonanța nefiind semnată și ștampilată este inexistentă și am spus doamnei greșier S.L. să o scoată din dosar. Eu nu am verificat, dar cred că ordonanța a fost scoasă din dosar. Nu am știut că a fost înregistrată această ordonanță, în registru special penal ținut de greșieri. De regulă erau trecute în registru după ce erau semnate și ștampilate și comunicate. Cred că doamna greșier a intenționat să mă ajute emițând ordonanța anterior.

În dosar nu am avut avocat și nici măcar nu a fost stabilită o încadrare juridică. Pentru faptele pentru care era cercetat făptuitorul (vătămare corporală din culpă, accident rutier) nici măcar nu se emiteau ordonanțe pentru măsuri preventive.

Luni, doamna D. a preluat dosarul. Vineri când s-a emis ordonanța nu am căutat-o pe doamna D. să-i comunic venirea acestui dosar.

Nu m-am ocupat eu de activitatea comercială referitoare la Vila din... Precizez însă că am însoțit persoanele care au comercializa brazii proveniți de pe un teren aflat în proprietatea comună a mea și a fratelui meu T.V., ce la acel moment se afla internat. Brazii erau în parte proprietatea mea, însă și în anii trecuți i-am lăsat fratelui meu toți banii obținuți din vânzarea acestora. Am obținut la acel moment pe acei brazi cca 1000 lei.

Întrebări formulate de Ministerul Public:

1. În dosarul cu B. a mai existat un participant D.D., cum explică soluțiile diferite care au fost date cu privire la fiecare dintre făptuitori.?

R: participația celor doi la infracțiune nu era similară, B.B. era minor, celălalt era major și erau rude. Cel major nu i-a spus minorului că va comite o infracțiune de furt, ci i-a spus să-l aștepte la parterul blocului. Majorul a sustras din podul blocului a sustras un întrerupător în valoare de 160 lei și l-a vândut cu cca 50 lei, dar nu i-a spus nici după vânzare, minorului, că a comis fapta. Atunci, poliția a propus pentru major aplicarea art.18

ind.1 Cod penal anterior, iar pentru minor scoaterea de sub urmărire penale pentru că nu a participat la comiterea faptei art.10 lit.c C.pr.pen. anterior.

2: Cu privire la soluția pronunțată în dosarul cu N.L. de împăcare, cum a putut dispune încetarea urmăririi penale pentru violare de domiciliu în varianta tip, în timp ce în dosar era reținută varianta agravată (art. 192 alin.2 Cod penal anterior).

R: în legătură cu soluția dată în acel dosar, eu am dispus încetarea procesului pentru infracțiunea de violarea de domiciliu pe timp de zi, respectiv art.192 alin.1 C.pen anterior. Ulterior am apreciat că nu era incidentă nici această infracțiune pentru că scopul nu a fost cel de violare de domiciliu, ci de a urmări o femeie pentru a-i restitui o sumă de bani. Inițial în dosar a fost reținută varianta agravată, însă ulterior, prin ordonanța de scoatere de sub urmărire penală am dispus și schimbarea de încadrare juridică.

3. I-a comunicat doamnei procuror D.A. că a fost emisă o ordonanță privitoare la măsuri preventive la momentul la care i-a restituit dosarul?

R: nu i-am comunicat doamnei procuror D. despre acea ordonanță, deoarece nu o semnase, nu o ștampilasem și nu consideram că a fost emisă. Am considerat că fusese redactată numai pentru a mă ajuta eventual dacă aș fi luat acea măsură. Am considerat-o inexistentă, altfel aș fi revocat-o.”

Înalta Curte evaluând coroborat probatoriul administrat în faza apelului reține următoarele:

1. Cu privire la infracțiunea de luare de mită

Potrivit art. 254 alin.1 Cod penal anterior, *fapta funcționarului care, direct sau indirect, pretinde ori primește bani sau alte foloase care nu i se cuvin, ori acceptă promisiunea unor astfel de foloase sau nu o respinge, în scopul de a îndeplini, a nu îndeplini ori a întârzia îndeplinirea unui act privitor la îndatoririle sale de serviciu sau în scopul de a face un act contrar acestor îndatoriri se pedepsește cu închisoare de la 3 la 12 ani și interzicerea unor drepturi.*

Potrivit art. 289 Codul penal, *fapta funcționarului public care, direct ori indirect, pentru sine sau pentru altul, pretinde ori primește bani sau alte foloase care nu i se cuvin ori acceptă promisiunea unor astfel de foloase, în legătură cu îndeplinirea, neîndeplinirea, urgentarea ori întârzierea îndeplinirii unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau în legătură cu îndeplinirea unui act contrar acestor îndatoriri, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică ori de a exercita profesia sau activitatea în executarea căreia a săvârșit fapta.*

Analiza conținutului celor două norme demonstrează că pentru varianta alternativă a pretinderii sau remiterii, cea reținută în acuzația formulată, numai limitele de pedeapsă s-au modificat în sensul reducerii maximumului special.

Pentru a se putea reține infracțiunea prevăzută de art. 254 alin. 1 Cod penal anterior este necesar ca acțiunea de pretindere, una din modalitățile alternative de comitere a infracțiunii, să fie neechivocă prin aceasta înțelegând că este necesar să fie astfel formulată și realizată încât să fie înțeleasă de cel căruia i se adresează.

În fapt, inculpatul, în baza aceleiași rezoluții infracționale, a înțeles să caute persoane capabile de muncă ce l-ar putea ajuta la edificarea construcției din... sau în propria gospodărie, persoane cercetate în dosare penale pe care le instrumenta unitatea de parchet pe care o conducea, oferindu-le în schimb o plată mai redusă, dar și posibilitatea ca dosarele penale aflate pe rolul Parchetului de pe lângă Judecătoria Toplița să le fie soluționate în mod favorabil.

Declarațiile celor cercetați, ce au dobândit în prezenta cauză calitatea de martori, relevă că soluția emisă a fost în consonanță cu cele așteptate, demonstrând astfel și legătura între pretindere, prestație și soluția dosarelor. Justițiabilul sau ruda acestuia avea reprezentarea clară a faptului că ajutorul său constând în muncă va genera o soluție favorabilă în cauza penală (*...atunci când am muncit la gard am discutat cu dl. T. despre dosarul meu. Dl. T. mi-a spus că o să finalizeze dosarul. Eu m-am gândit că îl va finaliza bine, respectiv cu o amendă, întrucât am mai avut una anterior... Nu i-am cerut dl T. o astfel de soluție și nici acesta nu mi-a vorbit despre o astfel de soluție – declarația matorului G.L. dată în cursul judecării apelului; ...Eu am acceptat să lucrez la acesta și pentru că mă gândeam că o să obțin o soluție bună în dosar și în acest fel o să fie bine și pentru mine și pentru dânsul - declarația matorului N.L.)..*

În ceea ce privește latura obiectivă a infracțiunii de luare de mită aceasta s-a realizat, în toate cazurile, sub forma inițială a *pretinderii și ulterior* a primirii, faptele distincte consumându-se la momentul inițial al pretinderii, momentul primirii folosului injust având, la rândul său, relevanță juridică în sensul consolidării activității ilicite. În concret, foloasele necuvenite pretinse anterior actului îndeplinit în cadrul exercițiului funcției de magistrat constau în munca fizică prestată de martori în favoarea inculpatului, muncă ce nu era adecvat remunerată. În actul de sesizare se susține faptul că diferența între contravaloarea reală a muncii și plata efectivă constituie folosul injust obținut. În realitate folosul injust îl constituie munca prestată, indiferent de nivelul plății, datorită faptului că prestatorul oferea munca sa pentru rezolvarea situației juridice în care era interesat, indiferent de existența sau nivelul plății muncii prestate.

Se constată că martorii au susținut că au prestat diverse activități în favoarea prim procurorului T.N. însă au negat legătura între acestea și anumite dosare instrumentate de unitatea de parchet condusă de inculpat, în care erau părți ori interesați datorită implicării unor rude apropiate, precum și nivelul necorespunzător al plății.

Niciunul dintre martorii audiați de instanța de apel nu a furnizat o explicație plauzibilă, aptă a justifica revenirile asupra celor relatate în faza de urmărire penală, situație în care instanța de control judiciar va evalua și conținutul acestor prime declarații în ansamblul probator.

Colegi ai inculpatului, ca martorul C.E., au declarat că inculpatul era căutat de diverse persoane, prin birourile procurorilor, acestea susținând că au de efectuat lucrări pentru dl T.. Martorul a susținut *că i se păreau cunoscuți de prin dosare, în sensul că mai fuseseră pe acolo.*

Contravaloarea muncii pentru perioada analizată a fost determinată în actul de sesizare prin trimitere la datele furnizate de Institutul Național de Statistică, din care reiese nivelul remunerației în construcții pentru un muncitor instalator, salariul brut fiind de 1085 lei pentru 23 zile lucrătoare. În plus martorii au făcut referire la nivelul plății pe care o solicitau în

general, în perioada 2005-2007 și cea pe care au primit-o de la inculpat (martorul N.L. ar fi primit cca. 30-40 lei pe zi în cazul prestației sale la vilă, aspect conținut în declarația numitei T.M., ce ar fi coincis cu plata obișnuită conform declarației martorului T.A., însă martorul prestator a evaluat la 80 lei/zi munca sa în cadrul declarațiilor din fazele anterioare; martorul G.L. a evaluat superior prestația sa la cca 100 lei în total față de suma de 70 lei primită). Înalta Curte subliniază că acest nivel nu este raportat la condițiile speciale de lucru în prezenta cauză, respectiv în altă localitate decât cea de domiciliu, în condiții de cazare în imobilul în construcție, de lucru pe perioada întregii zile și fără zile de repaos săptămânal. În plus, mesele muncitorilor nu erau asigurate de inculpat, așa cum acesta a susținut pentru a justifica nivelul mai redus al plății, ci prin demersuri comune (*Dl. T. ne mai asigura masa - declarația martorului F.C.*). Toate aceste condiții de lucru sunt utile pentru limitele în care se va angaja răspunderea penală sau pentru individualizarea judiciară, însă nu pentru stabilirea întinderii folosului injust. Martorii au precizat și faptul că de transportul acestora de la domiciliu la Costinești se ocupa inculpatul (ex. martorii F.C., T.M.).

În ceea ce privește lucrul în gospodăria inculpatului martorii au relatat natura muncilor, echivalentul acestora și faptul că plata a fost sub acest nivel, însă inculpatul ar fi asigurat mâncarea și țigările (*Eu și fratele meu am fost chemați la parchet, la dl procuror T.. Acolo am fost audiat în legătură cu faptele de braconaj. Nu mi-a spus nimic pe moment, mi-a spus să îl aștept afară din birou pe holul clădirii. Pe hol m-a întrebat dacă lucrez undeva, și i-am răspuns că la acel moment nu lucram. În acest context mi-a spus că are nevoie să lucrez câteva zile la reparatul unui gard, la grădina dlui T.. Am fost două trei zile, după-amiaza, la lucru, la gard. Am făcut 50 m de gard din scândură. Am fost plătit pentru acest serviciu primele două zile câte 20 lei și a treia zi cu 30 lei. Am fost mulțumit, întrucât mi-a dat și țigări și mâncare. În general pentru un astfel de gard aș fi fost plătit cu cca 80 – 100 lei. ...În vara anului 2010 ziua de lucru era 50 lei de dimineața până seara –declarația martorului G.L., dată în fața instanței de apel).*

Trebuie subliniat faptul că în cursul urmăririi penale martorii ce au prestat activități în favoarea inculpatului au susținut discrepanța între contravaloarea muncii și plata efectuată, explicând diferențele între conținutul declarației din faza de urmărire penală și cea din faza de apel în contextul timpului scurs și a uitării acelor elemente.

Inculpatul, audiat de instanța de apel, a recunoscut faptul că a utilizat martorii indicați în actul de sesizare la prestarea anumitor activități, însă a susținut că i-a plătit potrivit solicitărilor acestora în funcție de calificare (fie cu 30-40 lei pe zi, dar cu asigurarea meselor, fie cu 70 lei pe zi, pentru cei calificați), însă a negat, legătura între prestații și soluția în dosarele de urmărire penală (Amintim în acest context declarația martorului N.L.: *nu eu am fost cel care am stabilit suma de achitat pentru fiecare zi de lucru, ci domnul procuror făcea un calcul și acceptam ce mi se propunea; declarația martorului T.M.M.: in fața blocului a venit dl. prim procuror T. și l-a strigat pe concubinul meu să iasă afară. Acesta s-a ascuns în balcon, iar eu l-am lăsat înăuntru pe dl prim procuror care i-a reproșat că se ascunde de el. și că atunci când a avut nevoie a fost bine. Concubinul meu s-a îmbrăcat și a plecat revenind după mai multe zile, spunându-mi că la dus la muncă la Costinești. Înainte de a pleca i-a spus dlui T. că nu am mâncare pentru copii și acesta mi-a dat 10 lei).*

În drept, fapta inculpatului procuror, constând în pretinderea și obținerea desfășurării de către martori a unor activități neremunerate sau neremunerate corespunzător, în considerarea soluțiilor pronunțate în dosarele penale în care erau interesați, dosare soluționate ulterior de către inculpat prin soluții de netrimitere în judecată, constituie infracțiunea de luare de mită.

În privința laturii obiective a infracțiunii de luare de mită, instanța constată că folosul necuvenit încasat de inculpatul T.N. îl reprezintă contravaloarea muncii prestate de martori, în favoarea sa. Tebuie reiterat că martorii au realizat activitățile în considerarea rezolvării situației lor juridice, prin emiterea de către inculpat a unor soluții de favoare. Inculpatul a exploatat acest interes al martorilor pretinzând prestarea unor munci în folosul său.

Scopul urmărit de inculpatul T.N. a fost acela de a edifica respectiva construcție prin folosirea unei forțe de muncă mai ieftină, formată din martorii interesați în soluționarea favorabilă a unor dosare.

Din perspectiva laturii subiective Înalta Curte constată că din durata activității infracționale, din multitudinea actelor de executare, din modul în care a fost concepută și realizată activitatea infracțională rezultă reprezentarea clară a inculpatului asupra beneficiilor urmărite și modalitățile utile menținerii folosului necuvenit, aspecte ce subliniază existența vinovăției. Modalitatea în care inculpatul a acționat relevă reprezentarea clară a activității și urmărirea scopului propus, elemente ce justifică reținerea vinovăției sub forma intenției directe. Relevant sub acest aspect este și faptul că dosarele se aflau în instrumentarea altor colegi procurori ce dispuseseră începerea urmăririi penale, însă soluțiile de netrimitere în judecată erau emise de șef, respectiv de prim procurorul T.N., fără a exista un act de preluare a cercetării.

În ceea ce privește apărarea inculpatului în sensul că soluțiile de netrimitere în judecată nu au fost desființate, se constată că pentru reținerea conduitei infracționale acest aspect este nerelevant deoarece în cadrul acuzației nu s-a susținut lipsa de temeinicie ori de legalitate a actelor procesuale dispuse, ci faptul că a condiționat îndeplinirea actului de prestațiile celor vizați. Se constată că fapta tip este comisă de funcționarul public, iar persoanele care exercită atribuțiile și responsabilități în cadrul puterii judecătorești, respectiv judecătorii ori procurorii, sunt funcționari publici în sensul legii (art. 175 Cod penal, art 145 C. pen. anterior). În cazul magistraților este suficient ca *pretinderea să fie realizată în scopul de a îndeplini un act privitor la îndatoririle de serviciu sau în legătură cu aceste atribuții*, constatarea acestei legături fiind suficientă.

În continuare, în plus față de aspectele precizate anterior, Înalta Curte va puncta date particulare fiecărui act de executare ce intră în conținutul acestei infracțiuni.

În ceea ce privește dosarul nr. 252/P/2006 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Toplița

În fapt, în sarcina inculpatului T.N. s-a reținut că în calitate de prim procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria Toplița, având în lucru dosarul nr. 252/P/2006 privind pe B.B. (minor) și D.D., cercetați pentru săvârșirea infracțiunii de furt calificat, în schimbul adoptării unei soluții favorabile de scoatere de sub urmărire penală a numitului B.B., a pretins tatălui său, B.A. să-i execute (fie singur, fie împreună cu alte rude), în mai multe rânduri,

lucrări la instalațiile sanitare și de canalizare la vila familiei sale din ..., contravaloarea prestațiilor efectuate de către aceștia și neachitate, ridicându-se la suma de 680 lei (6 zile în 2006, 6 zile în 2007, 2 persoane, 70 lei pe zi, total 1680 din care au fost achitați 1.000 lei). Prin rezoluția din 26 iulie 2006 s-a confirmat începerea urmăririi penale față de numiții D.D. și B.B. de către procurorul M.P., pentru fapte săvârșite la data de 04.05.2006, iar la data de 19.10.2006, prin Ordonanța prim procurorului T.N., s-a dispus scoaterea de sub urmărire penală a minorului B.B. (în temeiul dispozițiilor art. 10 lit. c Cod proc.pen., întrucât „fapta nu există”, deși acesta, în prezența avocatului și a părintelui său, B.A., a recunoscut fapta) și scoaterea de sub urmărire penală față de numitul D.D. și aplicarea unei sancțiuni cu caracter administrativ.

În cursul anului 2006, ulterior înregistrării dosarului nr. 252/P/2006, la data de 23.05.2006 inculpatul T.N. l-a contactat pe tatăl numitului B.B., B.A. în vederea efectuării de lucrări de instalații la Acesta a acceptat propunerea inculpatului și a lucrat efectiv câte 6 zile pe săptămână împreună cu fratele său, B.I., atât în vara anului 2006 cât și în toamna aceluși an când au fost finalizate lucrările, costul acestora fiind negociat de B.A. la 10 milioane de lei vechi, din care 3-4 milioane au fost remise numitului B.I..

În declarația dată în fața instanței de apel **martorul B.A.** confirmă faptul că a lucrat la ... la propunerea inculpatului T.N., dar susține că a fost plătit pentru munca sa și a fost mulțumit: *de fiecare dată mi s-au achitat lucrările. Mi s-au oferit cca 10 milioane lei vechi, la fiecare lucrare, dar mai precizez că nu am lucrat singur... de fiecare dată am fost plătit separat ... după ce mi s-a citit paragraful precizez că eu am fost plătit pentru munca mea și am fost mulțumit. Din banii primiți mi-am plătit și colaboratorii (f. 81 verso, 82, d. ICCJ).* Aceleași aspecte au fost relatate de către martor și cu ocazia declarației date în fața instanței de fond, acesta arătând că a fost plătit conform înțelegerii (f. 49, d. CA Cluj).

În legătură cu ordinea cronologică a evenimentelor martorul B.A. a confirmat că a lucrat pentru inculpat ulterior înregistrării dosarului fiului său pe rolul Parchetului de pe lângă Judecătoria Toplița: *la vilă am lucrat și înainte și după soluționarea dosarului privind-l pe fiul meu (f. 81 verso, d. ICCJ).* Acest aspect a fost confirmat și de fiul acestuia, martorul B.B.. Martorul a mai susținut că nu s-a condiționat munca sa de soluția în dosarul fiului, în care *organele judiciare ar fi făcut exces de zel.*

Declarația martorului din faza de urmărire penală cuprinde anumite precizări ce nu au mai fost susținute în fața instanțelor de fond ori de apel, deși martorul a precizat că menține cele declarate anterior întrucât corespund adevărului. Astfel, martorul B.A. a declarat în cursul urmăririi penale că toate lucrările ar fi costat mai mult decât a primit, dar atunci când a negociat cu inculpatul acesta i-a spus că *are copii și dacă vor merge la mare vor fi cazați la un preț mai bun. ... Practic cei 10 mil lei vechi i-am primit pentru întreaga lucrare începută în 2006, primăvară spre vară și terminată în 2007. ... din care o parte i-am dat-o fratelui meu B.I.... În cursul anului 2008, spre toamnă, ... m-am dus din nou să –i execut niște lucrări la vilă. Cu tot cu drum am stat trei zile pentru că m-am supărat pe acesta deoarece m-a cazat într-o cameră insalubră, fapt ce m-a determinat să mă întorc acasă (f. 83 și urm. dos UP). Soluția în dosarul fiului meu a fost dată de dl. prim procuror T.N.... După ce băiatul meu a venit acasă de la Parchet, mi-a spus că a fost la dl prim procuror și că dosarul lui nu va merge mai departe deoarece era minor și la prima abatere. Cu certitudine arăt faptul că eu nu am intervenit sub nicio formă la dl prim procuror, însă acesta îl cunoștea pe băiatul meu*

de când a fost cazat la vila dumnealui (f. 88,89, dup vol.1). Acest ultim aspect este confirmat de martorul B.B. care a arătat în fața instanțelor de fond și de control judiciar că împreună cu doi prieteni a fost cazat la vila din... (f. 146 verso, d. ICCJ; f. 50, d. CA Cluj).

În fața primei instanțe, în prezența apărătorului ales al inculpatului (av A.C.), în ședința publică din 16.09.2012, martorul B.A. a declarat: *Am fost audiat în dosarul privind-l pe T.N. la Târgu-Mureș de procuror.... Cu acea ocazie am spus adevărul, iar declarațiile date le mențin. Am desfășurat activități la vila din... a domnului T., care m-a contactat cunoscând faptul că sunt de meserie instalator, fiind în oraș de circa 40 de ani și lucrând în instalații de la 16 ani. Am lucrat la vilă în perioada 2006 - 2008 și am fost plătit conform înțelegerii pe care am avut-o cu domnul T.. Am fost plătit conform celor propuse de mine și tarifelor care erau pe piață la momentul respectiv. În cursul anului 2006 sau 2007, băiatul meu a fost cercetat pentru furt calificat, dosarul fiind instrumentat de poliție, unde l-am însoțit și eu la un moment dat. Eu cu domnul T. nu am discutat despre dosarul băiatului meu, dar eu cred că acesta îl cunoștea pe băiatul meu întrucât a fost cu mine la vilă pe o perioadă de circa o săptămână, fără însă ca să presteze vreo muncă. Nu mai rețin ce discuții am avut cu băiatul meu după ce acesta a fost la Parchet. Eu nu l-am însoțit pe băiat la Parchet, probabil soția a fost cea care fost cu el la domnul prim-procuror. Din câte îmi aduc aminte fapta de care e acuzat fiul meu era una care a cauzat un prejudiciu mic ce a fost recuperat pentru această faptă a primit un avertisment. La momentul respectiv fiul meu avea 16 ani. Eu am continuat să desfășor activități la vila din... și după ce fiul meu era în cercetări, fiind plătit conform înțelegerii, iar la casa inculpatului am efectuat o reparație mică, o singură dată, reparație pentru care nu am fost plătit și nici nu se punea problema, deoarece era o reparație simplă. ... Pe lângă suma de bani cu care am fost plătiți am primit și mâncare.*

Înalta Curte constată că ulterior efectuării lucrărilor de instalație la ... de către martori, inculpatul T.N. a adoptat la data de 19 octombrie 2006 soluția de netrimiteră în judecată a minorului B.B., într-o cauză instrumentată de alt procuror.

Ca urmare, văzând și secțiunea anterioară, Înalta Curte apreciază că față de acest act material, sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită prevăzută de art. 254 Cod penal anterior.

În ceea ce privește dosarul nr. 219/P/2007 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Toplița

În actul de acuzare s-a reținut că, în baza aceleiași rezoluții infracționale, în calitate de prim procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria Toplița, având în lucru dosarul nr. 219/P/2007 privind pe învinuiții N.L. și T.A.A., cercetați sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de amenințare și distrugere, în schimbul determinării părții vătămate să-și retragă plângerea și adoptării unei soluții favorabile de scoatere de sub urmărire penală, a pretins numitului N.L. să-i execute, în cursul anului 2007, diferite lucrări la vila familiei sale Costinești, Vila „A.”, contravaloarea prestațiilor efectuate de către acesta și neachitate ridicându-se la suma de 640 lei.

Prin rezoluția din 5 martie 2007 s-a confirmat de către procurorul M.P. începerea urmăririi penale față de N.L. și T.A.A. pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 192

alin. 2, art. 217 alin. 1, art 193 alin. 1 Cod penal anterior și respectiv art. 192 alin. 2 și art. 193 alin. 1 Cod penal anterior pentru o faptă comisă la data de 02.02.2007 la locuința martorului P.V.. Deși dosarul se afla în supravegherea procurorului ce a dispus începerea urmăririi penale, inculpatul T.N. a luat la data de 04.04.2007 declarații celor doi învinuiți și părții vătămate P.V. și a dispus prin rezoluție scoaterea de sub urmărire penală.

În declarația dată de martorul P.V. în fața Înaltei Curți acesta a confirmat că a fost chemat la sediul parchetului și i-a fost luată o declarație de către inculpatul T.N.: *dl Procuror T. mi-a luat o declarație despre cum m-am împăcat cu ei... am fost chemat la parchet. Acolo am dat declarație și le-am cerut să nu mai aibă treabă cu mine... le-a zis dl procuror să își vadă de treabă... el a zis să mă împac cu ei, dar eu eram împăcat cu ei de a doua zi după incident. Nu am primit despăgubiri pentru reparații* (f. 188 verso, ICCJ).

De asemenea, în declarațiile date atât în cadrul urmăririi penale, cât și la instanța de fond, martorul P.V. a confirmat faptul că inculpatul T.N. i-a spus să se împace cu învinuiții din cauza în care era implicat ca parte vătămată (*dl. Procuror mi-a spus să mă împac cu ei însă eu deja mă împăcasem* - f. 193, d. CA Cluj -; *Inclusiv dl. Prim procuror mi-a spus că sigur nu o să mai aibă treabă cu mine, înțelegând că afirmația dlui procuror este o garanție pentru mine că nu o să mai am probleme cu cei doi* - f. 169, vol. I, d. UP).

Acest aspect a fost confirmat și de martorul N.L. care a precizat că *dl. Prim Procuror T.N. efectiv a garantat pentru noi, afirmând că nu o să mai avem probleme cu el și să ne împăcăm pentru a nu intra la pușcărie* (f. 71, vol I, d. UP)

Ulterior începerii urmăririi penale față de cei doi, inculpatul T.N. i-a solicitat martorului să execute anumite lucrări la Vila ... din.... De asemenea, se mai constată că martorul N.L. mai lucrase pentru inculpat la aceeași vilă anterior.

Martorul N.L. nu a putut fi audiat nemijlocit în fața instanței de apel, acesta fiind plecat în străinătate, însă în fața instanței de fond a precizat, în prezența apărătorului ales al (av. A.C.) inculpatului că: *Eu am acceptat să lucrez la acesta și pentru că mă gândeam că o să obțin o soluția bună în dosar și în acest fel o să fie bine și pentru mine și pentru dânsul. În legătură cu plata serviciilor prestate la vila din... arăt că nu eu am fost cel care am stabilit suma de achitat pentru fiecare zi de lucru, ci domnul procuror făcea un calcul și acceptam ce mi se propunea. Precizez că sumele pe care mi le oferea nu erau suficiente și în general pentru activități de aceeași natură pretindeam circa 50-60 de lei/zi...în legătură cu sumele primite de la inculpat acesta era cel care propunea și eu acceptam întotdeauna fără să fac comentarii. Nu m-am gândit să solicit mai mult pentru că mă gândeam că îmi rezolvă cazurile"*(f. 47, d. CA Cluj).

Cu ocazia audierii în fața organelor de urmărire penală, martorul N.L. a declarat că știa că nu va fi plătit corespunzător pentru munca prestată, dar a acceptat solicitarea acestuia crezând că dosarul va fi soluționat favorabil: *eu am înțeles că, dacă accept propunerea dumnealui, situația dosarului meu va fi una favorabilă mie* (f. 70, vol. I, d. UP) ... *știam că este destul de rău platnic că nu plătește aproape deloc, dar m-am gândit că, acceptând propunerea dumnealui, mi se va da o soluție favorabilă* (f. 70, vol. I, d. UP). Martorul N.L., a declarat la instanța de fond, fiind audiat în prezența apărătorului ales al inculpatului (av. A.C.): *l-am cunoscut pe domnul procuror cu ocazia audierii mele într-un dosar penal pentru lovire și violare de domiciliu. Nu-mi aduc aminte exact care a fost momentul, dar domnul prim-procuror mi-a solicitat să desfășor anumite activități la vila dânsului din... și în acest*

sens am fost căutat și prin telefon și acasă, iar eu am acceptat. În timpul cercetării mele penale domnul prim-procuror mi-a recomandat să o caut pe partea vătămată, să încerc să mă împac cu aceasta, dar nu mi-a spus niciodată că în schimbul serviciilor prestate la vila din... voi primi o soluție favorabilă. Eu am acceptat să lucrez la acesta și pentru că mă gândeam că o să obțin o soluție bună în dosar și în acest fel o să fie bine și pentru mine și pentru dânsul. În legătură cu plata serviciilor prestate la vila din... arăt că nu eu am fost cel care am stabilit suma de achitat pentru fiecare zi de lucru, ci domnul procuror făcea un calcul și acceptam ceea ce se propunea. Precizez că sumele pe care mi le-a oferit nu erau suficiente și în general pentru activități de aceeași natură pretindeam circa 50-60 de lei/zi, și anume de dimineața până seara. Inculpatul mi-a asigurat circa 3 mese/zi și un pachet de țigări/zi. Acea sumă de 50-60 de lei pe care aș fi putut-o câștiga nu include de asemenea mesele pentru că altfel ar fi fost circa 80 de lei/zi. Am fost de mai multe ori să lucrez la vila din..., ultima dată fiind în anul 2008. Plata era făcută la întoarcerea de la ..., cu mențiunea că de fiecare dată stăteam circa o săptămână - două săptămâni.

Eu am mai avut un dosar penal în anul 2006 sau 2007, aflat în instrumentare tot la domnul procuror T., cred că tot lovire și arăt că și în aceea perioadă am desfășurat activități la vila din.... Și în acel dosar m-am împăcat cu partea vătămată, iar alte amănunte nu-mi amintesc decât că în perioada respectivă am mers la vila din..., am desfășurat activități și am fost plătit la fel ca în 2008.

Din ce îmi aduc aminte suma cea mai mare mi-a fost plătită pentru o perioadă de aproximativ o lună de zile lucrate la vila în Costinești și aceasta a fost în perioada în care am lucrat la Costinești inculpatul m-a tratat corespunzător, s-au asigurat mesele, nu am avut alte probleme.

Nu-mi aduc aminte exact în ce perioadă, dar o dată inculpatul m-a căutat chiar acasă la orele dimineții și m-a întrebat de ce nu merg să lucrez la vilă spunându-mi „ce, atunci am fost bun, acum nu mai sunt bun?!” și astfel m-am dus și am răspuns solicitării de a presta în continuare muncă la vilă. Inițial nu mai fusesem de acord să merg să lucrez la vila din... și a trecut o săptămână sau două până la momentul în care am fost căutat de către inculpat. Eu nu am mai fost de acord să merg să lucrez pentru că soția nu a fost de acord, nu ne mai ajungeau banii. Eu lucrez cu ziua în perioada respectivă, mai mergeam la pădure și câștigam între 800 000 și 1 000 000 de lei vechi (optsute și un milion), fără mese pentru că luam masa acasă.

În legătură cu ultima deplasare la Costinești la care am făcut referire arăt că într-adevăr eu am vorbit cu inculpatul și i-am spus că voi merge să lucrez la vilă, dar în ziua în care a trebuit să merg m-am răzgândit și în acest context m-a căutat acasă. Arăt că nu am primit un avans pentru acea deplasare inculpatul dându-mi suma de 100 000 de lei vechi chiar în ziua în care m-a căutat acasă. Este posibil ca acea sumă să fi fost mai mare pentru că soția mea a primit-o și este posibil să fi fost chiar 400 000 de lei.

A fost o situație în care fiica mea m-a însoțit pe litoral și a stat împreună cu mine în aceeași încăpăre însă nu într-o cameră din vilă, ci într-o cameră de lângă Centrală. Aceasta a stat vreo două săptămâni. I s-a asigurat aceeași mâncare pe care o primeam și eu și, după circa o săptămână și jumătate sau două săptămâni au apărut unele discuții între mine și inculpat, legate de calitatea mâncării pe care o primea fiica mea. Acesta a plătit și

fiicei mele biletul de tren.

În legătură cu sumele de bani primite de la inculpat acesta era cel care propunea și eu acceptam întotdeauna fără să fac comentarii. Nu m-am gândit să solicit mai mult pentru că mă gândeam că „îmi rezolvă cazurile”. S-au terminat cu împăcări acele cazuri astfel că nu s-a pus problema vreunei înțelegeri pe sume de bani.

Când am fost audiat în acest dosar la Toplița m-a audiat un domn despre care credeam că este procuror și la Târgu Mureș am fost audiat de o doamnă procuror și același domn. Polițistul care a făcut cercetările în dosarul cu infracțiunea de lovire nu a discutat cu mine despre vreo posibilitate de împăcare cu partea vătămată.

În fața instanței de apel, în dezbateri, apărarea însăși a invocat declarația martorului N.L. din fazele anterioare apelului pe aspectul că împăcarea părților N.L. și T.A.A. cu P.V. ar fi fost voluntară. În acest punct al argumentelor trebuie amintit că obiectul cercetării îl constituia art 192 alin. 2, art. 217 alin. 1, art 193 alin. 1 Cod penal anterior (violare de domiciliu, distrugere, amenințare), iar împăcarea, văzută ca o cauză de stingere sau împiedicare a exercitării acțiunii penale era posibilă în cazul infracțiunii de violare de domiciliu în varianta tip, însă nu și în varianta agravată reținută în cauză.

Revenind la audierea martorului N.L. din fazele anterioare apelului se constată că în fața instanței de fond acesta a fost audiat în procedură contradictorie, apărarea având posibilitatea reală de a cunoaște conținutul, a valorifica întrebările relevante și a combate aspectele acuzatorii cu probe eficiente, aspect ce a condus la folosirea în dezbateri de către apărare a acestui probatoriu și în consecință a fost evaluat și de instanța de apel.

În fața instanței de apel a fost audiat martorul T.A. care a susținut că martorul N.L. a lucrat pentru inculpat. Deși acesta precizase menține declarațiile anterioare întrucât corespund adevărului, în cursul audierii a revenit fără vreo explicație, cu excepția intervenției uitării, asupra unor elemente susținute anterior: *cunosc că N.L. a lucrat la Costinești, într-o vară, pentru dl T. și a fost plătit, însă nu îmi amintesc în ce an s-a întâmplat...*

Partea vătămată și-a retras plângerea cu condiția ca noi să-i refacem poarta.... La parchet am discutat să ducem scândura și vopseaua pentru ca dl P.V. să-și retragă plângerea. La acea discuție dl T. nu a fost prezent.... nu îmi amintesc. În cameră la parchet am fost eu, dl Portic, dl T. și cumnatul meu. În anii 2007-2008 ziua de lucru se plătea cu 30-35 lei (f. 145, d. ICCJ).

Înalta Curte va reține în ansamblul probator și datele evocate de martor în declarațiile anterioare apreciind față de precizarea sa din debutul declarației (*mențin declarațiile date anterior întrucât acestea corespund adevărului*) că diferențele de conținut sunt consecința trecerii timpului și implicit a uitării.

Din cele evocate mai sus rezultă că inculpatul T.N., în calitate de prim procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Toplița, după confirmarea începerii urmăririi penale față de numiții N.L. și T.A. de către alt procuror, a solicitat martorului N.L. să presteze muncă în favoarea sa, la Vila ... din..., iar ulterior, la data de 04.04.2007, a dispus, în favoarea acestuia, o soluție favorabilă de scoatere de sub urmărire penală, într-o cauză instrumentată de alt procuror.

Ca urmare, Înalta Curte apreciază că față de acest act material, sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită prevăzută de art. 254 Cod penal anterior.

În legătură cu dosarul nr. 821/P/2007 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Toplița

În actul de sesizare s-a reținut că inculpatul T.N., în baza aceleiași rezoluții infracționale, în calitate de prim procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria Toplița, având în lucru dosarul nr. 821/P/2007 privind pe învinuiții N.L., C.M.V. și B.L.V., cercetați sub aspectul săvârșirii infracțiunii de lovire și alte violențe, în schimbul determinării părții vătămate să-și retragă plângerea și adoptării unei soluții favorabile de încetare a urmăririi penale a celor trei învinuiți, a pretins numitului N.L. să-i execute, în cursul anului 2008, diferite lucrări la vila din..., Vila „A.”, contravaloarea prestațiilor efectuate de către acesta și neachitate ridicându-se la suma de 3.960 lei. Urmare a plângerii formulate de partea vătămată P.J. împotriva numiților N.L., C.M.V. și B.L.V., s-a format dosarul nr. 821/P/2007 și s-a dispus la 21.01.2008 prin rezoluția procurorului D.A. confirmarea începerii urmăririi penale față de cei trei.

Deși dosarul se afla în supravegherea procurorului D.A., la data de 19.06.2008 inculpatul T.N. a adoptat o soluție de încetare a urmăririi penale cu privire la persoanele cercetate pentru săvârșirea infracțiunii de lovire prev. de art. 180 alin. 1 Cod penal anterior, ca urmare a retragerii plângerii prealabile. Ulterior confirmării începerii urmăririi penale față de cei trei făptuitori, inculpatul T.N. a solicitat numitului N.L. să meargă din nou la Costinești pentru a presta servii în favoarea sa, însă pentru o perioadă mai lungă de timp.

Înalta Curte constată, în baza probelor administrate nemijlocit în fața instanței de apel, că inculpatul T.N. l-a determinat pe martorul N.L. să presteze în favoarea sa diverse activități, inclusiv la Vila ... din..., acesta din urmă considerând că prin serviciile aduse inculpatului va putea primi o soluție favorabilă în dosarul nr. 821/P/2007.

Martorul N.L. nu a putut fi audiat nemijlocit în fața instanței de apel, astfel cum s-a arătat și anterior, fiind plecat din țară și fără a se putea afla domiciliul actual. În fața instanței de apel, în dezbateri, apărarea însăși a invocat declarația martorului N.L. din fazele anterioare pentru a dovedi că nu i s-a condiționat soluționarea dosarului de prestarea unor munci în favoarea inculpatului. Astfel martorul N.L., a declarat la instanța de fond, fiind audiat în prezența apărătorului ales al inculpatului (av. A.C.), în ședința publică din 16.09.2012: *...l-am cunoscut pe domnul procuror cu ocazia audierii mele într-un dosar penal pentru lovire și violare de domiciliu. Nu-mi aduc aminte exact care a fost momentul, dar domnul prim-procuror mi-a solicitat să desfășor anumite activități la vila dânsului din... și în acest sens am fost căutat și prin telefon și acasă, iar eu am acceptat. În timpul cercetării mele penale domnul prim-procuror mi-a recomandat să o caut pe partea vătămată, să încerc să mă impac cu aceasta, dar nu mi-a spus niciodată că în schimbul serviciilor prestate la vila din... voi primi o soluție favorabilă. Eu am acceptat să lucrez la acesta și pentru că mă gândeam că o să obțin o soluție bună în dosar și în acest fel o să fie bine și pentru mine și pentru dânsul.*

În legătură cu plata serviciilor prestate la vila din... arăt că nu eu am fost cel care am stabilit suma de achitat pentru fiecare zi de lucru, ci domnul procuror făcea un calcul și acceptam ceea ce se propunea. Sumele pe care mi le-a oferit nu erau suficiente și în general

pentru activități de aceeași natură pretindeam circa 50-60 de lei/zi, și anume de dimineața până seara. Inculpatul mi-a asigurat circa 3 mese/zi și un pachet de țigări/zi. Acea sumă de 50-60 de lei pe care aș fi putut-o câștiga nu include de asemenea mesele pentru că altfel ar fi fost circa 80 de lei/zi.

Am fost de mai multe ori să lucrez la vila din..., ultima dată fiind în anul 2008. Plata era făcută la întoarcerea de la ..., cu mențiunea că de fiecare dată stăteam circa o săptămână - două săptămâni.

Eu am mai avut un dosar penal în anul 2006 sau 2007, aflat în instrumentare tot la domnul procuror T., cred că tot lovire și arăt că și în aceea perioadă am desfășurat activități la vila din.... Și în acel dosar m-am împăcat cu partea vătămată, iar alte amănunte nu-mi amintesc decât că în perioada respectivă am mers la vila din..., am desfășurat activități și am fost plătit la fel ca în 2008.

Din ce îmi aduc aminte suma cea mai mare mi-a fost plătită pentru o perioadă de aproximativ o lună de zile lucrate la vila din... și aceasta a fost în perioada în care am lucrat la Costinești inculpatul m-a tratat corespunzător, s-au asigurat mesele, nu am avut alte probleme.

Nu-mi aduc aminte exact în ce perioadă, dar o dată inculpatul m-a căutat chiar acasă la orele dimineții și m-a întrebat de ce nu merg să lucrez la vilă spunându-mi „ce, atunci am fost bun, acum nu mai sunt bun?!” și astfel m-am dus și am răspuns solicitării de a presta în continuare muncă la vilă. Inițial nu mai fusesem de acord să merg să lucrez la vila din... și a trecut o săptămână sau două până la momentul în care am fost căutat de către inculpat. Eu nu am mai fost de acord să merg să lucrez pentru că soția nu a fost de acord, nu ne mai ajungeau banii. Eu lucrez cu ziua în perioada respectivă, mai mergeam la pădure și câștigam între 800 000 și 1 000 000 de lei vechi (optsute și un milion), fără mese pentru că luam masa acasă.

În legătură cu ultima deplasare la Costinești la care am făcut referire arăt că într-adevăr eu am vorbit cu inculpatul și i-am spus că voi merge să lucrez la vilă, dar în ziua în care a trebuit să merg m-am răzgândit și în acest context m-a căutat acasă. Arăt că nu am primit un avans pentru acea deplasare inculpatul dându-mi suma de 100 000 de lei vechi chiar în ziua în care m-a căutat acasă. Este posibil ca acea sumă să fi fost mai mare pentru că soția mea a primit-o și este posibil să fi fost chiar 400 000 de lei.

A fost o situație în care fiica mea m-a însoțit pe litoral și a stat împreună cu mine în aceeași încăpere însă nu într-o cameră din vilă, ci într-o cameră de lângă Centrală. Aceasta a stat vreo două săptămâni. I s-a asigurat aceeași mâncare pe care o primeam și eu și, după circa o săptămână și jumătate sau două săptămâni au apărut unele discuții între mine și inculpat, legate de calitatea mâncării pe care o primea fiica mea. Acesta a plătit și fiicei mele biletul de tren.

În legătură cu sumele de bani primite de la inculpat acesta era cel care propunea și eu acceptam întotdeauna fără să fac comentarii. Nu m-am gândit să solicit mai mult pentru că mă gândeam că „îmi rezolvă cazurile”, S-au terminat cu împăcări acele cazuri astfel că nu s-a pus problema vreunei înțelegeri pe sume de bani.

Când am fost audiat în acest dosar la Toplița m-a audiat un domn despre care credeam că este procuror și la Târgu Mureș am fost audiat de o doamnă procuror și același

domn. Polițistul care a făcut cercetările în dosarul cu infracțiunea de lovire nu a discutat cu mine despre vreo posibilitate de împăcare cu partea vătămată (f. 47 verso, d. CA Cluj).

Martorul N.L. a susținut în cursul urmăririi penale aceleași aspecte: *după ce am avut acest incident în barul din Mun. Toplița, m-am întâlnit cu dl. Prim procuror T.N., cred că m-am dus la domiciliul dumnealui de l-am ajutat să-și mute niște mobilă, ocazie cu care i-am povestit că iar am probleme cu legea... Dl prim procuror mi-a spus că lasă că o să vedem ce putem face (f. 71 verso, vol. I, d. UP)...sub promisiunea că lucrurile vor fi rezolvate favorabil, am acceptat să mă duc la lucru la dl. Prim procuror, în primăvara anului 2008 (f. 71 verso, vol. I, d. UP)... chiar dacă am fost puși uneori în situații în care am fost înjosiți și am rămas fără mâncare, am acceptat să lucrăm pentru dl. Prim procuror T.N., care deține o funcție importantă într-un oraș mic, pentru ca în schimb dumnealui să ne ajute în dosarele penale în care eram cercetați (f. 72, vol. I, d. UP).*

Această consecvență a celor declarate de martor în cele două faze ale procesului penal, trimiterea apărării la aceste declarații, dar și acordarea posibilității reale apărării de a combate datele în acuzare conținute în declarații, atât în cursul audierii, cât și ulterior sunt argumente care îndrituiesc instanța de control judiciar să le mențină în ansamblul probator și să le dea relevanță în apel.

Fiind audiată în fața Înaltei Curți, matora T.M., concubina martorului N.L. a confirmat că acesta a lucrat pentru inculpatul T.N., dar a precizat că nu în perioada în care era cercetat penal: *Acesta a lucrat la dl T.N.. A fost plătit cu 30-40 lei pe zi. Acesta era ziler, iar la dl T. nu cunosc cu ce s-a ocupat. Cred că a lucrat pentru dl T. 2-3 săptămâni... a venit la noi pentru a-l lua pe L.N. la muncă... da. Acesta a fost de acord să plece la lucru (f. 144, d. ICCJ). Înalta Curte reține că matora T.M. audiată în apel la termenul din 08 octombrie 2014, a revenit asupra unor aspecte esențiale, în contextul în care a precizat și faptul că declarațiile anterioare reflectă adevărul și le menține (in fața blocului a venit dl. prim procuror T. și l-a strigat pe concubinul meu să iasă afară. Acesta s-a ascuns în balcon, iar eu l-am lăsat înăuntru pe dl prim procuror care i-a reproșat că se ascunde de el.. și că atunci când a avut nevoie a fost bine. Concubinul meu s-a îmbrăcat și a plecat revenind după mai multe zile, spunându-mi că la dus la muncă la Costinești. Înainte de a pleca i-a spus dlui T. că nu am mâncare pentru copii și acesta mi-a dat 10 lei - f. 157 verso, vol. I, d. UP).*

Inculpatul T.N. în fața instanței de apel a susținut că: *În legătură cu declarația martorului N.L. fac precizarea că nu am insistat împotriva poziției sale declarate de refuz de a-l convinge să lucreze pentru mine. M-am deplasat la ușa domnului N. pentru a-i solicita să vină la muncă, dar aceasta numai pe fondul înțelegerii noastre anterioare și a acordului său. Dl N. se răzgândise în aceeași dimineață, iar eu nu aveam de unde să știu. Totuși a plecat la vila familiei noastre de la (f. 158 verso, 159, d. ICCJ). În fața instanței de apel inculpatul a mai susținut: aș dori să arăt că niciodată nu am purtat discuții cu ei în sensul că o să-i ajut în dosare sau că o să le dau soluții favorabile. Nu aveam în acel moment dosare în instrumentare, au lucrat la mine anterior declanșării cercetărilor lor sau a fiului lui B.A.. Aceste persoane erau fără loc de muncă și lucrau și la alte persoane, erau angajați sporadic. Nu am insistat în pofida voinței lor să presteze munci în favoare mea și la solicitarea mea (f. 158 verso, d. ICCJ). În fața instanței de fond inculpatul a confirmat aceleași aspecte susținând: în legătură cu dosarul 821/P/2007 a fost implicat N.L. alături de alte două persoane însă doar N. a fost cel care a prestat anumite lucrări la Vila Ana și în gospodăria proprie, dar eu*

nu mi-am dat seama că este unul și același cu cel cunoscut, existând propunerea de încetare a urmăririi penale încă de la poliție (f. 10 verso, d. CA Cluj).

Având în vedere cele evocate mai anterior, din materialul probator prezentat rezultă că inculpatul T.N. a solicitat martorului N.L. să presteze muncă în folosul său la Vila Ana 2000 din... sub promisiunea soluționării favorabile a dosarului în care martorul era cercetat pentru infracțiunea de lovire. La data de 19 iunie 2008 inculpatul a emis soluția de încetare a urmăririi penale pentru săvârșirea infracțiunii de lovire ca urmare a retragerii plângerii prealabile, într-o cauză instrumentată de alt procuror.

Ca urmare, Înalta Curte apreciază că față de acest act material, sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită prevăzută de art. 254 Cod penal anterior.

În legătură cu dosarul nr. 151/P/2009 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Toplița

În actul de sesizare s-a mai reținut că inculpatul T.N., în baza aceleiași rezoluții infracționale, în calitate de prim procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria Toplița, având în lucru dosarul nr. 151/P/2009 privind pe G.L. și G.P., cercetați sub aspectul săvârșirii infracțiunii de braconaj piscicol, în schimbul adoptării unei soluții favorabile de scoatere de sub urmărire penală a acestora și aplicarea unei sancțiuni cu caracter administrativ, a pretins numitului G.L. să-i execute, în cursul anului 2009, diferite lucrări la gospodăria sa, contravaloarea prestațiilor efectuate de către acesta și neachitate ridicându-se la suma de 200 lei.

În data de 26.02.2009, numiții G.L. și G.P. au fost surprinși în zona localității Gălăuțal, jud. Harghita, la pescuit, cu unelte confecționate manual, pentru care nu dețineau autorizație, fapt ce a determinat constituirea pe rolul Parchetului de pe lângă Judecătoria Toplița a dosarului nr. 151/P/2009.

Prin rezoluția din 8 mai 2009, inculpatul T.N. a confirmat începerea urmăririi penale față de cei doi cu privire la infracțiunea de braconaj prevăzută de art. 64 lit. k din OUG 23 din 05.03.2008 și a trimis dosarul la Poliția Municipiului Toplița pentru continuarea cercetărilor.

Cu ocazia audierii numiților G.L. și G.P. la sediul Parchetului de pe lângă Judecătoria Toplița, inculpatul le-a transmis acestora că vor fi trimiși în judecată sau vor primi o amendă. După terminarea declarațiilor inculpatul T.N. i-a solicitat martorului G.L. să îl aștepte pe hol. ***Eu și fratele meu am fost chemați la parchet, la dl procuro T.. Acolo am fost audiat în legătură cu faptele de braconaj. Nu mi-a spus nimic pe moment, mi-a spus să îl aștept afară din birou pe holul clădirii. Pe hol m-a întrebat dacă lucrez undeva, și i-am răspuns că la acel moment nu lucrez. În acest context mi-a spus că are nevoie să lucrez câteva zile la reparatul unui gard, la grădina dlui T.. Am fost două trei zile, după-amiaza, la lucru, la gard. Am făcut 50 m de gard din scândură. Am fost plătit pentru acest serviciu primele două zile câte 20 lei și a treia zi cu 30 lei (f. 79 verso, d. ICCJ).***

Martorul G.L. a declarat că inculpatul T.N. nu i-a condiționat în mod expres soluționarea favorabilă a dosarului în care era cercetat de prestarea muncii în propria gospodărie, dar a înțeles că, dacă va accepta propunerea, are șanse ca el și fratele său să primească o soluție favorabilă : *atunci când am muncit la gard am discutat cu dl T. despre dosarul meu. Dl T. mi-a spus că urma să finalizeze dosarul. Eu m-am gândit că îl va finaliza*

bine, respectiv cu o amendă, întrucât am mai avut una anterior, dată de Parchetul Reghin. Dar nu i-am cerut dl T. o astfel de soluție și nici acesta nu mi-a vorbit despre o astfel de soluție. (f. 80, d. ICCJ); suma a fost stabilită de către domnul procuror, acesta nu m-a întrebat cât pretind, dându-mi banii după fiecare zi lucrată. Eu am acceptat să desfășor această activitate și pentru că nu aveam de lucru, dar m-a gândit că poate o să mi se rezolve problemele mai simplu (f. 48, d. CA Cluj).

De asemenea, faptul că martorul G.L. a efectuat muncă în folosul inculpatului T.N. a fost confirmat și de inculpat, atât în fața instanței de apel, cât și de fond, arătând: *am confirmat propunerea de scoatere de sub urmărire penală fiind vorba de o faptă minoră, eu dându-mi seama că unul dintre învinuiți, respectiv G.L. este cel care a efectuat anumite lucrări în gospodăria mea* (f. 11, d. CA Cluj).

Ulterior finalizării muncii în favoarea inculpatului T.N., prin ordonanța din 29.06.2009 inculpatul a dispus scoaterea de sub urmărire penală a numiților G.L. și G.P. și aplicarea unei sancțiuni cu caracter administrativ în temeiul art. 10 lit. b¹ Cod procedură penală anterior coroborat cu art. 91 Cod penal. Aspect confirmat și de martorul G.L. în declarația dată în fața Înaltei Curți: *am primit o amendă de cca 270 lei. Hârtia mi-a venit acasă în plic și cred că era semnată de dl T.. Am primit această amendă în iunie – începutul lui iulie 2010, respectiv după ce am lucrat la gard* (f. 79 verso, d. ICCJ).

Înalta Curte constată că prin fapta de a solicita martorului G.L. să presteze muncă în folosul său, imediat după audierea sa în dosarul în care era cercetat pentru săvârșirea infracțiunii de braconaj, audiere în care a adus la cunoștința acestuia că există posibilitatea trimiterii în judecată sau aplicării unei sancțiuni administrative, inculpatul T.N. a urmărit și acceptat că inculpatul va presta respectiva activitate sub beneficiul soluționării favorabile a cauzei. De asemenea, instanța are în vedere că acordul exprimat a fost influențat de situația juridică în care era implicat martorul, situație gestionată chiar de cel ce pretindea munca. Inculpatul a stabilit în mod unilateral suma ce urma să fie plătită persoanei ce presta muncă în folosul său, bazându-se pe imposibilitatea persoanei de a negocia și a solicita o sumă mai mare ce ar fi reprezentat contravaloarea reală a activității prestate și profitând de așteptările acesteia că va primi o soluția favorabilă în cauza în care era cercetat.

Ca urmare, Înalta Curte apreciază că față de acest act material, sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii de luare de mită prevăzută de art. 254 Cod penal anterior.

Unitatea de rezoluție infracțională

Toate aceste acte de executare distincte, analizate anterior au fost grupate de către procuror în cadrul unei unități legale infracționale, prin reținerea art. 41 alin 2 Cod penal anterior. Aceasta fiind o situație de favoare față de ipoteza concursului de infracțiuni, Înalta Curte va menține caracterizarea în drept astfel cum a fost stabilită.

2. În ceea ce privește infracțiunea de efectuare de operațiuni financiare, ca acte de comerț, incompatibile cu funcția:

Potrivit art. 12 lit. a din Legea nr. 78/2000, este incriminată efectuarea de operațiuni financiare, ca acte de comerț, incompatibile cu funcția, atribuția sau însărcinarea pe care o îndeplinește o persoană, dacă sunt săvârșite în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite.

Operațiunile financiare, ca acte de comerț trebuie realizate efectiv de către inculpat în nume propriu. În cauză acestea aparțin unor terți, respectiv fiicelor sau fratelui inculpatului. Înalta Curte constată că inculpatul a sprijinit rudele menționate în desfășurarea acestor activități. Efortul personal la edificarea vilei incluse în circuitul hotelier, prin găsirea forței de lucru și suportul financiar acordat edificării imobilului nu dovedesc și implicarea în actele ulterioare de comerț, după cum simpla prezență în piață și însoțirea transportului cu brazi nu dovedesc că actele comerciale erau realizate în persoană proprie.

Din descrierea acuzațiilor rezultă ca operațiunile financiare ca acte de comerț au avut drept scop obținerea unui beneficiu financiar chiar de către inculpat, însă acesta nu este în nici un fel individualizat în actul de sesizare, nici în cazul serviciilor hoteliere, nici în cazul comercializării brazilor, aspect ce ar fi ajutat la reținerea existenței laturii obiective.

Întrucât acuzarea nu a putut dovedi că actele de comerț au fost săvârșite de inculpat în nume propriu și aplicând principiul *in dubio pro reo*, Înalta Curte va menține soluția de achitare pronunțată de instanța de fond.

În legătură cu oferirea de servicii hoteliere, în sarcina inculpatului T.N. s-a reținut săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 12 lit. a din Legea nr. 78/2000 modificată cu aplicarea art. 41 alin. 2 Cod penal anterior (2 acte materiale) constând în faptul că a efectuat operațiuni financiare ca acte de comerț, incompatibile cu funcția de procuror, conform dispozițiilor art. 5 alin. 1 din Legea nr. 303/2004, oferind contracost servicii hoteliere la ..., unde este administrator de fapt, precum și faptul că, în baza aceleiași rezoluții infracționale, în cursul lunii decembrie 2008, înainte de Crăciun, a efectuat operațiuni financiare ca acte de comerț, incompatibile cu funcția de procuror, oferind în piețele din Mun. Reghin și com. Sîngeorgiu de Mureș, jud. Mureș, spre vânzare, brazi, fiind surprins de către organele de control cu mai multe nereguli.

Cu privire la oferirea contracost de servicii hoteliere la Vila ... din... se constată că socrii inculpatului T.N., au achiziționat un teren în suprafață de 814,13 mp, teren intravilan fără construcții, teren pe care au edificat, conform autorizației de construire nr. .../2000 o construcție locuință P+M, iar ulterior au achiziționat în baza contractului de vânzare cumpărare ... din 08 mai 2006, terenul în suprafață de 804,13 mp. Construcția edificată, realizată la data vânzării în proporție de 50% a fost vândută fiicelor inculpatului T.A., T.E. și T.O., în cote egale pentru fiecare, vânzătorii B.M. și B.E. păstrându-și dreptul de uzufruct viager. La 31 iulie 2007, s-a încheiat proces verbal de recepție finală a construcției edificate pe terenul mai sus menționat, din care a rezultat că obiectivul a fost finalizat, fiind compus din parter plus etaj, iar ulterior s-a constatat că au fost executate lucrări prin supraetajarea cu două niveluri fără autorizația de construcție.

Din modul în care a fost edificată și utilizată, construcția a avut destinația unei structuri de primire turistică, fiind denumită „Vila ...” cu adresa în ..., aceasta fiind prevăzută cu 48 camere, care au început să fie oferite pentru cazare începând cu anul 2007.

În declarația dată în fața Înaltei Curți, inculpatul T.N. a declarat că nu s-a ocupat de activitatea comercială referitoare la Vila din... (f. 160, d. ICCJ).

Din declarațiile martorilor audiați în mod nemijlocit în fața instanței de apel a rezultat faptul că nu cunoșteau dacă vila din... era folosită în scopuri comerciale, iar de administrarea acesteia se ocupa familia inculpatului T.N..

În acest sens, martorul C.E. a declarat: *cunosc din auzite că inculpatul și-a construit o vilă la Costinești, însă nu am fost niciodată acolo... din auzite cunosc că vila se închiria, însă nu știu cine se ocupa de aceasta. Cred că se ocupa familia* (f. 77 verso, d. ICCJ). Martora B.M. a declarat: *Cunosc că familia dlui T. are o vilă la Costinești ... nu știu cum este folosită sau dacă este gata* (f. 74 verso, d. ICCJ), *din discuțiile purtate am înțeles că vila din... era a socrilor inculpatului, iar acesta îi ajuta mergând acolo în fiecare vară* (f. 164, d. CA Cluj).

De asemenea, nici martorul V.G., șoferul inculpatului pentru o perioadă de 10 ani de zile, nu a confirmat cu certitudine activitatea întreprinsă de inculpatul T.N. în legătură cu vila din...: *După ce au început cercetările în cauză mi-a spus dacă vreau să merg la vila sa din... ... Invitația la vila din... a fost cu titlu gratuit întrucât am fost șoferul acestuia atâta vreme* (f. 84-85 d. ICCJ), *eu nu cunosc cine sunt proprietarii acestei vile, am înțeles că fetele și familia d-lui T. se ocupă de vila respectivă, iar inculpatul mergea în fiecare vară acolo. Nu am fost la vila din... niciodată și nu cunosc efectiv care era activitatea inculpatului în legătură cu administrarea vilei. Eu știam că este a fam. T. iar inculpatul de mai multe ori ne-a propus să mergem să ne cazăm la vilă unde erau soția, fetele spunând că nu va trebui să plătim nimic. Atunci când eram în anumite deplasări de serviciu cu dl. T. acesta era contactat telefonic de diverse persoane care doreau să se cazeze la vila de al Costinești iar acesta le indica să ia legătura cu soția sau cu fetele, am înțeles că era vorba de prieteni și cunoștințe care erau apropiate familiei* (f. 165, d. CA Cluj).

Totodată declarația martorei S.L. confirmă faptul că inculpatul își ajuta familia în perioada estivală la vila din...: *cunoșteam că socrii procurorului T. aveau o vilă la Costinești, iar pe perioada verii știam că îi ajută împreună cu familia. Într-o ocazie, în 2006 sau 2007 am dormit și eu la vila din... o noapte sau două* (f. 110, d. ICCJ).

În ceea ce privește declarația martorei S.V., văzând maladia de care suferă, stadiul evolutiv, momentul luării declarațiilor anterioare în raport cu stadiul probabil al bolii și consecințele acesteia ce afectează memoria, Înalta Curte va exclude declarația din ansamblul probator.

În procesul verbal de transcriere al înregistrării convorbirii telefonice din 9 04 2011, inculpatul a precizat că vila nu este deschisă pentru sărbătorile pascale de la acel moment și că fiicele sale se ocupă de vilă (f. 4 vol. 6, dup). Este însă real că numărului de telefon al inculpatului era postat pe site-ul unității de cazare, că vila s-a aflat pe site-uri turistice că există la dosar transcrieri ale unor discuții telefonice în care inculpatul dă relații interlocutorilor despre condițiile de cazare, perioadele disponibile, tarife ori îndrumă către alte unități hoteliere, aceste relații nu constituie însă operațiuni financiare ca acte de comerț, ci au fost evaluate în contextul sprijinului acordat de inculpat fiicelor sale. Trebuie subliniat însă că stabilirea unei legături între fondurile rulate în cazul vilei turistice și situația financiară a inculpatului, alături de datele menționate anterior, ar fi putut susține relația de cauzalitate, însă acest ultim demers a fost omis de organul de urmărire penală.

În concluzie, Înalta Curte constată din materialul probator existent în cauză faptul că de vila din... se ocupau de regulă fiicele inculpatului care își petreceau fiecare sezon estival la respectiva vilă, iar, în mod sporadic, inculpatul a facilitat cazarea turiștilor, în mare parte cunoștințe și prieteni, fără a solicita sume de bani acestora. În sarcina inculpatului nu se poate astfel reține săvârșirea unor operațiuni financiare, ca acte de comerț. Acestea au fost realizate

însă de membrii familiei inculpatului, chiar dacă în condițiile acordului și sprijinului oferit de inculpat.

În legătură cu vânzarea pomilor de Crăciun în piețe, în sarcina inculpatului T.N. s-a reținut că în dimineața zilei de 21 decembrie 2008, numitul R.G.F. a fost însoțit de inculpatul T.N. în piața din com. Sîngeorgiu de Mureș, unde au valorificat o cantitate de circa 5-6 brazi, fiind solicitate de către organele de control documentele necesare din care s-a constatat că în baza avizului de însoțire ... din 19 decembrie 2008 numitul T.V. (fratele inculpatului) a expediat către martorul R.G. 50 bucăți de pom de Crăciun. Actul de punere în valoare a fost eliberat pe numele lui T.V. pentru o cantitate de 100 de pomi de iarnă, iar bonul de vânzare care figurează la rubrica documente de proveniență a fost eliberat de pădurarul T.G. la data de 16.12.2008 pentru numitul C.N., pentru 150 pomi de iarnă. La numele delegatului care însoțește transportul a fost menționat inculpatul T.N. cu datele din cartea de identitate.

La data de 23.12.2008, în piața agroalimentară din Municipiul Reghin, inculpatul și martorul R.G.F. au transportat, de asemenea, în vederea comercializării, circa 46 bucăți de pomi de iarnă în baza avizului de însoțire nr. .../23.12.2008, a actului de punere în valoare nr. 8300/2008 și a bonului de vânzare nr. .../19.12.2008, aceleași ca și în cazul de mai sus, din care s-au vândut o parte, rămânând circa 12 brazi.

Inculpatul a recunoscut că s-a deplasat în cele două piețe, declarând: *că am însoțit persoanele care au comercializa brazii proveniți de pe un teren aflat în proprietatea comună a mea și a fratelui meu T.V., ce la acel moment se afla internat. Brazii erau în parte proprietatea mea, însă și în anii trecuți i-am lăsat fratelui meu toți banii obținuți din vânzarea acestora. Am obținut la acel moment pe acei brazi cca 1000 lei (f. 160, d. ICCJ).*

Ca și în situația anterioară nu se poate reține că activitatea comercială a profitat inculpatului în condițiile în care inculpatul avea numai calitatea de delegat ce însoțea marfa ce nu-i aparținea. Apărarea a dovedit, folosind în special înscrisurile depuse la dosar că activitatea comercială era desfășurată pe seama fratelui inculpatului, acestuia aparținându-i marfa și în consecință eventualul profit, inculpatul înțelegând numai să acorde ajutor fratelui său aflat la acel moment în imposibilitatea supravegherii operațiunilor.

3. În ceea ce privește infracțiunea de instigare la reținerea sau distrugerea de înscrisuri:

Inculpatul a mai fost trimis în judecată pentru faptul că în calitate de prim procuror al Parchetului de pe lângă Judecătoria Toplița, i-a cerut grefierului șef, martora S.L. să scoată din dosarul nr. 308/P/2011 al Parchetului de pe lângă Judecătoria Toplița, Ordonanța privind măsura preventivă a obligării de a nu părăsi țara, luată față de numitul R.I. și să o distrugă, pentru ca acestuia să-i fie restituit pașaportul.

În fapt, la data de 13.05.2011, la Parchetul de pe lângă Judecătoria Toplița s-a înregistrat dosarul cu nr. 308/P/2011 privind pe R.I., cercetat în legătură cu comiterea unei infracțiuni de vătămare corporală gravă din culpă, prevăzută de art. 184 alin. 2 și 4 Cod penal, iar inculpatul, prim procuror T.N., prin rezoluție, a dispus confirmarea începerii urmăririi penale față de această persoană. În aceeași zi, odată cu înaintarea dosarului la Parchetul de pe lângă Judecătoria Toplița, lucrătorul de poliție din cadrul Poliției Oraș. Borsec, martorul C.N.

a întocmit și un referat prin care a propus emiterea ordonanței și dispunerea unei măsuri preventive din cele prevăzute la art. 136 alin. 1 lit. b-d Cod proc.pen., respectiv obligarea numitului R.I. de a nu părăsi țara pe perioada 13.05 – 11.06.2011. Măsura a fost confirmată de către inculpat, a fost întocmită ordonanța în mai multe exemplare, din care unul a fost înmănat organului de cercetare iar un al doilea exemplar a fost înmănat persoanei cercetate R.I., restul au rămas la dosar. Totodată au fost întocmite adresele de comunicare către Biroul Emigrări și Poliția de Frontieră, care au rămas la urma dosarului, la secretariatul parchetului.

Ordonanța privind măsura preventivă a fost dispusă de inculpat fapt ce rezultă din declarațiile martorilor, precum și din registrul aflat la parchet, unde în dreptul dosarului nr.308/P/2011 se face mențiune despre măsura obligării de a nu părăsi țara și se precizează poziția numitului R.I., în sensul că este de acord cu măsura luată.

Astfel, din declarația martorei S.L. dată în faza judecării apelului rezultă că ordonanța a fost dispusă de inculpatul T.N.: *în 13 mai 2011 pe la ora 15:30 s-a prezentat un lucrător de la Poliția Borsec la dl prim procuror T.N., cu un dosar, au discutat cca 5 minute, după care mi s-a cerut să atribui un număr unic la dosar, iar polițistul a coborât la parterul clădirii la colega mea B.M.M. pentru a redacta rezoluția de începere a urmăririi penale. Dl prim procuror T.N. i-a luat declarație de învinuit dl R.I. împreună cu mine, iar după terminarea declarației a urcat polițistul cu dosarul în care se aflau și ordonanțele de interdicție de a nu părăsi țara și adresele de comunicare ale ordonanței.*

Câte un exemplar din ordonanță împreună cu adresa am comunicat-o Poliției Borsec pe bază de semnătură, precum și numitului R.I., care a semnat pe copia adresei de înaintare a ordonanței, iar la Poliția de Frontieră și Biroului de Imigrări trebuia să comunicăm marțea când venea poșta specială. La vremea respectivă nu puteam comunica adresele prin fax, ci doar prin poșta specială. Această dispoziție de comunicare prin poșta specială apreciez că aparțineea conducerii Parchetului de pe lângă Tribunalul Harghita. Erau cazuri când făceam comunicări și prin fax și apoi prin poșta specială.

Luni, înainte de terminarea programului, în secretariat se afla dl prim procuror T., doamna procuror D. și polițistul de la Borsec, nu am fost atentă la ce discutau, însă am înțeles că s-a revenit asupra măsurii. Probabil în urma discuției avute între cei trei, s-a revenit, eu am întrebat luni dacă trebuie să comunic ordonanța la Poliția de Frontieră și mi s-a răspuns NU pentru că s-a revenit asupra măsurii. Nu îmi amintesc cine mi-a spus că nu mai sunt necesare comunicările de la poliția de Frontieră. Ulterior doamna procuror D. mi-a spus că nu știa despre ordonanța respectivă. Știu că se putea reveni asupra măsurii printr-o altă ordonanță, care nu a fost emisă însă. Cu ordonanța comunicată la Poliția Borsec nu cunosc ce s-a întâmplat, iar cu ordonanța comunicată dl R.I., luni dimineața după discuția pe care a avut-o cu dl T., i-am luat-o eu și i-am dat-o lucrătorului de poliție. Nu se procedează așa de obicei și nu au mai existat astfel de situații similare. Ordonanța a fost înregistrată în registrul penal, iar copia filei din registru a fost înaintată la cererea Ministerului Public și depusă în dosarul penal prezent (f. 109-110, d. ICCJ).

Totodată, cu privire la această infracțiune martora a arătat, în același sens, în fața instanței de fond că *mi s-a spus că s-a revenit asupra măsurii și să scot din dosar acele ordonanțe. Nu mi s-a cerut expres să le distrug însă eu am ținut cont de ceea ce mi s-a spus, le-am scos din dosar, le-am pus într-o copertă de dosar inițial, după care le-am aruncat. Mai*

precizez că măsura obligării de a nu părăsi țara a fost înregistrată în registrul special și la corespondență (f. 42 verso, d. CA Cluj).

De asemenea, martora B.M.M., în fața instanței de control judiciar, a declarat faptul că: *ordonanța am redactat-o eu. Măsura a fost dispusă de dl T. care era prim-procuror. Ordonanța a fost redactată în timp ce dl T. audia împreună cu dna grefier șef. După ce am terminat de redactat ordonanța am dus-o la secretariat la semnat. Mai târziu am aflat că a fost înmănată făptuitorului din acel dosar, iar apoi am auzit că ordonanța a dispărut, dar nu știu cum. la DNA am aflat că ordonanța a dispărut. Ordonanța trebuia comunicată la poliție, la vamă și învinuitului și un exemplar rămânea la dosar. Nu am verificat dacă s-au făcut comunicările. Eu am întocmit numai adresele pentru comunicare, de comunicarea propriu-zisă se ocupa grefierul șef. La acea vreme grefier șef era doamna S.L. (f. 74 verso, d. ICCJ).*

Inculpatul T.N., audiat în apel, a confirmat că ordonanța a fost întocmită de grefiera B.M., dar a negat faptul că ar fi semnat-o: *Lucrătorul de poliție C.N. era îngrijorat că (persoana cercetată) fiind cetățean străin din Rep. Moldova, exista riscul să plece în cazul eliberării pașaportului. Audierea am început-o în timpul programului înlocuind-o pe doamna D.A.. Nu aveam ordonanță de reținere în acel dosar. Exista doar o adresă de înaintare a dosarului și o propunere de începere a urmăririi penale. Ordonanța de luarea măsurii preventive a fost întocmită pe calculator de doamna grefier B.M. sau de către polițistul C.N.. Această ordonanță, a fost înregistrată în registrul de măsuri preventive de grefiera S.L.. Nu eu am semnat această ordonanță și nici nu am aplicat ștampila, aspect confirmat și de Colceru și de toată lumea. Ștampilă aveam și eu și prim-grefierul. Acea ordonanță nu a purtat nicio ștampilă. După ce am audiat făptuitorul Robu, am apreciat că nu se impunea nici măsura reținerii, nici măsura obligării de a nu părăsi țara. În acest context făptuitorul a arătat că este de acord cu obligarea de a nu părăsi țara, dar a dorit să fie cercetat în stare de libertate.*

Nu am știut că un exemplar al ordonanței a fost înmănat lucrătorului de Poliție și nu am văzut ulterior acel exemplar. S.L. m-a întrebat luni dacă era necesar să trimită ordonanțele la frontieră. I-am răspuns că am revenit asupra măsurii. Am considerat că ordonanța nefiind semnată și ștampilată este inexistentă și am spus doamnei grefier S.L. să o scoată din dosar. Eu nu am verificat, dar cred că ordonanța a fost scoasă din dosar. Nu am știut că a fost înregistrată această ordonanță, în registru special penal ținut de grefieri. De regulă erau trecute în registru după ce erau semnate și ștampilate și comunicate. Cred că doamna grefier a intenționat să mă ajute emițând ordonanța anterior.

Nu i-am comunicat doamnei procuror D. despre acea ordonanță, deoarece nu o semnase, nu o ștampilasem și nu consideram că a fost emisă. Am considerat că fusese redactată numai pentru a mă ajuta eventual dacă aș fi luat acea măsură. Am considerat-o inexistentă, altfel aș fi revocat-o (f. 159 verso -160, d. ICCJ).

Înalta Curte constată că datele conținute de miloacele procesuale invocate anterior, suficiente, de altfel, pentru a face dovada vinovăției, sunt concordante cu cele ce rezultă din dialogul ambiental dintre inculpatul T.N. și o subalternă, la sediul unității de parchet, înregistrat în baza Autorizației nr. 4 din 21.04.2011, transcris în cuprinsul procesului verbal de redare din data de 30.06.2011 (nota de redare de la fila 27 și urm., vol.6 d.u.p.) prin care inculpatul i-a cerut să nu mai trimită cu poșta ordonanța prin care se luase măsura preventivă a obligării de a nu părăsi țara și să o distrugă:

ȚN (T.N.) – auzi, îi, n-ai primit elea cu interdicția de a părăsi?

Pușa (grefiera) – Păi nu, că mânie trebuie, cu poșta specială.

ȚN – no, ai luăm și hârtiile lui și le ieie băiatul ăsta înapoi și atunci nu le mai trimitem! Du-te spune-i că dacă...

Pușa – Ce să-i spun?

ȚN – lui NUȚI, să-i ieie hârtia aia înapoi și atunci poate să-i deie pașaportul și să ți-o deie ție, ca să fie împreună cu astealalte! Înțelegi?

Pușa – Da, da.

ȚN – Și.

Pușa – De acolo dispar și astea deci?

ȚN – Da, da, da, da ... le distrugem!

Pușa – Da, da, bine...

ȚN – Și nu le mai trimitem...

Apărarea inculpatului în cadrul acestei acuzații s-a circumscris exclusiv aspectului că actul emis, respectiv ordonanța de luare a măsurii preventive era lovit de sancțiunea inexistenței.

Sancțiunea procesual-penală a inexistenței presupune faptul că actul nu produce consecințe juridice, datorită modului în care a fost conceput, în cazul dat acesta nu producea consecințe juridice întrucât era străin de voința inculpatului, fiind redactat de grefier.

Înalta Curte, evaluând probatoriul administrat în faza apelului, reține faptul că ordonanța a fost comunicată inculpatului și înmănată lucrătorului de poliție, pentru depunerea la dosar, ceea ce presupune faptul că a produs consecințe juridice. La momentul la care actul procesual ori procedural este comunicat produce consecințe juridice, independent de eventualele vicii de fond ori formă. Cu toate acestea organul de cercetare penală nu a identificat niciun exemplar al ordonanței în forma originală. În aceste condiții apărările inculpatului legate de inexistența actului ca sancțiune procesual-penală nu sunt susținute de probatoriile administrate, martorii audiați confirmând implicarea inculpatului în emiterea ordonanței, comunicarea către persoana cercetată și depunerea exemplarului la dosarul penal (exemplarul înmănat lucrătorului de poliție). Ordonanța referitoare la luarea măsurii preventive a fost redactată în data de 13 mai 2011 (vineri), iar la 16 mai 2011, inculpatul a revenit asupra măsurii dispuse, într-o altă manieră decât cea prevăzută de normele procesuale și a solicitat distrugerea sa.

În drept, fapta inculpatului constând în dispoziția dată subalternei sale de a distruge actul procesual după ce acesta produsese consecințe juridice, urmată de conformarea subalternei la dispoziția dată, constituie instigare la infracțiunea de distrugere de înscrisuri.

Potrivit art. 272 Cod penal anterior, *reținerea sau distrugerea unui înscris emis de un organ de urmărire penală, de o instanță de judecată sau de un alt organ de jurisdicție, ori împiedicarea în orice mod ca un înscris destinat unuia dintre organele sus-arătate să ajungă la acesta, când astfel de înscrisuri sunt necesare soluționării unei cauze, se pedepsește cu închisoarea de la 6 luni la 3 ani*. Norma a fost preluată în art 275 din C.pen, sub denumirea marginală *Sustragerea sau distrugerea de probe ori de înscrisuri*, cu următorul conținut: *Sustragerea, distrugerea, reținerea, ascunderea ori alterarea de mijloace materiale de probă*

sau de înscrisuri, în scopul de a împiedica aflarea adevărului într-o procedură judiciară, se pedepsește cu închisoarea de la 6 luni la 5 ani.

Analiza conținutului celor două norme demonstrează că pentru varianta alternativă a *distrugerii*, cea reținută în acuzația formulată, numai limitele de pedeapsă s-au modificat în sensul creșterii maximului special, în noua reglementare.

În această ipoteză înscrisul îl constituie ordonanța de luare a măsurii preventive a obligării de a nu părăsi țara.

Pentru a se putea reține această infracțiune este necesar ca înscrisul emis de către un organ judiciar să fie necesar soluționării unei cauze. Înalta Curte apreciază că, înscrisul a produs consecințe juridice, iar măsura preventivă a fost dispusă datorită utilității sale în cauză. Declarațiile martorilor ce aveau funcția de greșier au arătat argumentele pentru care s-a evaluat utilitatea măsurii preventive. Măsurile preventive conform scopului precizat în norma procesuală urmăresc asigurarea desfășurării în bune condiții a procesului penal. În aceste limite nu se poate nega utilitatea actului, prin care s-a dispus măsura, pentru cauza penală. Sintagma *înscris necesar soluționării unei cauze*, nu trebuie interpretată în sens restrictiv *înscris necesar soluționării acțiunii penale*, ci se referă la orice înscris util procesului penal, sferă mult mai largă, incluzând acte procesuale, procedurale, mijloace de probă, ș.a. Astfel jurisprudența anterioară a statuat în sensul că sustragerea unei dovezi de citare din dosarul instanței realizează conținutul infracțiunii analizate (CAB, secția a II-a penală, d.p. 1086/1998, în *Codul penal adnotat*, Ed. C.H. Beck, 2007, art. 272, pct. 2, p. 950; *Codul penal, Comentariu pe articole*, Ed. C.H. Beck, 2014, art. 275, pct. 2.1, p. 589). Faptul că distrugerea înscrisului a fost dispusă tocmai de organul de urmărire penală care îl emisese, nu influențează argumentele anterioare. Orice modificare în cuprinsul actelor procesuale ori procedurale se realizează numai în condițiile legii, în cazul dat inculpatul avea la dispoziție revocarea măsurii sau modificarea măsurii obligării de a nu părăsi țara.

Legea penală mai favorabilă

Potrivit art. 10 din Codul penal anterior, preluat în art. 3 din prezentul Cod, legea penală se aplică infracțiunilor săvârșite în timpul cât ea se afla în vigoare. Având în vedere că de la data sesizării instanței și până la pronunțarea hotărârii în apel, 10 decembrie 2014, a intrat în vigoare Legea nr.187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr.286/2009 privind Codul penal, se impune o analiză a incidenței dispozițiilor privind aplicarea legii penale mai favorabile, faptele ce fac obiectul prezentului dosar nefiind dezincriminate.

Potrivit dispozițiilor art.5 din Codul penal, în cazul în care de la săvârșirea infracțiunii până la judecarea definitivă a cauzei au intervenit una sau mai multe legi penale, se aplică legea penală mai favorabilă, iar pentru a determina legea penală incidentă se impune a se analiza dacă fapta mai este incriminată de legea penală nouă și dacă aceasta va retroactiva, în sensul că este mai favorabilă cu privire la încadrarea juridică; caracterul unitar al dispozițiilor referitoare la pedeapsă și circumstanțele de individualizare în raport cu încadrarea juridică la momentul săvârșirii faptei și la data judecării apelului și instituțiile incidente în raport cu incriminarea sau sancțiunea (care agravează sau atenuază răspunderea penală și limitele de pedeapsă).

Astfel cum s-a arătat, inculpatul T.N. a fost trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită, prevăzută de art.254 alin. 1 și 2 Cod penal anterior și infracțiune

incriminată în continuare în Codul penal în art.289 alin. 1 Cod penal, infracțiunea de sustragere sau distrugere de înscrisuri prevăzută de art. 272 Cod penal anterior și incriminată în dispozițiile art. 275 alin. 1 Cod penal.

Referitor la ambele infracțiuni, analiza comparativă a fost realizată anterior prin prezentarea normelor de incriminare în reglementările succesive și analiza elementelor ce țin de conținutul constitutiv, respectiv de subiectul activ, latura obiectivă sau latura subiectivă. În ceea ce privește regimul sancționator, se constată că sub aspectul limitelor de pedeapsă, în noua reglementare minimul special a fost menținut, iar față de modalitatea individualizării judiciare acesta este criteriul determinant.

Ca urmare, se va aplica legea veche ca fiind mai favorabilă, atât sub aspectul sancțiunii (minimului special), cât și al posibilității reținerii circumstanțelor atenuante, al efectului acestora și al conținutului pedepselor accesorii și complementare.

Cu privire la **individualizarea judiciară** a pedepsei ce urmează a fi aplicată inculpatului T.N., Înalta Curte va avea în vedere criteriile generale prevăzute de art.72 alin.1 Cod penal anterior, respectiv, dispozițiile părții generale a acestui cod, gradul de pericol social al faptelor, valorile sociale lezate, limitele de pedeapsă prevăzute de textele incriminatoare, scopul urmărit și consecințele activității infracționale dar și datele ce caracterizează persoana inculpaților precum și împrejurările care atenuază sau agravează răspunderea penală a acestora.

În ceea ce privește circumstanțele personale, se constată că atitudinea procesuală a inculpatului s-a înscris în parametrii de negare a acțiunii ilicite și a elementelor esențiale angajării răspunderii penale. Înalta Curte reține că aspectele invocate de apărare ca lipsa antecedentelor penale, vârsta inculpatului, conduita bună în cadrul comunității din care face parte, au caracter de normalitate și nu pot orienta cuantumul pedepsei ori modalitatea de executare.

În ceea ce privește circumstanțele reale, Înalta Curte se raportează la modalitatea desfășurării activității infracționale, durata acesteia, ce demonstrează și perseverență infracțională, precum și urmarea produsă constând în afectarea reprezentării privind rigoarea actului de justiție, cu efect direct și major în comunitatea căruia inculpatul îi aparține.

Durata procedurii constituie în cauză un criteriu util individualizării pedepsei principale. Se constată că această durată este excesivă. Pentru a ajunge la această concluzie se are în vedere debutul conduitei infracționale plasat la nivelul anului **2004 sau 2006**. Dacă pentru actul infracțional derulat în perioada 2004-2011, efectuarea de operațiuni financiare ca actele de comerț incompatibile cu funcția, durata procedurii s-a reflectat în calitatea probelor, cu consecința incidenței principiului în dubio pro reo și menținerii soluției de achitare, situația este diferită pentru actele de executare din perioada 2006-2009, pentru infracțiunea de luare de mită. Astfel actele de executare sunt comise în anii 2006, 2007, 2009. Acțiunea penală a fost pusă în mișcare față de inculpat prin rechizitoriu la data de **15 03 2012**, respectiv la un interval de 6 ani de la data primului act de executare reținut în sarcina sa, litigiul fiind definitiv soluționat la data de **10 12 2014**, data prezentei hotărâri, respectiv după un interval de peste 8 ani. Ca urmare, durata procedurii, ce excede caraterului rezonabil, devine un criteriu util individualizării judiciare și determină reducerea pedepsei principale cele mai severe ce generează pedeapsa rezultantă, până la cca ½ din minimul special de 3 ani

închisoare. În aceste condiții, în baza art 74 alin 2 și 76 C.pen. și a art 6 și 41 din CEDO, se va stabili pentru infracțiunea de luare de mită o pedeapsă de 1 an și 8 luni închisoare. Înalta Curte apreciază această modalitate de individualizare judiciară ca fiind o satisfacție echitabilă ce înlătură complet consecințele duratei excesive a procedurii.

Pentru infracțiunea de distrugere de înscrisuri comisă în anul 2011, data formulării actului de sesizare este într-un interval rezonabil față de momentul săvârșirii faptei. Quantumul pedepsei stabilit sub minimul special pentru infracțiunea cea mai severă, va fi preluat și pentru infracțiunea de instigare la distrugerea de înscrisuri, quantumul pedepsei plasându-se, de această dată, la mijlocul intervalului prevăzut de lege.

În ceea ce privește **modalitatea de executare**, Înalta Curte consideră că executarea pedepsei în regim privativ de libertate nu este incompatibilă ori exclusă de acest ultim criteriu analizat. Se constată că în raport cu vârsta inculpatului (... ani), vocația la liberare condiționată se naște, potrivit art. 59 alin. 1 și 60 alin. 2 teza a II a Cod penal anterior, după executarea unei 1/3 din durata pedepsei, respectiv după executarea unei fracții de 6 luni.

În ceea ce privește **operațiunea contopirii**, văzând dispozițiile art 12 din Legea nr. 187/2012, dar și dispozițiile Deciziei 265/2014 pronunțate de CCR, în baza art.33 lit.a), 34 lit.b) și art.35 alin.1 Cod penal anterior, și art.5 Cod penal, va contopi pedepsele aplicate inculpatului T.N., potrivit dispozițiilor mai favorabile, de altfel aflate în același act normativ, urmând ca acesta să execute pedeapsa cea mai grea, aceea de 1 an și 8 luni închisoare și 2 ani interzicerea drepturilor cu caracter electoral prevăzute de art.64 lit.a) teza a II-a, b) Cod penal anterior.

Pentru cele ce preced, Înalta Curte de Casație și Justiție va admite apelul declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Cluj împotriva sentinței penale nr.119 din 01 noiembrie 2013 a Curții de Apel Cluj – Secția Penală și de Minori, privind pe inculpatul T.N. și va proceda la rejudecare în sensul menționat anterior.

În ceea ce privește **măsura asigurătorie**, Înalta Curte constată că potrivit art. 249 Cod proc. pen., utilitatea acesteia a fost evaluată în considerarea confiscării speciale, ce va fi dispusă în baza art 118 lit. e și 254 alin. 3 Cod penal anterior, față de infracțiunea de luare de mită. Potrivit art 254 alin 3 Cod penal anterior, banii sau alte valori ce au făcut obiectul luării de mită se confiscă. Pentru stabilirea sumei supuse confiscării este necesară determinarea contravalorii muncii de care a beneficiat inculpatul. Pentru aceasta se vor avea în vedere perioadele precizate de martori ca fiind lucrate la Vila ..., respectiv 2 sau 3 perioade a câte 5 zile pentru martorul B.A. și similar pentru fratele său B.I.; 3 zile pentru martorul G.L. (evaluate la 100 lei), perioadele în care a lucrat N.L. (2-3 săptămâni, 1 lună, evaluate la câte 80/zi), perioadele în care a lucrat F.C. (o săptămână și 2 zile). Pentru stabilirea contravalorii prestațiilor se vor avea în vedere evaluările martorilor, astfel cum s-a precizat, dar și precizările inculpatului (cca 30 lei/zi pentru muncitorul necalificat și la cca.70 lei /zi pentru cel calificat). De asemenea, instanța va avea în vedere și datele statistice obținute de la Institutul de Statistică, dar și condițiile desfășurării activității, ce trebuie reflectate în plată, astfel cum s-a arătat anterior.

Ca urmare, Înalta Curte va menține măsura sechestrului asigurator instituit prin ordonanța din 28 februarie 2012 a DNA- Serviciul Teritorial Târgu Mureș în dosar nr. 49/P/2010 asupra sumei de 5480 lei depuse în contul deschis la ... Sucursala Târgu Mureș nr...., cod IBAN ..., la dispoziția DNA și va confisca de la inculpat suma menționată.

Va menține restul dispozițiilor sentinței apelate care nu contravin prezentei hotărâri.

Văzând și dispozițiile art. 275 alin. Cod procedură penală, referitoare la suportarea cheltuielilor judiciare.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Admite apelul declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Cluj împotriva sentinței penale nr.119 din 01 noiembrie 2013 a Curții de Apel Cluj – Secția Penală și de Minori, privind pe inculpatul T.N..

Desființează în parte sentința penală atacată și, în fond, rejudecând:

În baza art.254 alin.1 și 2 Cod penal anterior cu referire la art. 6 și 7 alin.1 și 3 din Legea nr.78/2000 (modificată) cu aplicarea art.41 alin.2, art. 74, art. 76 Cod penal anterior și cu aplicarea art.5 Cod penal, condamnă pe inculpatul T.N. (...), la o pedeapsă de 1 an și 8 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de luare de mită în formă continuată și 2 ani interzicerea drepturilor prevăzute de art.64 lit.a) teza a II-a, b) Cod penal anterior.

În baza art.25 Cod penal anterior raportat la art.272 Cod penal anterior, cu aplicarea art.5 Cod penal condamnă inculpatul T.N. la o pedeapsă de 1 an și 8 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de instigare la reținerea sau distrugerea de înscrisuri.

În baza art.33 lit.a), 34 lit.b) și art.35 alin.1 Cod penal anterior, cu aplicarea art.5 Cod penal și art.12 din Legea nr.187/2012, contopește pedepsele aplicate inculpatului T.N., urmând ca acesta să execute pedeapsa cea mai grea, aceea de 1 și 8 luni închisoare și 2 ani interzicerea drepturilor prevăzute de art.64 lit.a) teza a II-a, b) Cod penal anterior.

Face aplicarea art.71, 64 lit.a) teza a II-a, b) Cod penal anterior, ca pedeapsă accesorie.

Menține măsura sechestrului asigurator instituit prin ordonanța din 28 februarie 2012 a DNA- Serviciul Teritorial Târgu Mureș în dosar nr. 49/P/2010 asupra sumei de 5480 lei depuse în contul deschis la ... Sucursala Târgu Mureș nr...., cod IBAN ..., la dispoziția DNA și confiscă de la inculpat suma menționată.

Menține restul dispozițiilor sentinței apelate care nu contravin prezentei hotărâri.

Cheltuielile judiciare ocazionate cu soluționarea apelului declarat de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Cluj rămân în sarcina statului.

Onorariul parțial al apărătorului desemnat din oficiu pentru intimatul inculpat T.N., în sumă de 100 lei, se va plăti din fondul Ministerului Justiției.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, azi 10 decembrie 2014.